Numărul 7/ Martie 2022

CRONICILE COPILĂRIEI

Școala Gimnazială Nr. 3 CIPRIAN PORUMBESCU Constanța

ACTIVITĂȚILE ȘCOLII

PERFORMANȚĂ ȘCOLARĂ

CREAȚII LITERAR-ARTISTICE

RECENZIE DE CARTE

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

PAGINA PROFESORULUI

ISSN 2668-7690, ISSN-L 2668-7690

Desenul de pe copertă a fost realizat de Dan Adriana, VII B.

Cuprins

ACTIVITĂȚILE ȘCOLII **3**

Ziua Națională a Lecturii, Director - prof. Agafiței Cătălin 3

Sărbătoarea celor 100 de zile de școală la clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina 7

Clasa pregătitoare B sărbătorește 100 de zile de școală, prof. Micu Mădălina 10

100 de zile de școală și mii de clipe fericite la clasa pregătitoare C, prof. Chelesu Eleonora 12

Primăvară - Mărțișorul, prof. Fedor Elena 13

Primăvara și simbolurile ei, prof. Ciubotariu Mariana 15

Tradiția mărțișorului, prof. Popa Alina 16

Ziua Internațională a Femeii, prof. Țilivea Carmen 18

Dragobetele - tradiții românești, prof. Agafiței Daniela și prof. Popa Alina 19

Dragobetele - iubește românește, prof. Bărzoi Marieta 22

Școala prietenoasă cu natura, prof. Micu Mădălina 27

Călătorii imaginare la clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina 28

Ziua Culturii Naționale la clasa I B, prof. Fedor Elena 29

Cu Eminescu mereu în suflet la clasa a VII-a A, prof. Agafiței Daniela 30

Îți place să citești?, prof. Maciac Gabriela 31

Legende transpuse în benzi desenate, prof. Popa Alina 32

Ziua persoanelor cu Sindrom Down, prof. Țilivea Carmen 35

Proiect transdisciplinar la clasa a VII-a A: Personaje mitologice românești, prof. Agafiței Daniela 36

Ziua persoanelor cu dizabilități, prof. Fedor Elena 37

Drepturile omului, prof. Țilivea Carmen 39

Proces literar la clasa a VII-a A: „Moara lui Călifar", prof. Agafiței Daniela 41

22 Martie - Ziua Mondială a Apei, prof. Bărzoi Marieta 43

Oglinda magică: Cine sunt *eu?*, prof. Popa Alina 46

Reporter pentru Ucraina, prof. Fedor Elena 47

Stimularea creativității elevilor, prof. Truță Valentina 49

Studiu de caz la clasa a VII-a A: *Eu sunt Malala*, prof. Agafiței Daniela 53

„Mica Unire" - Sesiune de postere digitale, prof. Bărzoi Marieta 55

Cetatea Argamum, prof. Miron Iulia, prof. Tănase Carmen, prof. Truță Valentina 60

PERFORMANȚĂ ȘCOLARĂ **64**

CREAȚII LITERAR-ARTISTICE ALE ELEVILOR **66**

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ **87**

RECENZIE DE CARTE **92**

PAGINA PROFESORULUI **93**

Mărțișorul în creștinism, prof. Tănase Carmen 93

Creativitatea în cadrul orelor de educație tehnologică, prof. Cornea Marioara Aurora 95

Umbra - un alter ego diafan, prof. Agafiței Daniela 97

Profilul absolventului din perspectiva disciplinei Geografie, prof. Bărzoi Marieta 99

Integrarea școlară a copiilor cu CES, prof. Agafiței Daniela 100

Ziua Națională a Lecturii
Director, prof. Agafiței Cătălin

Pe data de 15 februarie 2022, s-a sărbătorit pentru prima dată în România Ziua națională a lecturii. Cu această ocazie, la Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” din Constanța cadrele didactice au organizat numeroase activități instructive, atractive și distractive care să aducă în atenția copiilor importanța pe care lectura o are în viața noastră, a fiecăruia.

Astfel, elevii din toate clasele școlii noastre au trăit bucuria de a se împrieteni mai mult cu Cartea, de a se apropia de personajele preferate, de a face schimb de impresii de lectură cu colegii lor, de a se așeza în scaunul povestitorului sau de a descoperi în lectură o nouă pasiune.

Fie că s-au desfășurat în sala de clasă sau în mediul online, activitățile dedicate lecturii au dovedit că, deși în ultimii ani evoluția tehnologică atrage generațiile tinere și foarte tinere din ce în ce mai mult către digitalizare, interacțiunea copiilor cu cartea tipărită rămâne în sufletele lor o experiență neprețuită, de neînlocuit.

Clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina

Clasa pregătitoare B, prof. Micu Mădălina

Clasa pregătitoare C, prof. Chelesu Eleonora

Clasa I A, prof. Hogiu Georgeta

Clasa I B, prof. Fedor Elena

Clasa a II-a A, prof. Gavrilă Mihaela

Clasa a II-a B, prof. Ciubotariu Mariana

Clasa a III-a A, prof. Maciac Gabriela

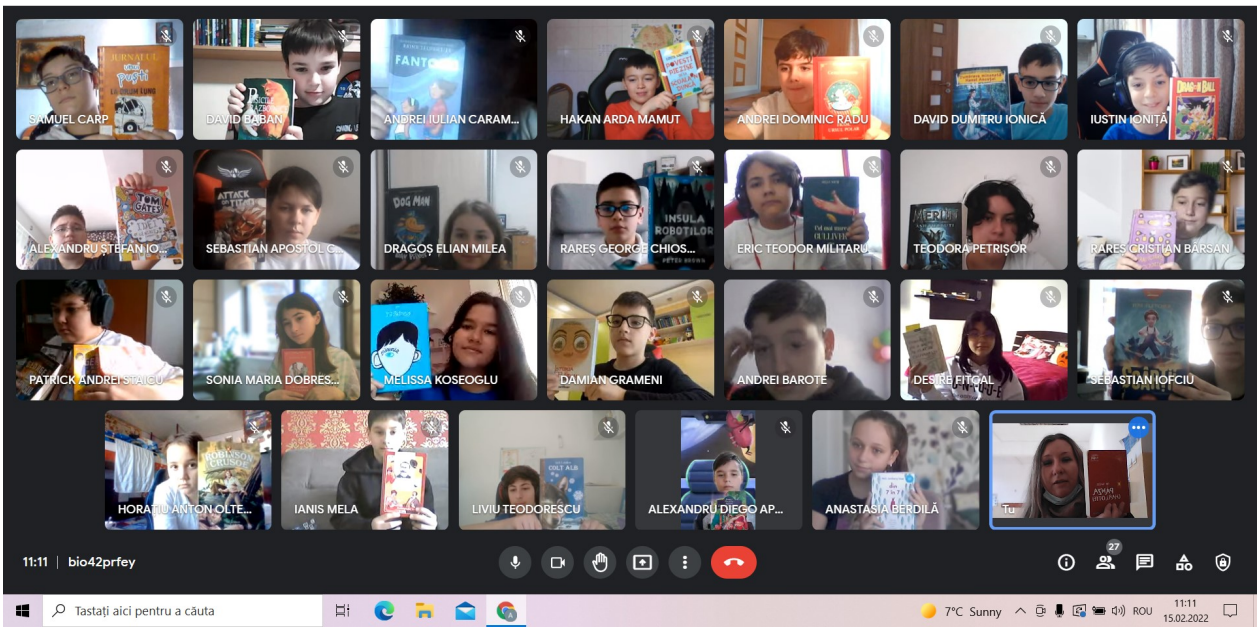
Clasa a III-a B, prof. Secăreanu Daniela

Clasa a IV-a A, prof. Georgescu Manuela

Clasa a IV-a B, prof. Dragomir Mărioara

Clasa a V-a A, prof. Popa Alina

Clasa a V-a B, prof. Țilivea Carmen

Clasa a VI-a A, prof. Bârzoi Marieta

Clasa a VI-a B, prof. Truță Mirela Valentina

Clasa a VII-a A, prof. Agafiței Daniela

Clasa a VII-a B, prof. Matei Elena

Clasa a VIII-a A, prof. Matei Dragoș

Clasa a VIII-a B, prof. Ferbinte Nicu

Sărbătoarea celor 100 de zile de școală la clasa pregătitoare A

prof. Dima Gina

La începutul acestei timide primăveri, vineri, 4 martie 2022, elevii Clasei Pregătitoare A au sărbătorit împlinirea a 100 de zile de școală petrecute împreună. Din septembrie, când au păşit pentru întâia oară pragul clasei ce avea să le devină tărâm de aventură şi de cunoaştere, fiecare zi adăugată în calendar a dezvoltat apartenența la grup, a crescut prestigiul clasei, a sporit calitatea învățării.

Cu sprijinul părinților, fiecare copil a realizat o lucrare din 100 de elemente. Prezentarea lucrării și aprecierile formulate de colegi au adăugat valoare actului creativ, fiecare copil identificându-se cu propriile valori, dar și cu cele ale familiei și ale grupului de la școală.

În clasa decorată cu lucrările lor și cu baloane colorate, am sărbătorit împreună prin jocuri, dans, concursuri, primele 100 de zile de şcolar, 100 de file din calendar, 100 de vise şi împliniri, 100 de şotii şi năzdrăvănii. La sfârşitul activităţii fiecare elev a primit o diplomă care atestă că a devenit cu 100 de zile mai înțelept.

Noi suntem o echipă

100 ZILE DE ȘCOALĂ

Clasa pregătitoare B sărbătorește 100 de zile de școală

prof. Micu Mădălina

Cu mare bucurie, emoție și dorința de a fi pe zi ce trece mai buni în tot ceea ce fac, elevii clasei Pregătitoare B au marcat primele 100 de zile din viața de școlar prin realizarea unor proiecte care le-au pus la încercare abilitățile organizatorice și de comunicare. Fiecare proiect realizat a presupus conectare cu ceilalți, gânduri frumoase puse în practică și mai ales o experiență de învățare importantă! Fiind absolut convinsă de faptul că acesta este doar începutul drumului lor spre succes, le doresc micuților din Grădina Fermecată să înflorească din zi în zi mai mult și mai frumos! Felicitări pentru 100 de zile de zâmbete și progrese!

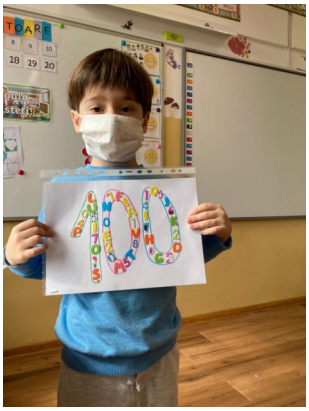

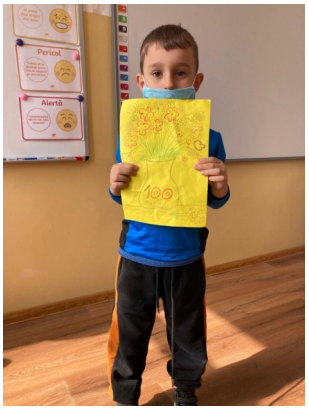

100 de zile de școală și mii de clipe fericite la clasa pregătitoare C

prof. Chelești Eleonora

Primăvară - Mărțișorul

prof. Fedor Elena

Anotimpul primăvara este așteptat cu mult drag. Elevii clasei I B sărbătoresc luna martie creând și oferind mărțișoare.

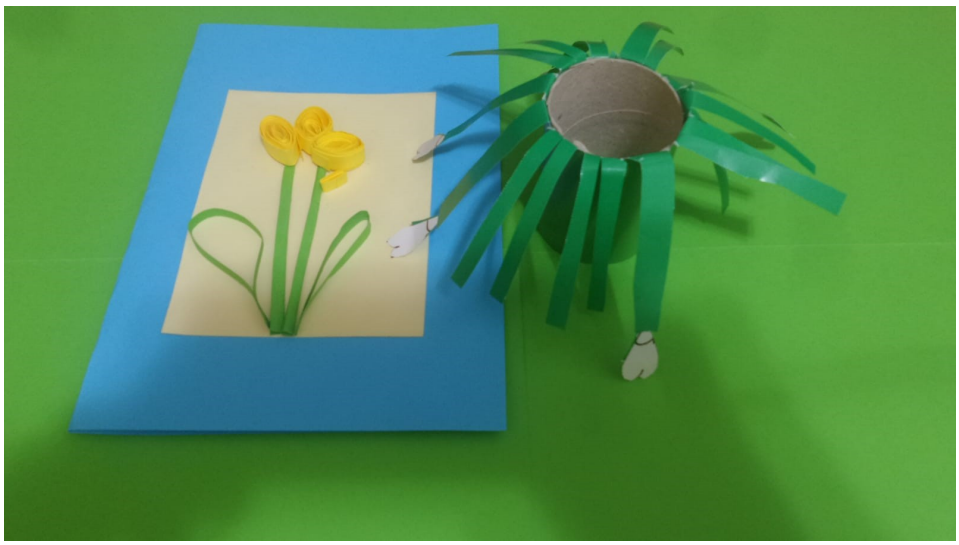

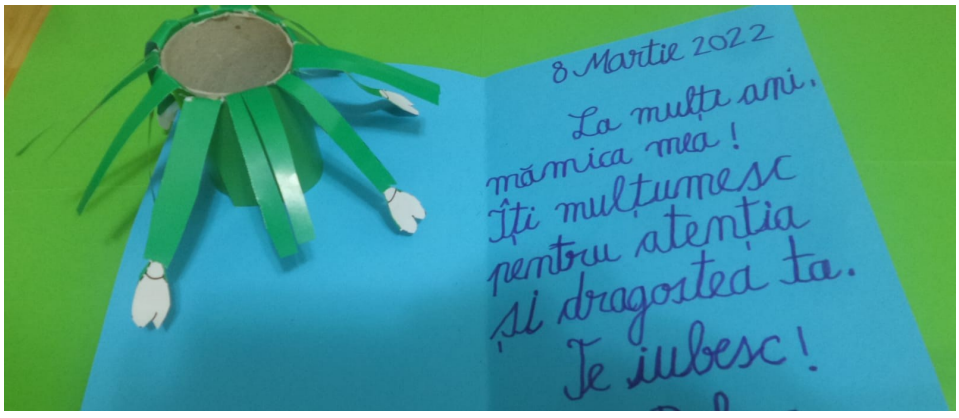

8 Martie

Dragostea mea...
crește
...și
crește
...și
crește
Pentru
mama,

8 Martie 2022
La mulți ani,
mămica mea!
Îți mulțumesc
pentru atenția
și dragostea ta.
Te iubesc!

Primăvara și simbolurile ei

prof. Ciubotariu Mariana

Tradiția mărțișorului

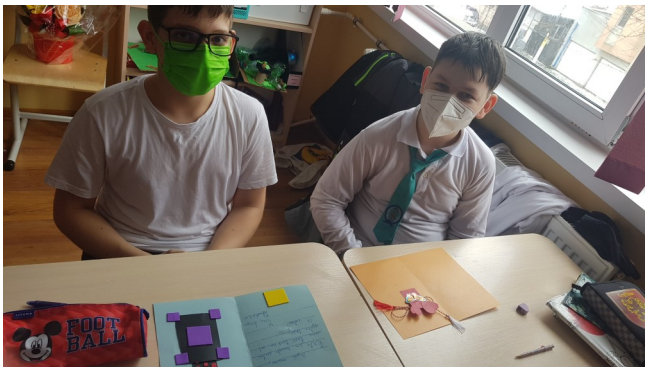
prof. Popa Alina

În literatura orală românească există numeroase legende legate de mărțișor, de la voinicul care a eliberat Soarele până la miturile care au ca temă lupta primăverii cu iarna. Deși originile mărțișorului nu se cunosc cu precizie, tradiția regăsită la români și la bulgari se consideră a avea un substrat comun daco-tracic. Alți cercetători sunt de părere că sărbătoarea mărțișorului datează de pe vremea Imperiului Roman, când prima zi a Anului Nou era sărbătorită în prima zi de primăvară, adică în luna lui Marte, zeul războiului, dar și al vegetației și fertilității. De altfel, istoricii consemnează faptul că până în secolul al XVIII-lea, Anul Nou a fost sărbătorit pe 1 martie.

Prin definiție, mărțișorul este o mică podoabă prinsă de un șnur împletit dintr-un fir alb și unul roșu, fiind oferit și purtat pe tot parcursul lunii martie în special de fete și de femei, după care se prinde de ramurile unui pom fructifer în speranța că va aduce belșug în casele oamenilor.

Cunoscând semnificația acestei tradiții specifice începutului de primăvară, elevii clasei a V-a A au confecționat mărțișoare și felicitări pentru mame, bunici sau surori, pe care le-au oferit apoi celor dragi de acasă. Emoțiile inevitabile și creativitatea nemărginită a copiilor au reușit să surprindă semnificațiile cele mai adânci ale mărțișorului.

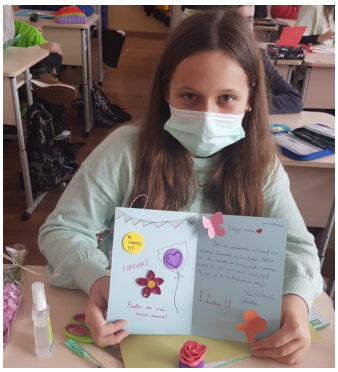

O PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ

PRIMĂVARĂ FERICITĂ

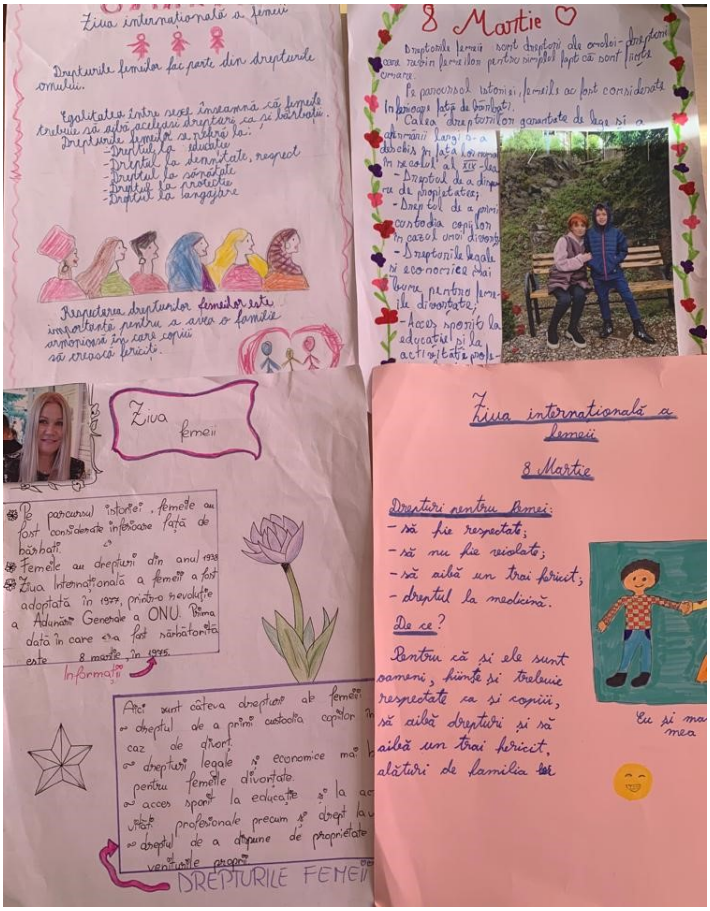

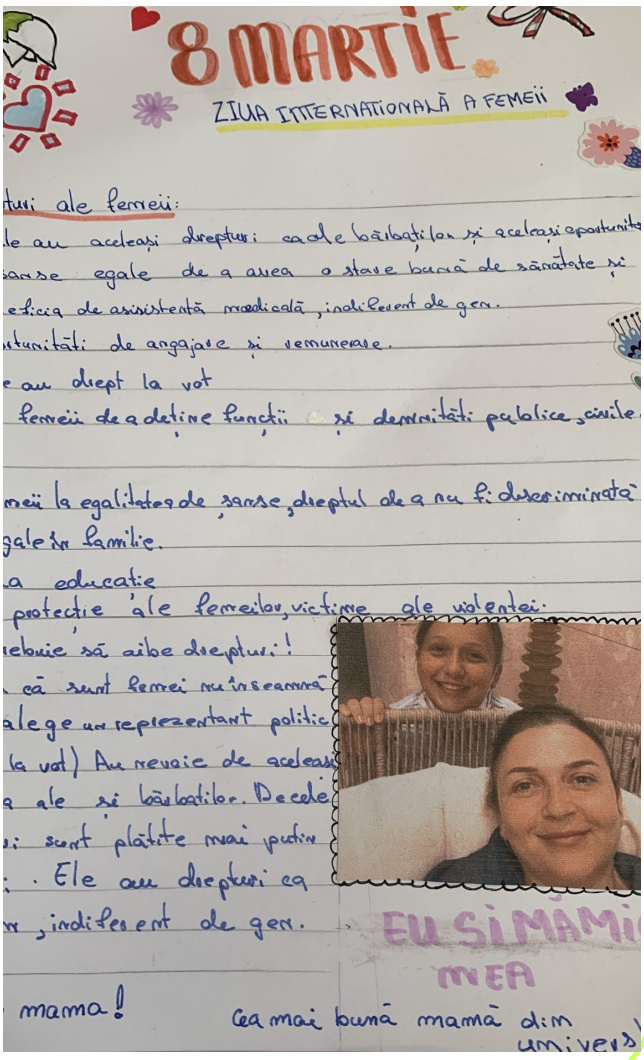

MARTIE
2022

1
MARTIE

Ziua Internațională a Femeii

prof. Țilivea Carmen

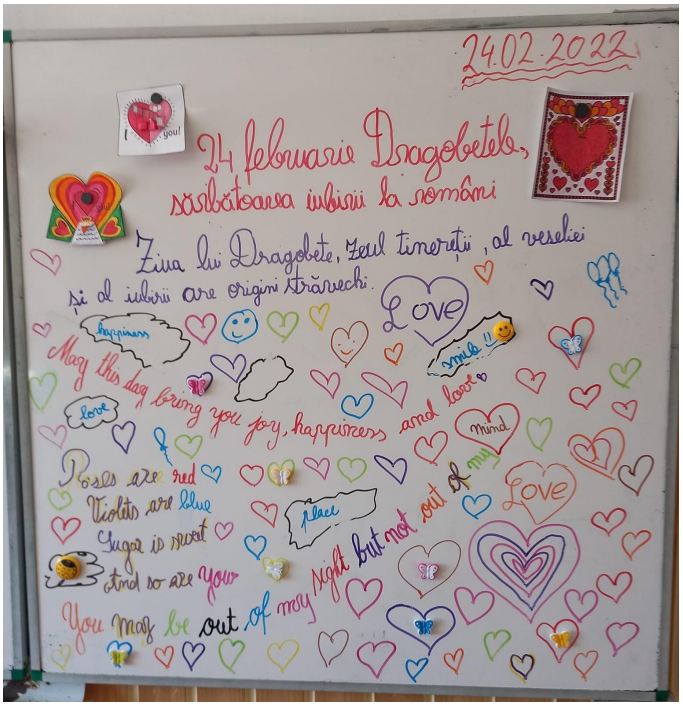
Dragobetele - tradiții românești

prof. Agafiței Daniela și prof. Popa Alina

Preluat de la vechii daci și transformat ulterior într-un protector al tinerilor și un patron al iubirii, Dragobetele, zeul tinereții și al dragostei, are origini străvechi în folclorul românesc. În unele legende populare, el apare sub numeroase alte denumiri: „Cap de primăvară”, „Logodnicul păsărilor” sau „Năvalnicul”, fiind adesea identificat cu fiul babei Dochia.

Din dorința de a apropia tinerele generații de străvechile tradiții populare românești, doamnele profesoare Daniela Agafiței și Alina Popa au desfășurat pe data de 24 februarie 2022 la clasele a VI-a A, a VII-a A și a VII-a B o activitate comună dedicată Dragobetelui.

În cadrul acestei activități, elevii au realizat colaje, proiecte, referate sau prezentări PowerPoint, arătând cât de îndrăgite sunt și astăzi obiceiurile și tradițiile specifice spațiului cultural românesc.

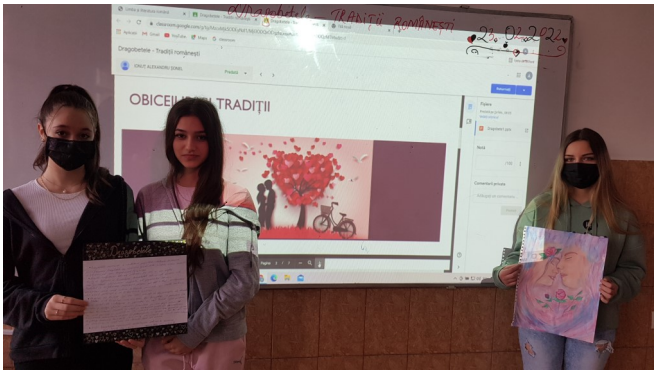

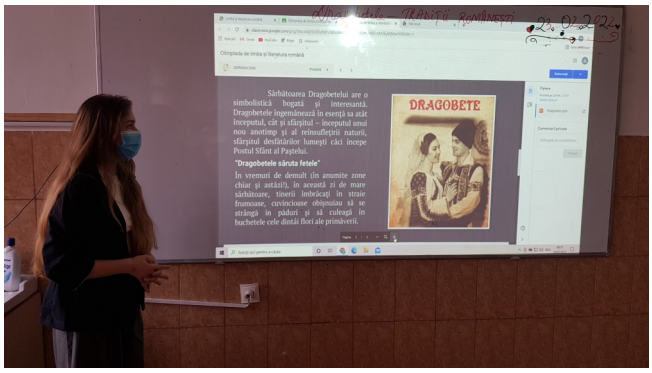

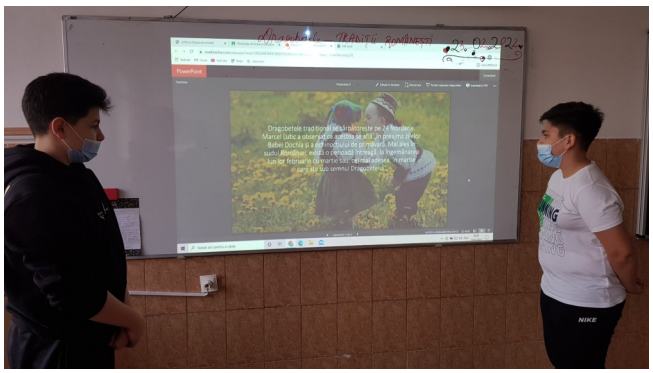

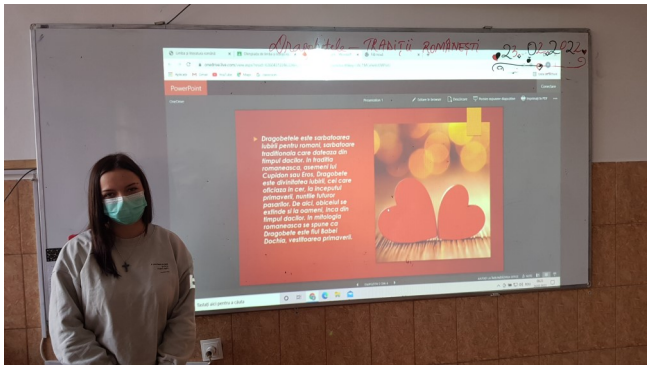

AMOR

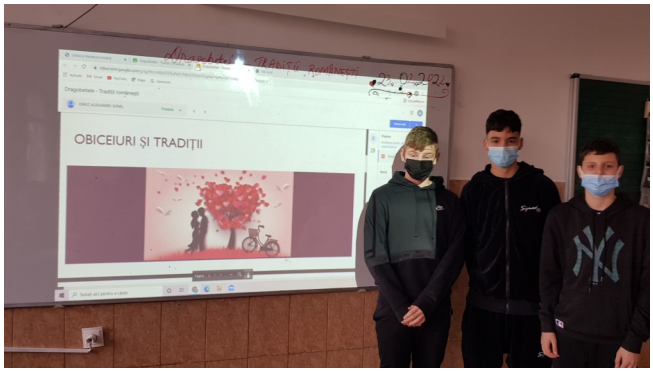

CINE ERA DRAGOBETE

TRADIȚII

DRAGOBETE

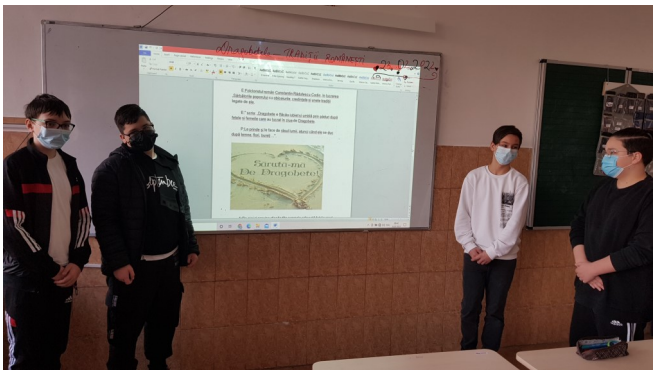

PowerPoint

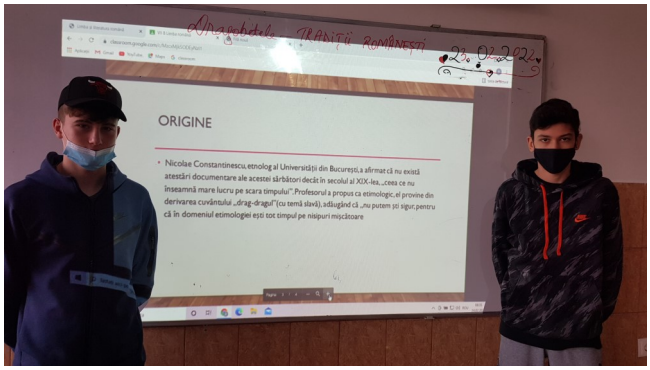

OBICEIURI ȘI TRADIȚII

Dragobete

Dragobetele

DRAGOBETELE
Sărbătoarea iubirii

ORIGINE
Nicolae Constantinescu, etnolog al Universității din București, a afirmat că nu există atestări documentare ale acestei sărbători decât în secolul al XIX-lea...ceea ce nu înseamnă mare lucru pe scara timpului". Profesorul a propus ca etimologic, el provine din derivarea cuvântului „drag-dragul" (cu temă slavă), adăugând că „nu putem ști sigur, pentru că în domeniul etimologiei ești tot timpul pe nisipuri mișcătoare

AMOR
DRAGOBETE

Dragobetele - iubește românește

prof. Bărzoi Marieta

Ziua de 24 februarie este o fereastră spre zorii primăverii, spre miracolul înmuguririi, spre zâmbetul renașterii naturii, semnificând sfârșitul iernii și începutul primăverii. Această sărbătoare poartă numele de Dragobete sau Cap de Primăvară. Secole la rând, semnificația zilei a fost aceeași – însoțirea, trăirea și comuniunea a tot ce este frumos, armonios și plin de strălucire. Dragobete este o întruchipare mitică a unui prinț, fiul Babei Dochia. Ziua de Dragobete este pusă sub semnul iubirii.

Așadar și elevii clasei a VI-a B au marcat această sărbătoare, realizând o sesiune de creație populară - prezentare de inimioare, decorate în stil popular și un mesaj de prietenie, către un coleg al clasei, extras prin bilețel, numele colegului fiind secret până în ziua activității, astfel bucuria a fost și mai mare. Pe lângă sesiunea de creație populară, copiii au ascultat Legenda lui Dragobete și au recitat din poeziile lui Mihai Eminescu.

Stanciu Erika Andreea

„Ești prietenul care mi-a fost cel mai aproape, chiar dacă erai la un ecran distanță.”

„Prietenia este un dar neprețuit pe care tu mi-l oferi în fiecare zi. Îți mulțumesc !”

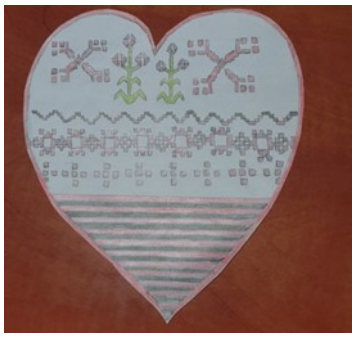

„Nu există nimic în viață atât de prețios decât un prieten iubitor și grijuliu. Dumnezeu a fost atât de amabil cu mine, încât mi-a dat un prieten ca tine!”

„Prietenii sunt ca stelele, nu îi vezi mereu, dar mereu știi că sunt acolo.”

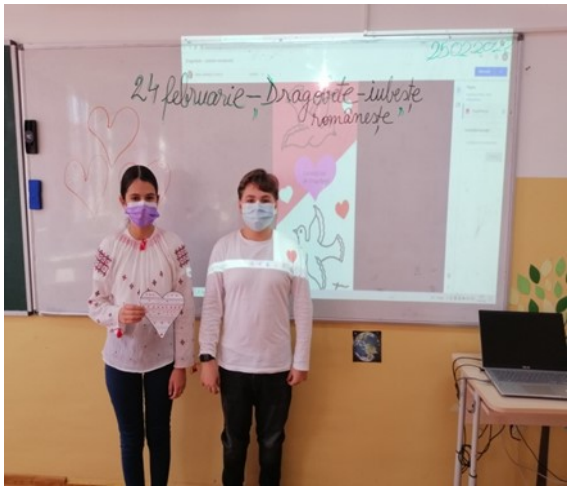

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

24 februarie – Dragobete-iubește românește

Școala prietenoasă cu natura

prof. Micu Mădălina

Iubitori ai naturii, elevii clasei pregătitoare B își arată cu orice ocazie preocuparea pentru protejarea biodiversității din mediul apropiat. Astfel, până în prezent, ca efort de echipă, aceștia au bifat realizarea primelor două activități din cadrul proiectului „Școli Prietenoase cu Natura”: amplasarea unei hrănitori în curtea școlii în vederea sprijinirii hrănirii păsărilor în timpul iernii și prevenirea coliziunii păsărilor cu geamurile prin amplasarea de autocolante cu formă și cromatică variată pe geamuri. Promitem că nu ne vom opri aici și că bunăstarea naturii și a viețuitoarelor va rămâne o prioritate pentru noi!

Călătorii imaginare la clasa pregătitoare A
prof. Dima Gina

Pe 15 februarie, de Ziua Națională a Lecturii, l-am însoțt în Delta Dunării pe Apolodor, pinguinul cel curios și prietenos, dornic să împărtășească ceea ce află. În echipe mici, exploratorii și-au deschis ochii și inima și au plecat în călătorii imaginare.

Ziua Culturii Naționale la clasa I B
prof. Fedor Elena

Cu Eminescu mereu în suflet la clasa a VII-a A
prof. Agafiței Daniela

Îți place să citești?

prof. Maciac Gabriela

În contextul situației pandemice, când mai toată lumea a făcut cunoștință cu dispozitivele electronice și materialele digitale, elevii clasei a III-a A au realizat o investigație cu titlul "Sunt copiii din școala noastră interesați de lectură?", pentru a vedea dacă printre elevi mai sunt de interes și cărțile tipărite sau doar dispozitivele electronice.

Ei au lucrat în 4 echipe. Fiecare echipă și-a ales o altă clasă din școală la care au aplicat chestionare cu diverse întrebări, au realizat o ipoteză despre nivelul de clasă la care au aplicat chestionarele, iar după analiza acestora, au realizat și fluturași de anunțare a rezultatului obținut, pe care le-au distribuit subiecților.

Astfel, ei au concluzionat că mai toți elevii încă citesc, doar la clasa a VIII-a interesul e mai scăzut, dar acest lucru este și din cauza examenului de Evaluare Națională care urmează.

Mulțumim tuturor pentru ajutor și: SPOR LA CITIT!

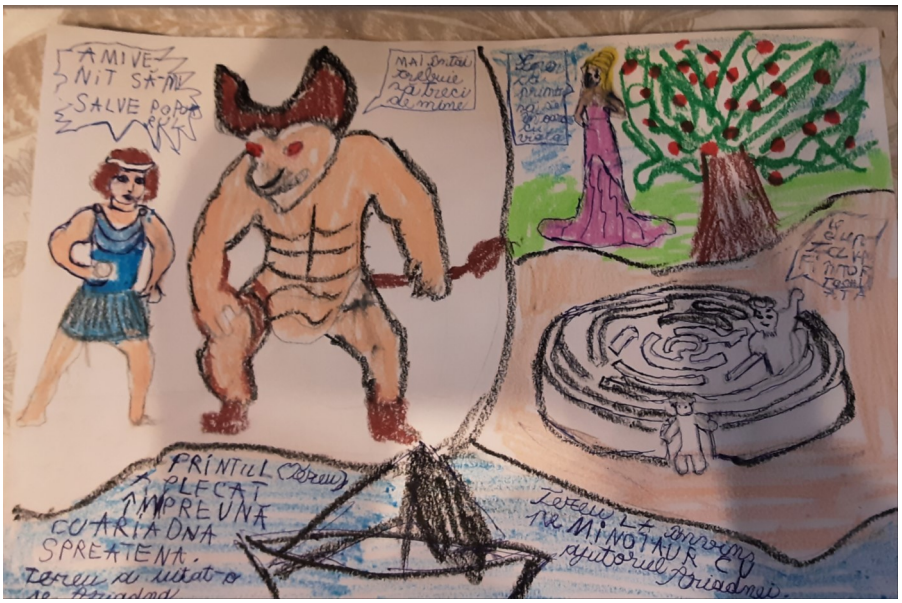

Legende transpuse în benzi desenate

prof. Popa Alina

Valorificând ce au învățat pe parcursul orelor de limba și literatura română, elevii clasei a V-a A au împletit curiozitatea și fascinația față de legende și mituri cu creativitatea specifică vârstei, atunci când au încercat să traducă întâmplările legendei „Tezeu și Minotaurul” într-o bandă desenată.

Astfel, împletind textul cu imaginile, povestea eroului grec a prins viață în textele multimodale realizate de copii.

Radu Andrei Dominic

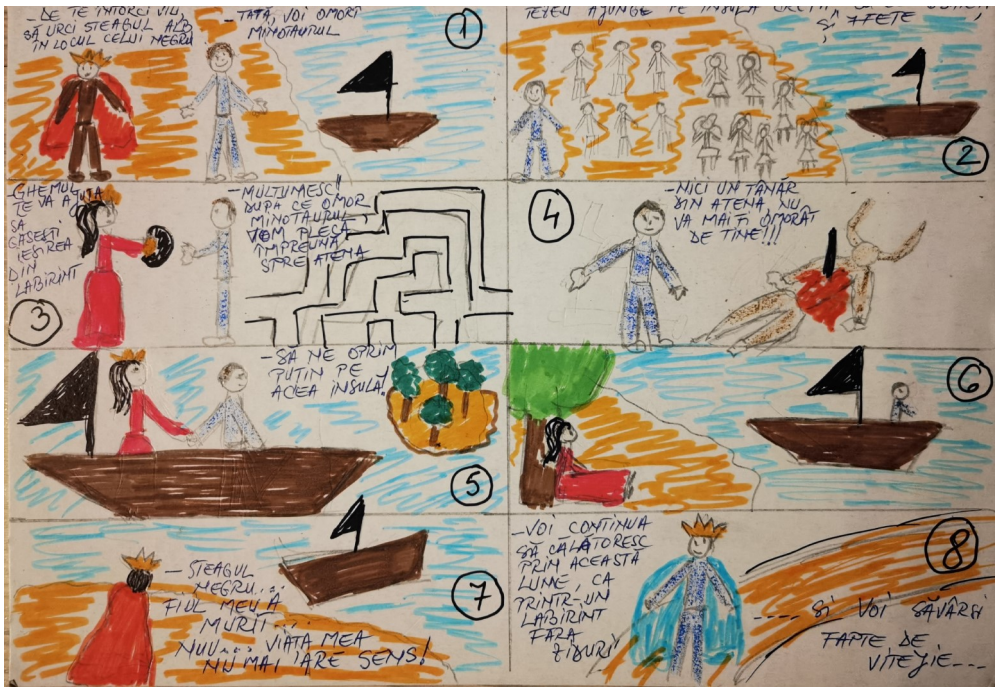
Berdilă Anastasia

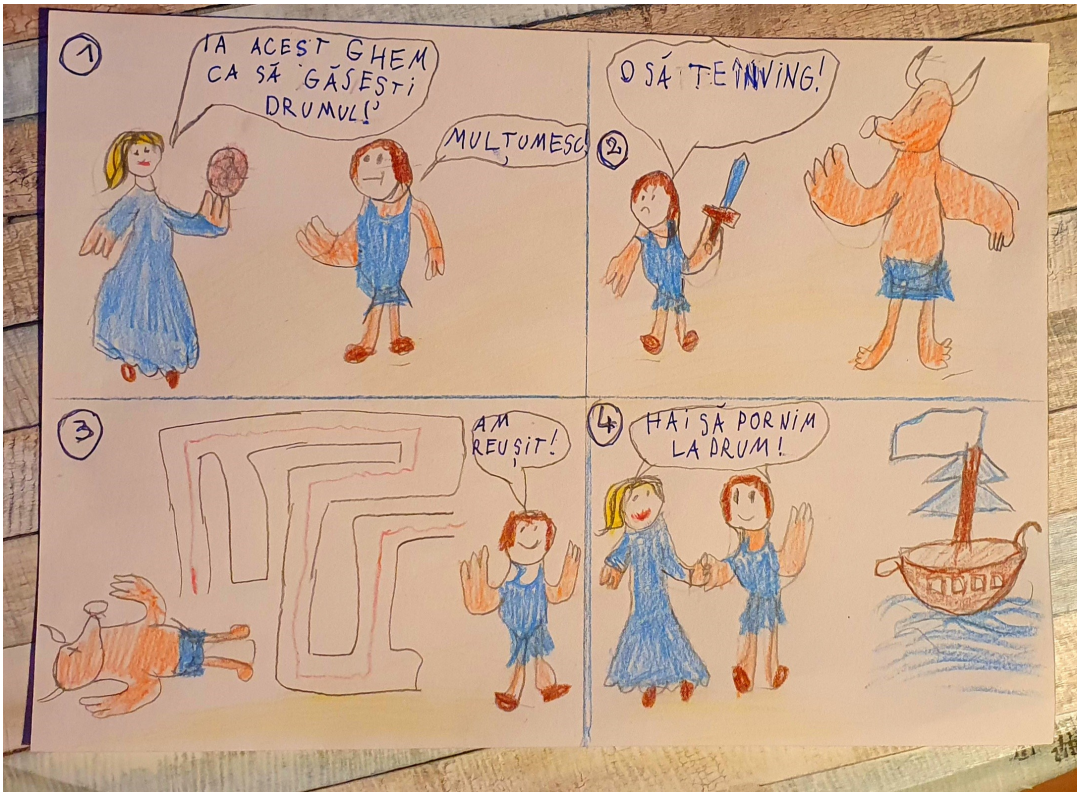
Manea Daniela

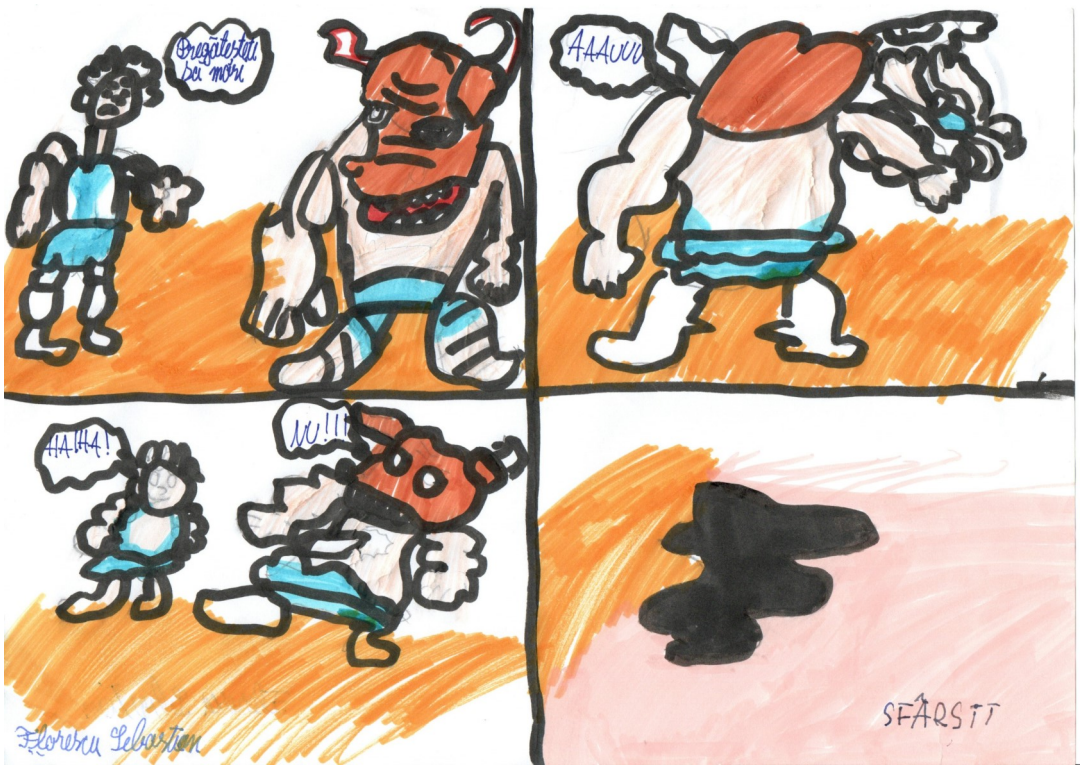
Petrișor Teodora

Bârsan Rareș

Militaru Eric

Florescu Sebastian

Barote Andrei

Ziua persoanelor cu Sindrom Down

prof. Țilivea Carmen

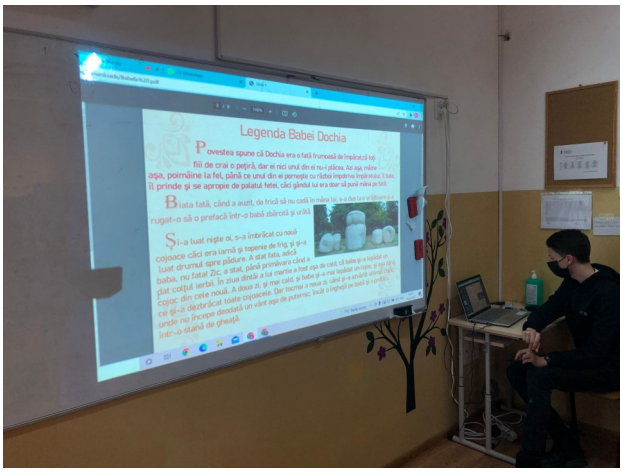

Proiect transdisciplinar la clasa a VII-a A: Personaje mitologice românești

prof. Agafiței Daniela

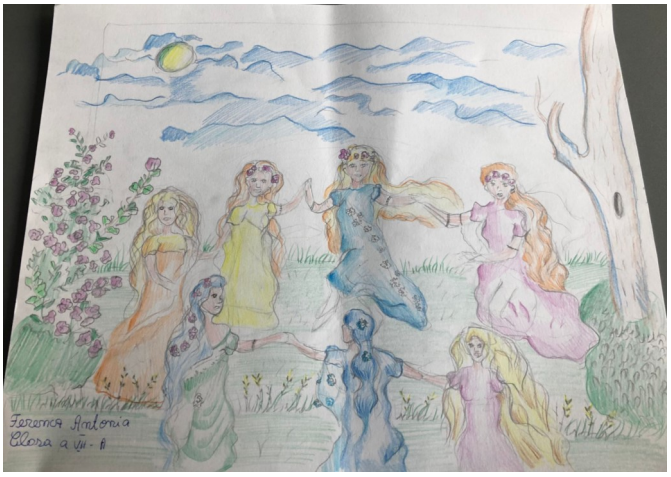

Ziua persoanelor cu dizabilități

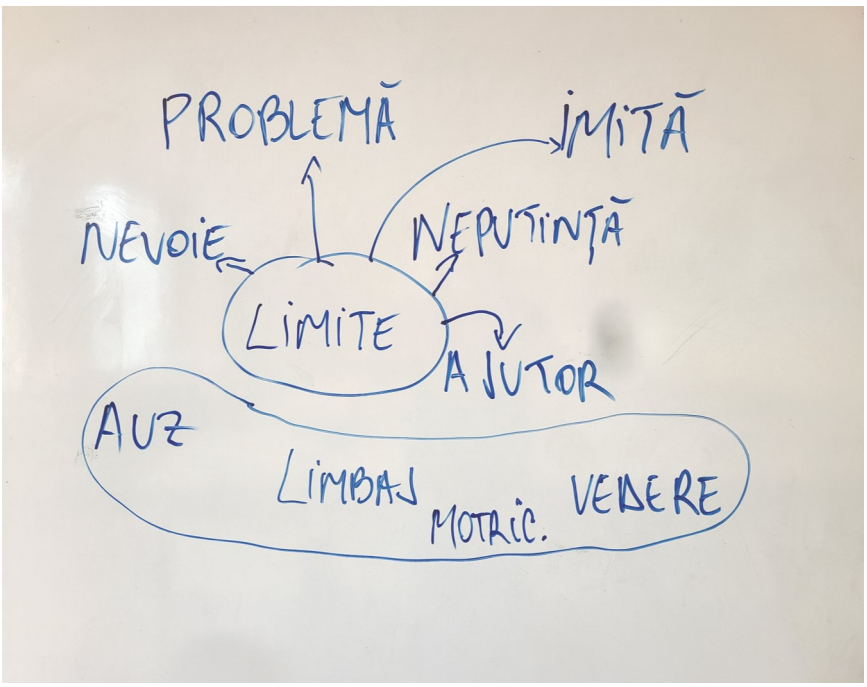
prof. Fedor Elena

Vineri, 17 decembrie, elevii clasei I B, împreună cu doamna învățător Elena Fedor și cu psihopedagog Alexandra Topală, au vorbit despre dificultățile cu care se confruntă persoanele cu dizabilități în viața de zi cu zi și despre cum pot contribui ceilalți oameni la îmbunătățirea calității vieții acestora.

Printr-un brainstorming, ideile expuse de elevi au fost structurate într-o definiție. În acest fel, au contribuit în mod activ la definirea termenului de dizabilitate, au învățat cuvinte noi asociate cu acest termen și au înțeles mai bine ce presupune acesta.

De asemenea, prin tehnici specifice de teatru forum, elevii au improvizat o scenetă în care o persoană cu dizabilități se află într-o situație dificilă și are nevoie de ajutor. Spectatorii au venit cu diferite soluții pentru situația expusă în scenetă și au înlocuit protagoniștii, punând în practică respectivele soluții. Astfel, spectatorii au empatizat cu protagoniștii și s-au implicat direct în rezolvarea dificultăților apărute.

Spre sfârșitul orei, elevilor li s-a adus la cunoștință că, de acum încolo, vor avea o cutiuță în clasă, unde vor putea pune oricând vorbe de încurajare pentru persoanele cu dizabilități.

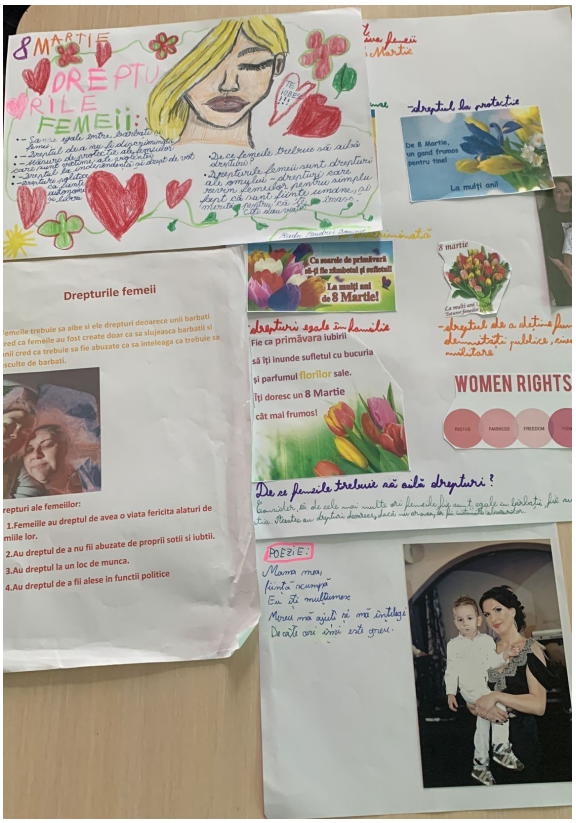

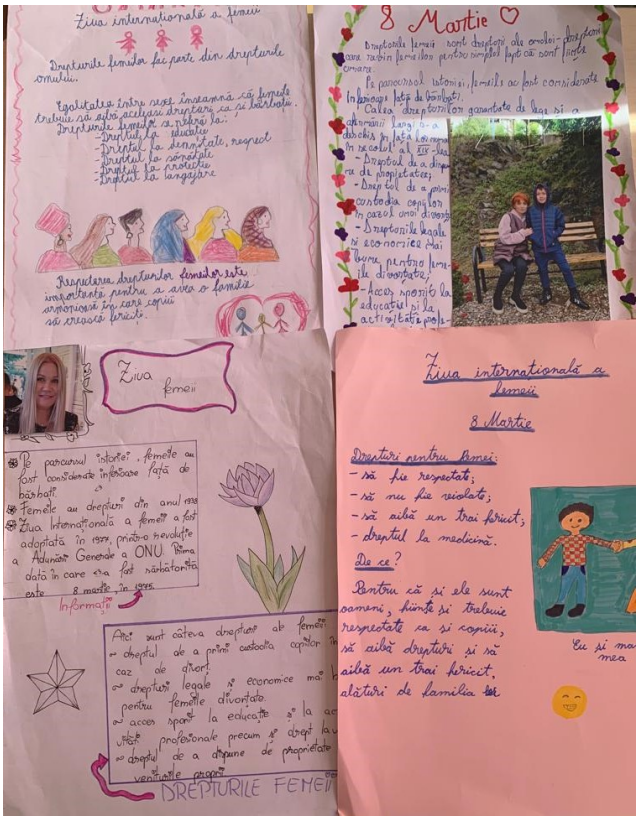

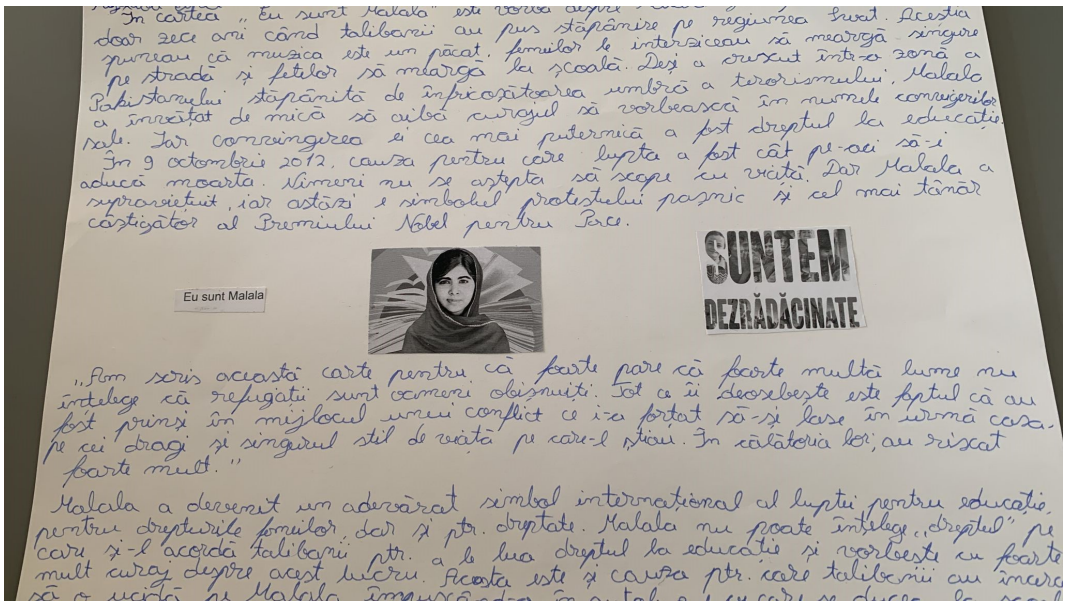

Drepturile omului
prof. Țilivea Carmen

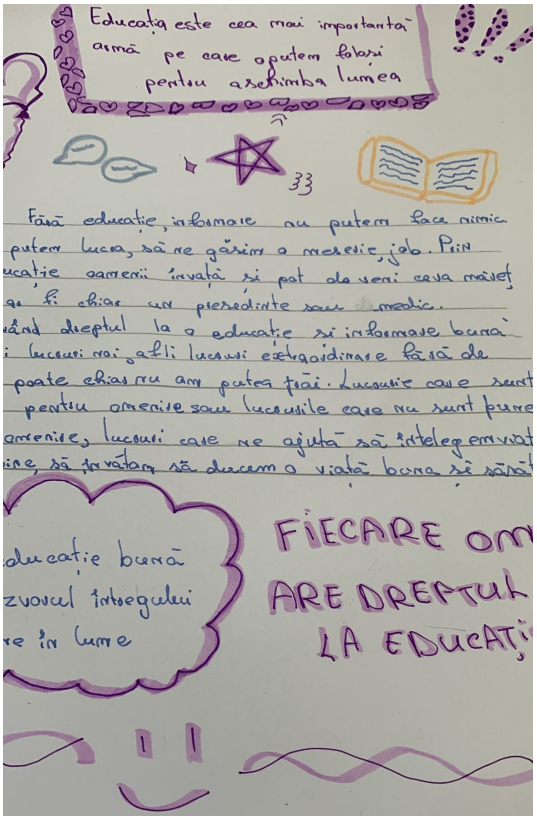

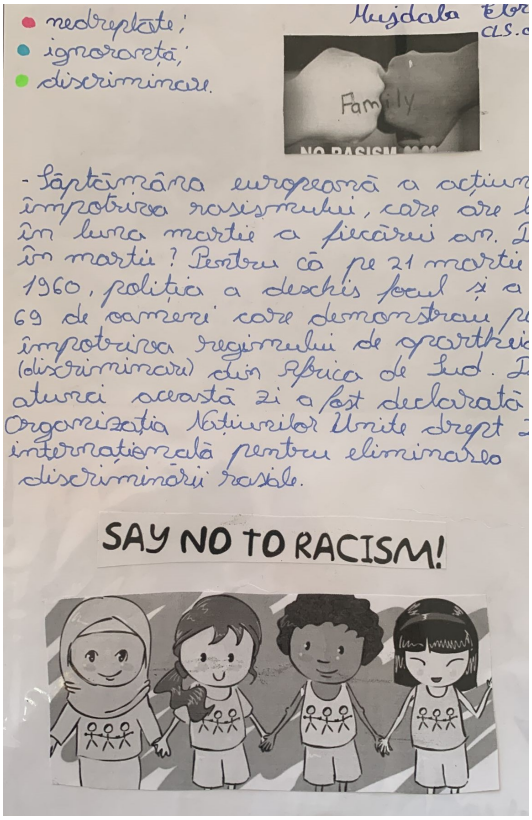
Mamut Hakan, Manea Daniela, Baban David, Militaru Eric, Bela Constantin, Radu Dominic, Florescu Sebastian, Ionică David - clasa a V-a A

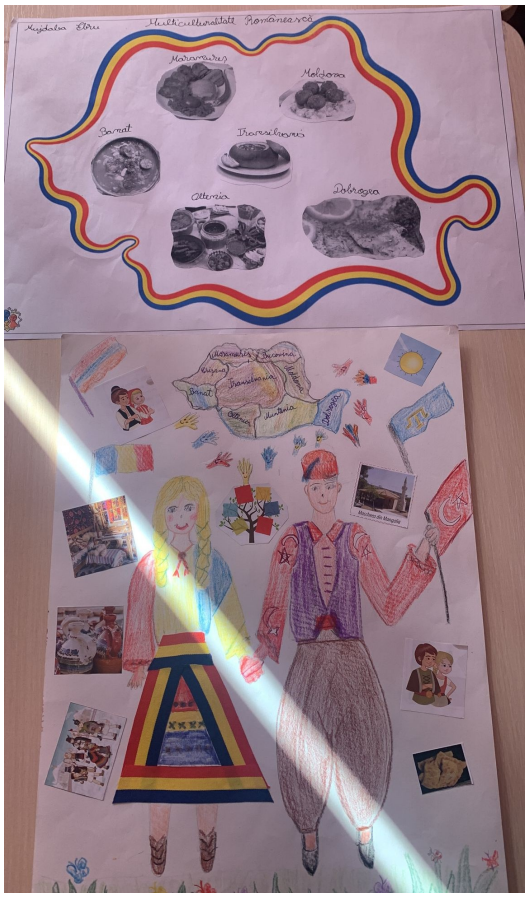
clasa a VI-a A

Berdilă Anastasia, V A

Mujdaba Ebru, VI A

Mujdaba Ebru, VI A
Multiculturalitate românească

Proces literar la clasa a VII-a A: „Moara lui Călifar” prof. Agafiței Daniela

Subiect: proces simulare-Moara lui Călifar
Grefier: Vă rog să vă ridicați in picioare. Intră completul de judecată.
Judecător: Bună ziua, vă rog să vă așezati și de asemenea să vă închideți telefoanele mobile întrucât trebuie să respectăm principiul solemnității ședinței de judecată, ceea ce presupune si desfășurarea acestuia în liniște. Domnule grefier ,sunt cereri de amânare?
Grefier: Nu avem nicio cerere, doamnă președinte!
Judecător: Vă rog să faceți apelul cauzei.
Grefier: Dosar nr. 2733/112/2022, inculpat Călifar.
Avocat (Măriuca): Și asistat de avocata Măriuca Vâlsan pe parte penală cu delegația la Dosar.
Grefier: Persoana vătămată Stoicea.
Avocat (Tania): Asistat de avocata Tania Mihail, am depus delegația la dosar. Judecător: Domnul grefier vă rog să le înmânați părților înscrisurile cu drepturile și Obligațiile.
Judecător: Ați depus la dosar constituirea de parte civilă?
Avocat (Tania): Ne constituim parte civilă și pretindem suma de 30.000 lei reprezentând contravaloarea prejudiciilor materiale suferite.
Judecător: Vă pun in vedere faptul că legea vă oferă posibilitatea de-a vă judeca în procedura simplificată, ceea ce presupune recunoașterea in totalitate a faptei pentru care ați fost trimis in judecată și de asemenea reducerea cu 1/3 a pedepsei. Doriți să vă judecați astfel?
Acuzat STOICEA: Doamna judecător, eu nu am vrut să îl omor.
Judecător: Să înțeleg că nu doriți să vă judecați astfel?
Acuzat: Nu!
Judecător: Doamnă procuror, vă rog să prezentați actul de inculpare.
Procuror: Onorată instanță, prin rechizitoriu întocmit de parchetul de pe lângă tribunalul Constanța inculpatul fost trimis în judecată pentru tentativa la infracțiunea de omor, prevăzută și pedepsită de art. 32, raportat la art. 189 din Codul Penal, în esență prin actul de inculpare se reține faptul că domnul Stoicea s-a dus la moara inculpatului Călifar cu gândul ca bătrânul să-l procopsească. Însă Călifar îl vrăjește și Stoicea începe să trăiască într-un vis. În acest “vis” dorințele tânărului sunt împlinite, dar el se trezește din această vrajă și realizează că nimic nu a fost adevărat. Pe de altă parte, Stoicea este derutat și este mâhnit și începe să își dorească moartea. Acesta fiind planul lui Călifar. Iar din raportul de expertiză medico-legală rezultă că persoana vătămată a suferit un traumatism în zona caplui. Se face vinovat și trimis în judecată pentru infracțiunea de înșelăciune inculpatul Călifar, prevăzută de art. 244 din Codul Penal.
Judecător: Recunoașteți fapta pentru care sunteți acuzat?
Acuzat Călifar: Nu.
Judecător: Doriți să dați declarații sau să vă prevalați de dreptul la tăcere?
Acuzat Călifar : Doresc să dau declarația.
Judecător: Vă pun în vedere că tot ce declarați poate fi folosit împotriva dumneavoastră, vă ascult.
Acuzatul Călifar : Era o zi obișnuită.
Judecător: Domnule grefier, vă rog să consemnați. Am înțeles de învinuirea care mi se aduce și declar următoarele în acea zi, continuați.
Acuzat Călifar: ...ca toate celelalte, până când l-am zărit pe Stoicea, apoi acesta m-a rugat să îl procopsesc. Știind că băiatul a avut un drum extraordinar de lung, l-am chemat să mănânce, dar acesta a decis să se spele pe mâini înainte, urmând ca tânărul să adoarmă. Când s-a trezit, acesta era îngrijorat și supărat că și-a pierdut copiii, soția și averea. Peste câteva momente, acesta mi-a zis că vrea să-și ia viața, iar eu i-am răspuns că și asta este dorința mea, însă stau în acest corp, cu aceste oase timp de 300 de ani și pot muri doar omorât. După cele spuse, Stoicea mă omoară și se sinucide.
Judecător: Acuzatul să vină și să semneze declarația. Acum, doamnă procuror, aveți întrebări?
Procuror: Onorată instanță, solicităm prezența Teclei în calitate de martor.
Judecătorul: Doamna avocat!
Avocat : Sunt de acord cu prezența martorului.
Judecător: Domnule grefier, chemați martorul.
Grefier: Să intre în sală martorul Tecla.

Judecător: Vă rog să depuneți jurământul și să repetați după mine: Jur că voi spune numai adevărul. //Repetă martorul// Și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. //Repetă martorul// Așa să-mi ajute Dumnezeu! //Repetă martorul// Țin să vă anunț că mărturia mincinoasă se pedepsește de la 1 la 3 ani.
Martorul: Bună ziua, sunt Tecla. După ce m-a salvat de la atacul ursoaicei, tatăl meu, Rovin îl angajase și încet devenise mâna dreaptă a tatălui meu. Dar eu mă îndrăgostisem de Stoicea și tata văzând că nu are încotro, m-a lăsat să mă căsătoresc cu el și când vătășelul ne-a anunțat că vin tătarii, soțul meu a înmânat situația. Apoi, când se duse să ia scara, Stoicea a dispărut. Practic, el se trezise din vraja lui Călifar. Mă gândesc că din moment de moșneagul a făcut pact cu diavolul, de când l-a și zărit pe soțul meu, i-a pus intenții rele astfel încet să-l mulțumească pe necurat.
Procuror: Nu mai avem întrebări.
Judecător: Avocatul părții civile?
Avocat (Măriuca): Nu avem întrebări.
Avocat (Tania): Onorantă instanță, vrem să știm cum au perceput rudele acestuia faptele întâmplate.
Martorul: În momentul dispariției am fost foarte îngrijorați că nimeni nu avea nici o veste de la el. Atunci am depus o plângere la Inspectoratul de Poliție, semnalând dispariția soțului și împreună cu autoritățile judiciare am aflat că domnul Călifar îl vrăjise.
Judecător: Martorul să vină și să semneze declarația. Am terminat ședința de judecată. Instanța se va retrage pentru a lua hotărârea.
Grefier: Vă rugăm să vă ridicați în picioare.
Grefier: Vă rugăm să vă ridicați, instanța va intra pentru a da verdictul.
Judecător: Instanța a decis următoarele: Călifar se face vinovat de săvârșirea acțiunii de înșelăciune săvârșită prin calități mincinoase ori alte mijloace frauduloase, prevăzută de art. 244 din Codul Penal și se aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare. De asemenea, condamnă pe inculpatul Stoicea ce se face vinovat pentru infracțiunea de omor calificat, prevăzută și pedepsită de art. 32, raportat la art. 189 din Codul Penal și este condamnat la închisoare cu executare de 25 ani.
Soluția punctată astăzi poate fi contestată de cei prezenți cu apel în 10 zile de la comunicare.
Declar închisă ședința de judecată. Sunteți liberi!

22 Martie - Ziua Mondială a Apei

prof. Bărzoi Marieta

Caraban Ioana

Din anul 1922, la Rio de Janeiro, în cadrul Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare, s-a luat această decizie, ca în fiecare an pe 22 martie, să se celebreze Ziua Mondială a Apei. În România se sărbătorește din anul 1993.

În 2022 se abordează tema **„Apa subterană: Să facem invizibilul vizibil”.** Mesajul general al temei din acest an este că explorarea, protejarea și utilizarea durabilă a apelor subterane va fi esențială pentru supraviețuirea și adaptarea la schimbările climatice și pentru satisfacerea nevoilor unei populații în creștere. Tema din acest an va explica rolul vital al apelor subterane în sistemele de apă și canalizare, agricultură, industrie, ecosisteme și adaptarea la schimbările climatice. Menținerea acestei resurse și protejarea sa, sunt esențiale și pentru ecosistemele acvatice de suprafață.

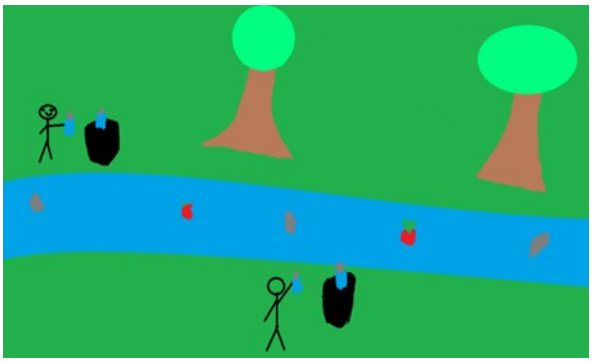
„Apa este, fără îndoială, cea mai importantă resursă din lume. Deși apele subterane nu sunt vizibile, ele reprezintă o componentă esențială a circuitului apei. Peste 95% din apele dulci ale planetei, cu excepția ghețarilor și a calotelor glaciare, sunt subterane. Ziua promovează, de asemenea, gestionarea durabilă a resurselor de apă dulce și reducerea poluării ei. La nivel mondial are ca scop conștientizarea problemelor de protejare a apelor, atât cantitativ cât și calitativ (apa fiind o resursă naturală crucială pentru viață și sănătate).

Astfel și eleviii claselor a VI a A și B, au marcat această zi importantă pentru omenire. Au fost prezentate curiozități despre mări, lacuri și oceane, măsuri pe prevenire a poluării și consumului rațional al rezervelor de apă dulce, au fost realizate postere cu îndemn de protejare a apelor, colaje, postere digitale, prezentari Power Point.

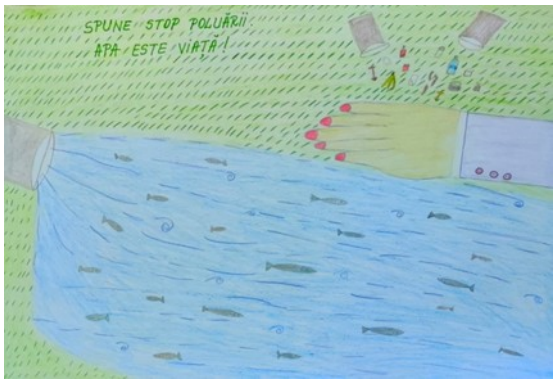
La această activitate au participat și elevi cu cerințe educaționale specifice.

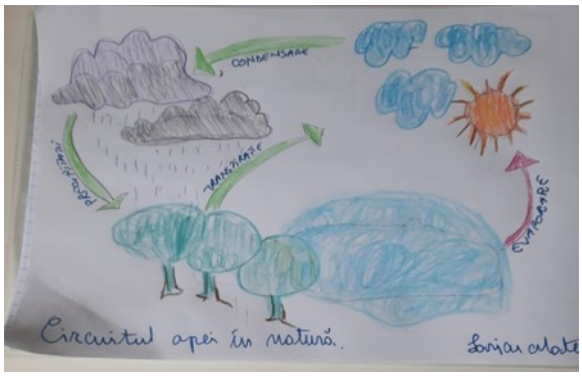
Stanciu Erika Andreea

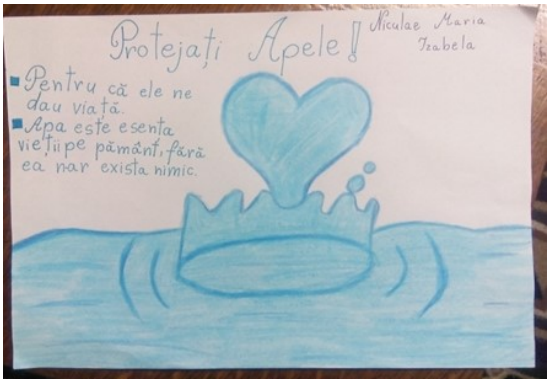
Leafu Matei

Iamandi Andrei Constantin

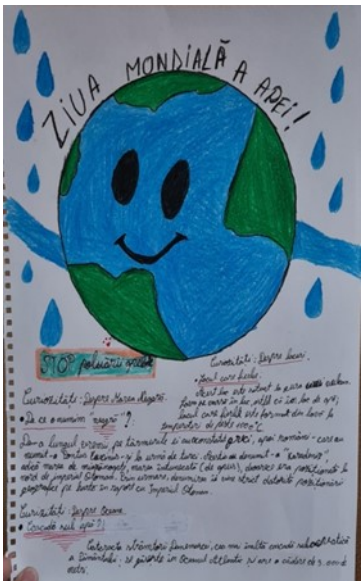
Saricu Matei

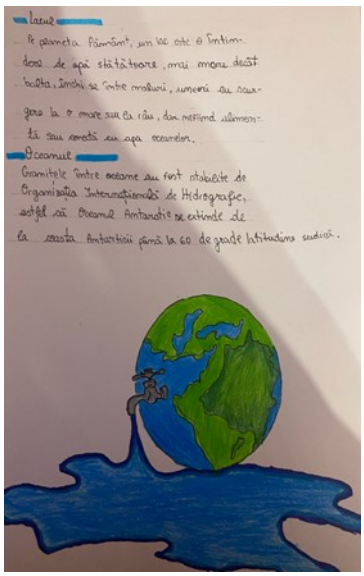
Niculae Maria Izabela

Berdilă Mihai

Popovici Daria Maria

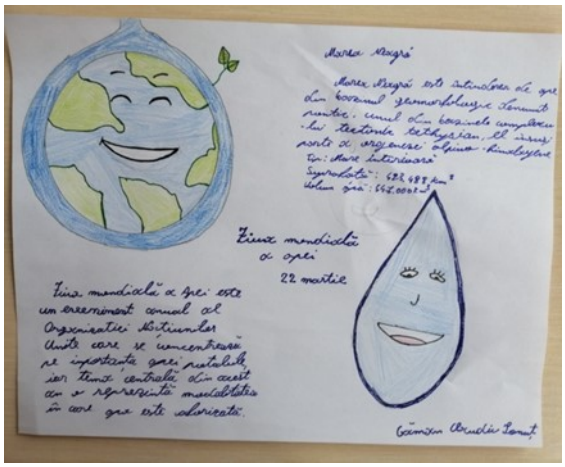
Pitu Alexandra

Rachieru Andrei

Rachieru Andrei

Găman Claudiu

Cheazim Ailin

Țibuliac Maisa Elena

Dobrin Ana Maria

Scafaru Daria

Murariu Iustin

Oglinda magică: Cine sunt *eu*?

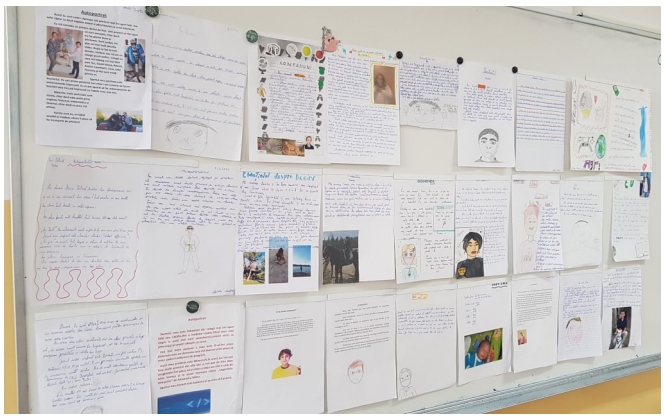
prof. Popa Alina

Trecuți deja prin emoțiile și provocările fel de fel ale primului semestru din ciclul gimnazial, elevii clasei a V-a A s-au familiarizat cu noile discipline de studiu, descoperind în fiecare zi că școala poate fi instructivă și distractivă în același timp.

Dornici de cunoaștere, li s-a dat ca temă de reflecție, în cadrul orelor de limba și literatura română, următoarea întrebare: *Pot explora și înțelege lumea care mă înconjoară dacă nu mă cunosc mai întâi pe mine?*

Copiii au dat răspunsul la această întrebare printr-o serie de proiecte și eseuri reunite sub titlul *Autoportret*, ca exercițiu esențial de autocunoaștere. Ei au întocmit câte o listă cu informații care îi definesc, oferind colegilor, pe lângă ceea ce știau deja unii despre alții, și informații noi, care să îi ajute să se cunoască mai bine reciproc. Pe lângă elementele de portret fizic, ei s-au concentrat asupra diverselor preocupări și pasiuni sau asupra trăsăturilor de caracter relevante, inserând și fotografii sau desene despre ei și familia lor.

Activitatea s-a finalizat cu turul galeriei, iar elevii au putut astfel să își exerseze și abilitățile de interevaluare.

Reporter pentru Ucraina

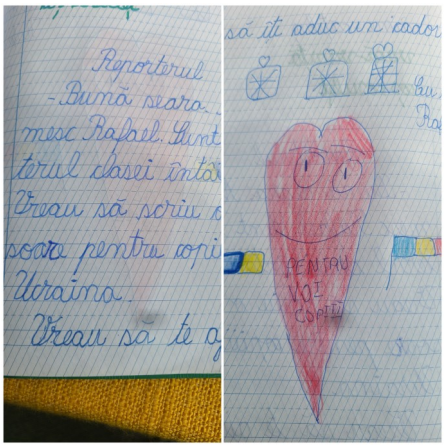
prof. Fedor Elena

La ora de Comunicare în limba română, copiii clasei I B au ales să joace rolul unui reporter, pentru a se adresa copiilor din Ucraina, încurajându-i cu mesaje prietenoase și desene frumos colorate.

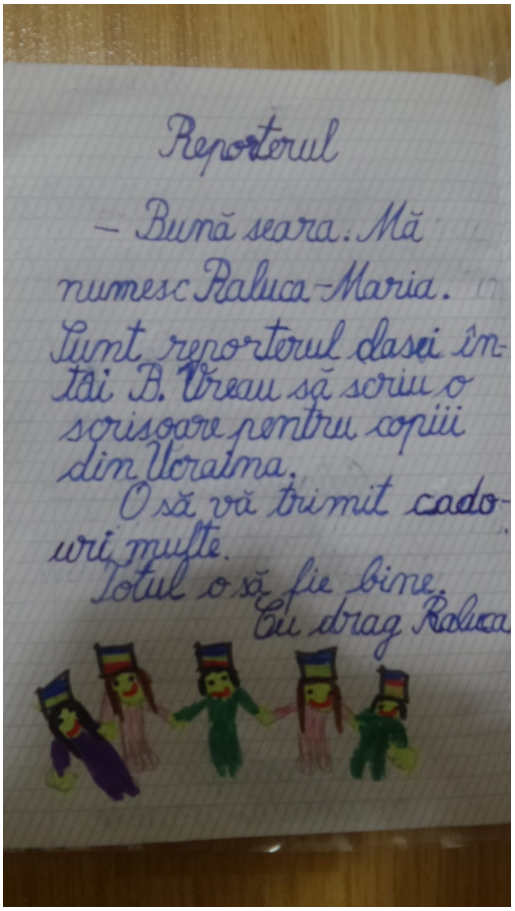

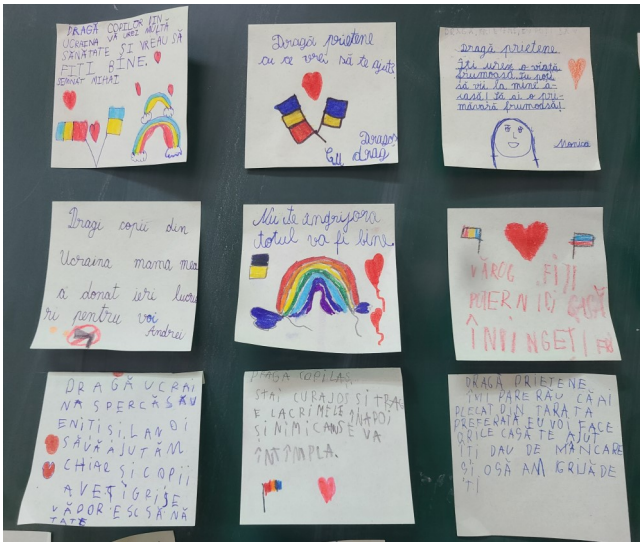

DRAGĂ COPIILOR DIN UCRAINA VĂ UREZ MULTĂ SĂNĂTATE ȘI VREAU SĂ FIȚI BINE.
SEMNAT MIHAI
Dragă prietene
Dragă prietene
Dragi copii din Ucraina mama mea a donat ieri lucruri pentru voi
Andrei
Mă tem că totul va fi bine
VĂROG FIȚI PUTERNICI ȘI ÎNVINGEȚI
DRAGĂ UCRAINA SPERCĂ SĂU ENITIȘI LANDOI SĂVĂ AJUTĂM CHIAR ȘI COPII AVEȚI GRIJE VĂPOR ESCSĂNĂ TATE
DRAGĂ COPILAȘ
STAI CURAJOS ȘI TRAE LACRIMILE ÎNAPOI ȘI NIMIC NU SE VA ÎNTÂMPLA.
DRAGĂ PRIETENE
ÎMI PARE RĂU CĂ AI PLECAT DIN TARA TA PREFERATĂ EU VOI FACE ORICE CASĂ TE AJUT ȚI DAU DE MÂNCARE ȘI OSĂ AM GRIJĂ DE TI
Pentru Veronica
Dragă Ucraina vă doresc multă sănătate să luptați până la final
RAFA TOTUL VA FI BINE!

Reporterul
– Bună seara. Mă numesc Raluca-Maria. Sunt reporterul clasei întâi B. Vreau să scriu o scrisoare pentru copiii din Ucraina.
O să vă trimit cadouri multe.
Totul o să fie bine.
Cu drag Raluca

Dragă prietene
Dragă prietene
noi vă încurajăm vă primim cu drag în România totul va fi bine!!!!!!
Mă tem că totul va fi bine
VĂROG FIȚI PUTERNICI ȘI ÎNVINGEȚI
Dragă
EU SUNT ALĂTURI DE VOI TOTUL VA FI BINE
STAI CURAJOS ȘI TRAE LACRIMILE ÎNAPOI ȘI NIMIC NU SE VA ÎNTÂMPLA.
DRAGĂ PRIETENE
ÎMI PARE RĂU CĂ AI PLECAT DIN TARA TA PREFERATĂ EU VOI FACE ORICE CASĂ TE AJUT ȚI DAU DE MÂNCARE ȘI OSĂ AM GRIJĂ DE TI

DRAGĂ COPIILOR DIN UCRAINA VĂ UREZ MULTĂ SĂNĂTATE ȘI VREAU SĂ FIȚI BINE.
SEMNAT MIHAI
Dragă prietene
Dragă prietene
Dragi copii din Ucraina mama mea a donat ieri lucruri pentru voi
Andrei
Mă tem că totul va fi bine
VĂROG FIȚI PUTERNICI ȘI ÎNVINGEȚI
DRAGĂ UCRAINA SPERCĂ SĂU ENITIȘI LANDOI SĂVĂ AJUTĂM CHIAR ȘI COPII AVEȚI GRIJE VĂPOR ESCSĂNĂ TATE
DRAGĂ COPILAȘ
STAI CURAJOS ȘI TRAE LACRIMILE ÎNAPOI ȘI NIMIC NU SE VA ÎNTÂMPLA.
DRAGĂ PRIETENE
ÎMI PARE RĂU CĂ AI PLECAT DIN TARA TA PREFERATĂ EU VOI FACE ORICE CASĂ TE AJUT ȚI DAU DE MÂNCARE ȘI OSĂ AM GRIJĂ DE TI

Stimularea creativității elevilor

prof. fizică-chimie Truță Valentina

Creativitatea a devenit un indicator valoric în multe domenii de activitate. Ea exprimă culmea pe care o poate atinge o persoană în procesul de inovare a activităţii şi un element de progres al vieţii sociale.

Dacă un elev a descoperit prin propriile lui eforturi de observaţie, de imaginaţie şi gândire, o însuşire mai puţin vizibilă a unui obiect, a unui aspect al unui fenomen, dacă a găsit o soluţie nouă unei probleme, ori a redactat o compunere într-un mod personal, original sub aspectul conţinutului şi al formei, toate aceste activităţi pot fi considerate forme de manifestare a însuşirilor creative ale elevilor, care se cer stimulate şi dirijate. Creativitatea le este stimulată elevilor, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor. Formele creative ale imaginației elevilor sunt stimulate de joc și fabulație, de povestire și compunere, de poezie și desen, de activități practice și muzicale, de contactul cu natura. Așadar în perioada școlarității, imaginația se află în plin progres atât sub raportul conținutului cât și al formei.

Un profesor care are creativitate pedagogică este ingenios, inventiv, plin de fantezie şi cu o mare doză de spontaneitate. El descoperă mereu noi și noi forme de lucru, noi procedee şi tehnici, modifică, adaptează, combină şi inventează, noi instrumente sau mijloace menite să sporească eficienţa muncii didactice.

Creativitatea de tip şcolar, realizată de elev în procesul de învăţământ, se manifestă atunci când, pus în faţa unei probleme, îi restructurează datele, descoperă calea de rezolvare, o rezolvă într-un mod personal. Gândirea creatoare se formează în procesul de învăţământ prin orientarea şi stilul activităţii elevilor, prin tipuri de sarcini şi exerciţii care pot constitui un antrenament al gândirii.

Pentru educarea creativităţii în activitatea instructiv-educativă sunt necesare anumite condiţii:

- fondul de cunoştinţe de care dispune elevul;
- existenţa unor deprinderi intelectuale;
- climatul educaţional care trebuie să fie favorabil creativităţii.

Creativitatea nu se poate cultiva decât într-o atmosferă de antrenare liberă a elevilor în căutări, schimb de idei, verificări. Elevii trebuie să se manifeste liber, fără teama de a greşi, de a li se face imediat aprecierea critică. În felul acesta se poate cultiva îndrăzneala, independenţa, originalitatea. Profesorului îi revine sarcina da organiza activitatea de gândire a elevului în mod judicios şi corespunzător forţelor sale și de a-l face să aibă încredere în el.

Creativitatea, ca formaţiune complexă de personalitate, se formează și exersează cu metode cât mai adecvate structurii sale, metode care să acţioneze pe tot parcursul şcolarităţii elevului. Profesorul poate încuraja creativitatea punând accentul pe generarea și exprimarea de idei într-un cadru non-evaluativ și prin concentrarea atât asupra gândirii convergente, cât și asupra celei divergente. Profesorul poate de asemenea să încerce să asigure elevilor posibilitatea și siguranța de a risca, de a pune la îndoială, de a vedea lucrurile dintr-un nou punct de vedere.

Pentru a dezvolta creativitatea elevilor mei i-am încurajat să scrie versuri prin care să se exprime în mod propriu și original punând pe rime adevărurile științifice dobândite la orele de fizică și chimie. Creativitatea este determinată de totalitatea cunoștințelor dobândite de elevi și de conexiunile pe care sunt capabili să le facă. Varietatea noțiunilor pe care elevii le-au acumulat îi ajută să se exprime în mod creativ și le conferă încredere în propriile forțe.

***Fizica* - Andersson Catrinel, VIII B**

Fizica ne-a electrizat,
Și ne-a capturat.
Când circuite electrice am studiat,
Despre intensitate și tensiune am aflat.
Becuri și generatoare am legat,
În serie sau în paralel le-am așezat.
Când Legea lui Ohm am învățat,
De legea lui Kirchhoff ne-am încurcat.

***Neonul* - Ilie Briana, VIII A**

Este un element,
Dar tare eminent!
Are zece în casetă
Și premiant ca o vedetă!
Este un gaz nobil,
Mic și foarte stabil.
A doua perioadă o deține
Fugi, neonul vine după tine!

***Becul* - Dunose David, VIII A**

Lângă rezistențe stă un bec,
Tupeist ca un berbec,
Într-un mic circuit,
Sub masă bine pitit.

În atât de multă căldură,
De parcă ar fi fost furtună.
O furtună cu electroni,
Chiar și cu câțiva protoni.

Fizica ne învață arzător,
Cu un bec și un întrerupător,
Un Amper, un Joule și un Volt,
Stau rezistențele cot la cot.
Și de-o fi vreun scurtcircuit,
De legea lui Ohm nu vei fi dezamagit.

***Pământul* - Vîlsan Maria, VII A**

Pământul e cea mai frumoasă planetă,
Rotundă, albastră și…. perfectă,
Se-nvârte cu mare viteză în jurul axei sale,
Și-aleargă un an în jurul unui astru, numit Soare.

Ține pe el Pământul, oameni și animale,
Construcții cu greutate mare, mașini și vapoare,
Toate se mișcă în timp, cu viteză,
Fiecare pe distanță mai mică sau mai mare.
Sunete minunate din natură, abia se aud, bruiate,
De tot felul de antene și aparate cu intensitate,
Am putea măcar să facem o pauză de lumină din electricitate,
Să-l lăsăm, pe Pământ, să se relaxeze-n libertate?

Câmpuri magnetice să-l străbată,
Doar de la nori, fulger și tunet câteodată,
Sunetele naturii să fie acompaniate,
De voci de copii, minunate!

***Chimia* - Avram David Cristian, VII A**

Chimia-i complicată,
N-o-nțelegem toată.
Plină-i de definiții,
Atomi și exerciții,
Molecule și formule,
Elemente și experimente.

***Atomul* - Ionică Bianca, VIII A**

Mai ceva ca o furnică,
Vine neașteptat și lucrurile le complică,
În centru având un nucleu,
Greu acesta fiind, văleu!
Din protoni și neutroni,
Fiind aceștia denumiți și nucleoni,
Unii ieșind pe plus,
Iar alții pe minus.

Numărul de protoni de vreți să-l aflați,
Lasă, mai mult vă încurcați!
Cu neutronii continuăm,
Îi socotim, îi calculăm,
Iar într-un final după ore de socoteală,
Rezultatul mă ia cu amețeală!

Atomul supărat, cu o pătură se învelește,
Aaa, înveliș de electroni se numește.
Într-un final, dilema este mare,
Ce este atomul oare?
O explozie stelară,
Sau o necunoscută întâlnită des la școală?

***Chimie* - Ionică Bianca, VIII A**

Din clasa a 7-a aminte-mi aduc,
Era ca și chineza, nu reușeam să o traduc,
În fața mea, tabelul lui Mendeleev,
Creează pică oricărui elev.
Iar profa de chimie,
Formule multe știe,
Reacții chimice noi rezolvăm,
Le egalăm și executăm.
Iar apoi testul cand vine,
Rugăciuni facem o mie.

***Hidrogenul* - Ionică Bianca, VIII A**

Un gaz usor, hidrogen fiind acesta denumit,
Primul în tabelul periodic regăsit.
Este baza acizilor,
Și de asemenea a hidroxizilor,
Incolor ca un nor de diamant,
Micuț si enervant.
De celelalte simboluri chimice invidiat,
Iar de oameni favorizat.

***Fizică, fizică* - Ilie Briana, VIII A**

Cu ce te-am supărat?
Tu tare ne-ai încurcat...
Tare ciudățică ești,
Și mințile ni le rotești.
De la tine forță și electrocinetică învățăm,
Luăm pixul și lucrăm.
Nimeni nu prea te înțelege,
Și mereu ne impui câte o lege,
Toți elevii se gândesc,
Fizică, fizică,
Cu ce îți greșesc?

***Tabelul minunilor* - Miu Bianca, VII A**

De marți eu m-am apucat,
Chimia de învățat.
Caut de zor neîncetat,
Un capitol minunat!

Am găsit să zic ușor,
Tabelul elementelor.
Toată lumea-i adunată,
Și corect organizată.

Primul pe care-l învăt,
E metalul cu mult preț,
E argintul ce-l iubesc,
Că-l port de înnebunesc.

Aurul de mă întrebi,
E metalul eminent.
Campioana cea mai cea,
Sigur este platina.

Lângă ele vor să vină,
Prețioasele rubine,
Diamante și safire,
Chimia îmi place la nebunie!

***Fizica* - Șișcu Alexandra, VIII A**

Cu intensitate ne gândim,
La tensiunea orelor de fizică,
Formule noi folosim,
Pentru rezistența electrică.

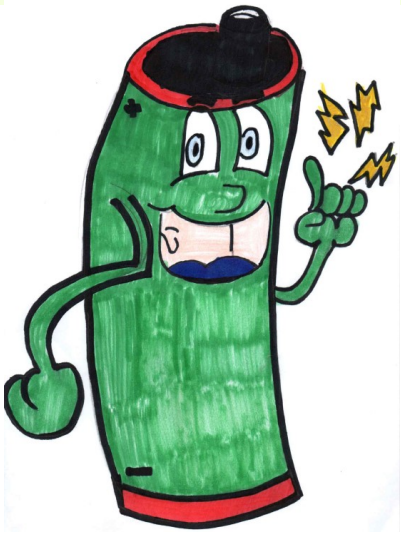
Circuite electrice am studiat
Și multe am învățat,
Despre becuri colorate,
În serie sau în paralel legate.

Dacă am și un întrerupator,
Legat de un generator,
Rezistența o pornesc,
De câte ori poftesc.

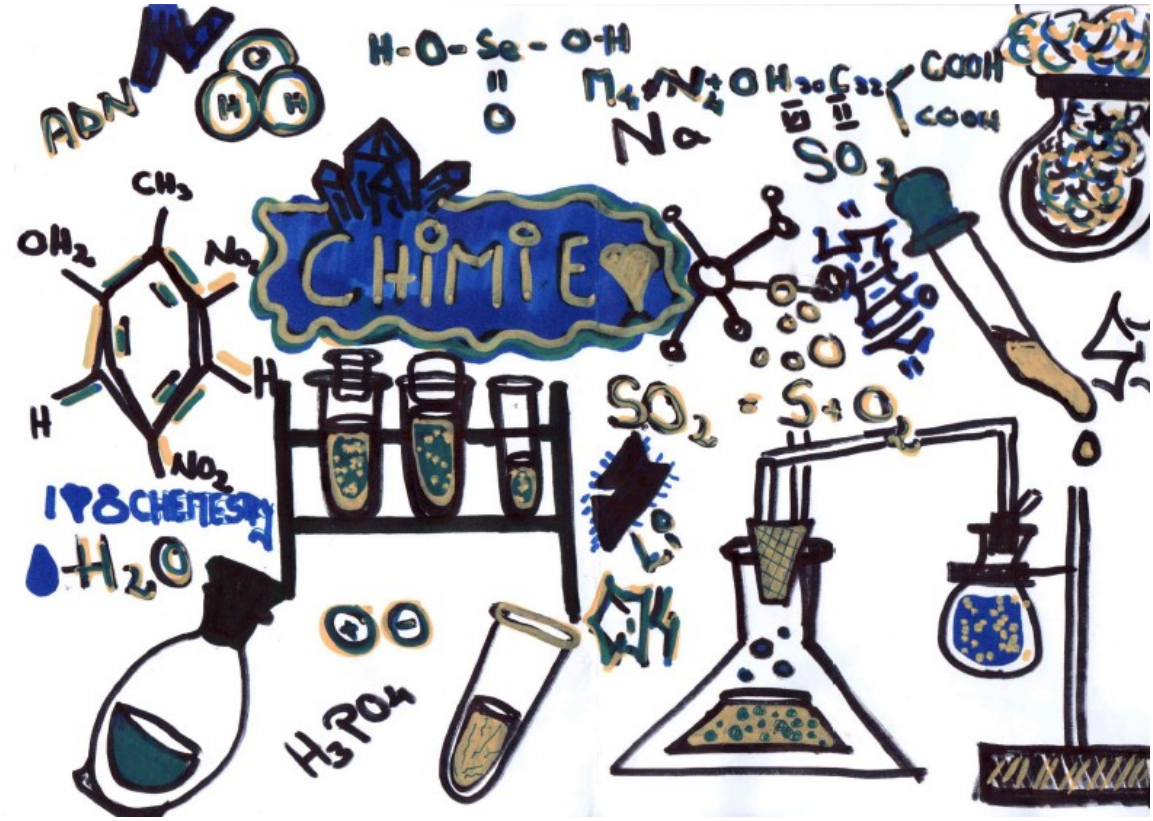
Ghici, ghicitoarea mea - Bîrsu Maria Lorena, VIII A

E rotundă, ori pătrată,
O fi ea oare deșteaptă?
Dar de-o pui în circuit,
Becurile se aprind strălucind!
Bateria

E din plastic sau metal,
De îl pui în circuit,
Și-l închizi, ori îl deschizi,
Aparatu-i vesel tare,
Că are o sarcină mare!
Întrerupătorul

Bîrsu Maria Lorena, VIII A,
prof. coord. Truță Mirela Valentina

Dumitrașcu Ștefan, VIII A, prof. coord. Truță Mirela Valentina

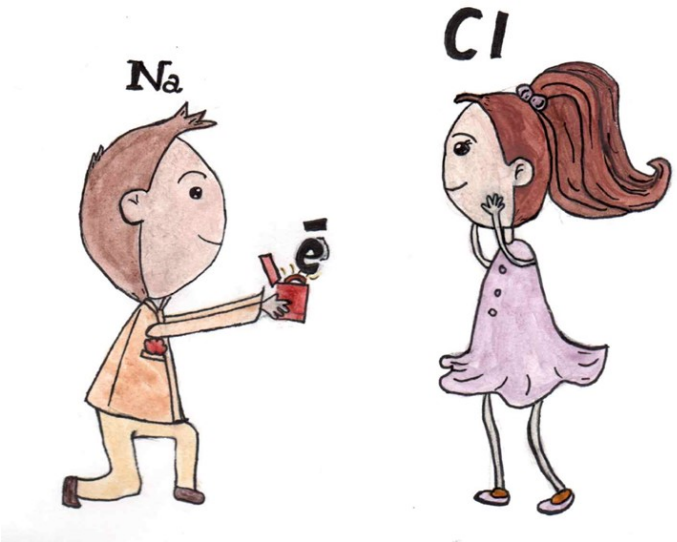
Sodiu și clor - Mihai Georgiana, VIII B

Metal alcalin,
Moale și fin,
Adolescentin,
Ca un manechin.

Argintiu nativ,
Veșnic reactiv,
Și tare impulsiv,
Tremură emotiv,
Puțin agresiv,
Și exploziv.

Foarte masculin,
Și bun concubin,
A pregătit un rubin,
Cu un electron divin,
Pentru al său destin.

Cuprins de dor,
S-a topit de amor,
După verdele clor,
Mare călător,
Toxic nor,
Și devastator.

Șiscu Alexandra Nicoleta, VIII A
prof. coord. Truță Valentina

Studiu de caz la clasa a VII-a A: *Eu sunt Malala*
prof. Agafiței Daniela

Acest proiect a fost realizat de elevii **Mihail Tania, Vîlsan Maria, Ferencz Antonia, Podoleanu Ianis, Gheorghe Costyn, Mira Irina, Guriță David** din clasa a VII-a A.

Tatăl: Când era mică veneau mulți prieteni la noi. Vorbeam despre politică, despre drepturile omului, iar ea stătea cu noi.
Malala: Când eram mică îmi plăcea să îl ascult.
Tatăl: Am devenit dependenți unul de celălalt. Un suflet cu două trupuri.
Interviator: Cine ai fi fost acum dacă erai o fată obișnuită din Valea Swat?
Malala: Dacă aș fi fost o fată obișnuită și sunt o fată obișnuită, dar dacă aș fi avut părinții obișnuiți, până acum aveam doi copii.
Tatăl: La trei zile când s-a născut, a venit vărul meu cu arborele genealogic de peste 300 de ani în care erau numai nume de băieți, acum apare numele Malala.
Malala: Eu sunt Malala, o fată ca oricare alta, deşi am şi eu talentele mele. Am încheieturi flexibile şi pot să-mi trosnesc degetele de la mâini şi de la picioare ori de câte ori vreau. Cred că ciocolatei negre nici n-ar trebui să i se spună *ciocolată*. Urăsc vinetele şi ardeii verzi. Sunt paştună, membră a unui trib mândru de oameni, răspândiţi prin tot Afganistanul şi Pakistan.

Am fost botezată după tânăra eroină paştună, Malalai, care şi-a inspirat poporul prin curajul ei. Aproape în fiecare zi a vieţii mele le văzusem pe aceste femei urmând codul purdah, acoperindu-şi feţele în public. Unele, ca mama, îşi puneau doar o eşarfă în jurul capului.

Am văzut femei care-şi coborau privirea atunci când se întâlneau cu un bărbat. Şi fete mai mari cu care ne jucam şi care dispăreau în spatele voalurile, de îndată ce deveneau adolescente. Părea nedrept şi inconfortabil să trăieşti în spatele unor bucăţi de material. Încă de când eram foarte mică, le-am spus părinţilor că n-aveam să-mi acopăr faţa, indiferent ce făceau celelalte fete. Eu cred ca nu există diferenţe între femeie şi bărbat, chiar *femeia este mai puternică decât bărbatul.*

Chipul meu era identitatea mea. Mama, care chiar e devotată și ține la tradiție, a fost șocată. Rudele noastre considerau că sunt foarte îndrăzneață. Femeile erau analfabete, deoarece nu mergeau la școală, nu aveau voie să iasă din casă fără să fie însoțite de un bărbat, care era rudă cu femeia. Talibanii tot cereau să numai meargă fetele la școală, dar eu eram foarte interesată de învățătură.
Malala : În fiecare seară la radio vorbea Mullah despre faptul că fetele să nu mai meargă la școală și amenința că dacă nu se face cum se zice el , Dumnezeu va trimite un nou cutremur, însă eu nu credeam asta. După ce talibanii au ocupat, erau foarte multe bombardamente. Ne refugiam pe unde apucam. Abia după luni de ascuns pe unde apucam ne-am întors acasă.
Tatăl: aveam lacrimi în ochi să știu că aceste bombardamente s-au terminat pentru un moment.
Malala: nu înțeleg cum îndrăznesc talibanii să-mi ia dreptul la educație . Sub pseudonim, deși se bănuia cine sunt, țin pentru un timp un blog la BBC (aveam doar 11 ani!), răspundeam interviurilor presei străine care relatează situația din Pakistan, se face un documentar cu mine și devin o prezență constantă în media internațională. Atât eu, cât și tatăl tatal, criticăm deschis regimul din Pakistan, în ciuda amenințărilor permanente. Acum viata mea era pusa în pericol.
Dintr-o dată, niște teroriști au intrat în autobuz si au început să strige: *Cine e Malala?*. Malala a spus: *eu* și a fost împușcată. Glonțul m-a lovit și pe mine în umăr. De atunci nu știu ce s-a întâmplat.
Prietena: După ce prietena mea a fost împușcată în umăr, eu am fost împușcată cu două gloanțe , unul a trecut pe lângă degetul meu și celălalt glonț în brațul drept.
Malala: M-am trezit pe 16 octombrie înconjurată de o grămadă de oameni care se uitau la mine. Fiecare dintre ei avea patru ochi, două nasuri şi două guri. Am clipit, dar nu m-a ajutat. Vedeam totul dublu. Primul lucru la care m-am gândit a fost: „*Slavă Domnului că nu sunt moartă!*“ Dar nu aveam nicio idee unde eram sau cine erau oamenii aceia.

Vorbeau engleză, deşi păreau să fie din ţări

diferite. Am încercat să vorbesc, pentru că ştiam engleză, dar nu reuşeam să scot niciun sunet. Păream să am un soi de tub băgat pe gât, care-mi furase vocea.Mă aflam într-un pat înalt şi peste tot în jurul meu erau maşinării complexe care scoteau tot felul de sunete. Atunci am înţeles că eram într-un spital.

Apoi m-am panicat. Dacă eram în spital, atunci unde erau părinţii mei? Era şi tata rănit? Mai trăia? Știam că mi se întâmplase ceva. Dar eram sigură că i se întâmplase ceva și tatei.

Când m-am trezit din nou, eram într-o cameră verde, fără ferestre, dar cu lumini foarte strălucitoare. Femeia musulmană plecase, iar în locul ei erau un doctor şi-o asistentă.

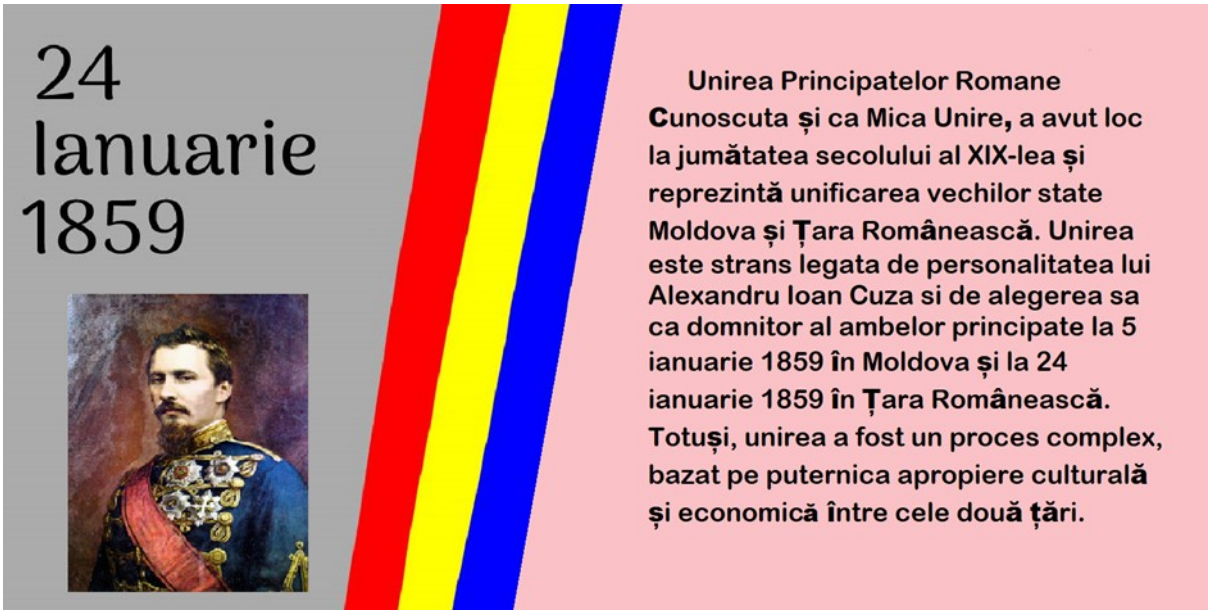
Îmi spusese că sunt în siguranţă şi că mă adusese din Pakistan. Am încercat să vorbesc, dar nu puteam, aşa că am început să desenez cu degetul litere pe mână, gândindu-mă că aş putea scrie o întrebare. Asistenta a plecat şi s-a întors cu hârtie şi-un creion pentru mine, dar nu puteam scrie cum trebuie. Voiam să le dau numărul de telefon al tatei, am vrut să-i întreb ceva, dar îmi ieşeau numai mâzgălituri. Aşa că asistenta a scris alfabetul pe o bucată de hârtie şi eu am indicat literele.

Primul cuvânt pe care l-am scris a fost *tata*. Al doilea a fost *țară*!Unde e tata? Asta voiam să ştiu. Și în ce țară suntem???Vocea doctorului încă o auzeam cu greu, dar părea să spună că suntem în Birmingham. Nu ştiam unde e asta. Mi-am dat seama mai târziu că suntem în Anglia. M-am mişcat cât să mai scriu încă o dată „tata“, dar o durere ascuţită mi-a străpuns creierul. Am încercat să trag aer în piept.

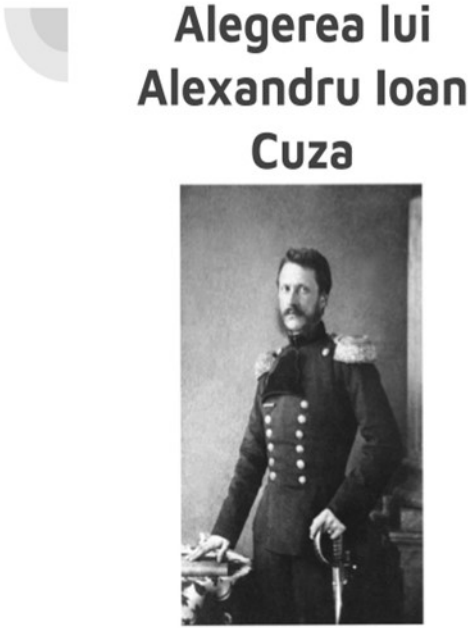
Îmi curgea sânge din ureche. Ce însemna asta? Am încercat să ridic mâna s-o ating, dar am văzut că nu-mi mişcăm mâna cum trebuie. Ce mi se întâmplase?

„Mica Unire” - Sesiune de postere digitale
prof. Bărzoi Marieta

Stanciu Erika Andreea

În Moldova a fost ales în unanimitate, la 5/17 ianuarie 1859, liderul unionist Alexandru Ioan Cuza, reprezentantul „Partidei Naţionale”. Reprezentanţii acestei grupări, ce avea ca obiectiv unirea Moldovei cu Ţara Românească, au oscilat o vreme între a avea un candidat al lor şi a-l susţine pe Grigore M. Sturdza, fiul fostului domnitor Mihail Sturza şi agent al Rusiei. Acesta, susţinut de Rusia prin intermediul bancherului evreu Şmul Rabinovici şi agentului panslavist polonez Nieczuka Wierzbicki, care a adus la Iaşi câteva sute de mercenari, viza şi el unirea celor două ţări, dar sub domnia sa şi sub forma unui stat-marionetă care să facă jocurile Imperiului Rus. Cu două zile înainte de votul pentru alegerea domnitorului, unioniştii au înţeles jocul lui Sturza şi au hotărât să-l respingă şi să desemneze un candidat al lor. După dispute aprinse, a fost acceptat comandantul micii armate moldovene, colonelul Alexandru Ioan Cuza (care nu participase la întâlnire). La Adunarea electivă, desfăşurată în localul Muzeului de Istorie Naţională din Iaşi, Cuza a fost prezentat drept variantă de compromis între conservatorii filoruşi şi liberalii pro-occidentali (francofili). Oamenii lui Sturza au fost surprinşi să constate că acesta este respins şi în schimb adunarea îl votează în unanimitate pe Cuza. Gruparea lor, susţinută de mercenarii polonezi ai lui Wierzbicki, care plănuia să acţioneze doar pentru a linişti eventualele proteste împotriva alegerii lui Sturza şi apoi pentru a forţa alegerea sa în Ţara Românească, s-a văzut obligată să treacă la ofensivă. S-a pus premiu pentru uciderea liderilor unionişti Mihail Kogălniceanu, Anastasie Panu şi Manolache Epureanu (pe al căror sprijin Sturza conta, dar care au votat pentru Cuza) şi a domnitorului Cuza. Complotul a fost însă dejucat după ce a fost deconspirat de Alecu von Onciul şi Iacob Antosz, iar ancheta a dovedit ulterior implicarea Rusiei.

Întrucât în textul Convenţiei nu se stipula ca domnii aleşi în cele două Principate să fie persoane separate, liderii unionişti au decis ca alesul Moldovei să fie desemnat şi în Ţara Românească. Acolo însă, Cuza era susţinut doar de liberali, în timp ce conservatorii deţineau 46 din cele 72 mandate. În această situaţie, liberalii radicali au iniţiat, prin intermediul tribunilor, o vie agitaţie în rândul populaţiei Capitalei şi al ţăranilor din împrejurimi. O mulţime de peste 30 000 oameni s-a aflat în preajma Adunării. Unul dintre tribuni, I.G. Valentineanu, nota că poporul era gata „să năvălească în Cameră şi să o silească a proclama ales pe alesul Moldovei”.

Într-o şedinţă secretă a Adunării, deputatul Vasile Boerescu a propus la 24 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru I. Cuza, aceasta fiind acceptată în unanimitate. Astfel s-a făcut primul pas către definitivarea Unirii Principatelor Române.

Iamandi Andrei Constantin

Costea Răzvan

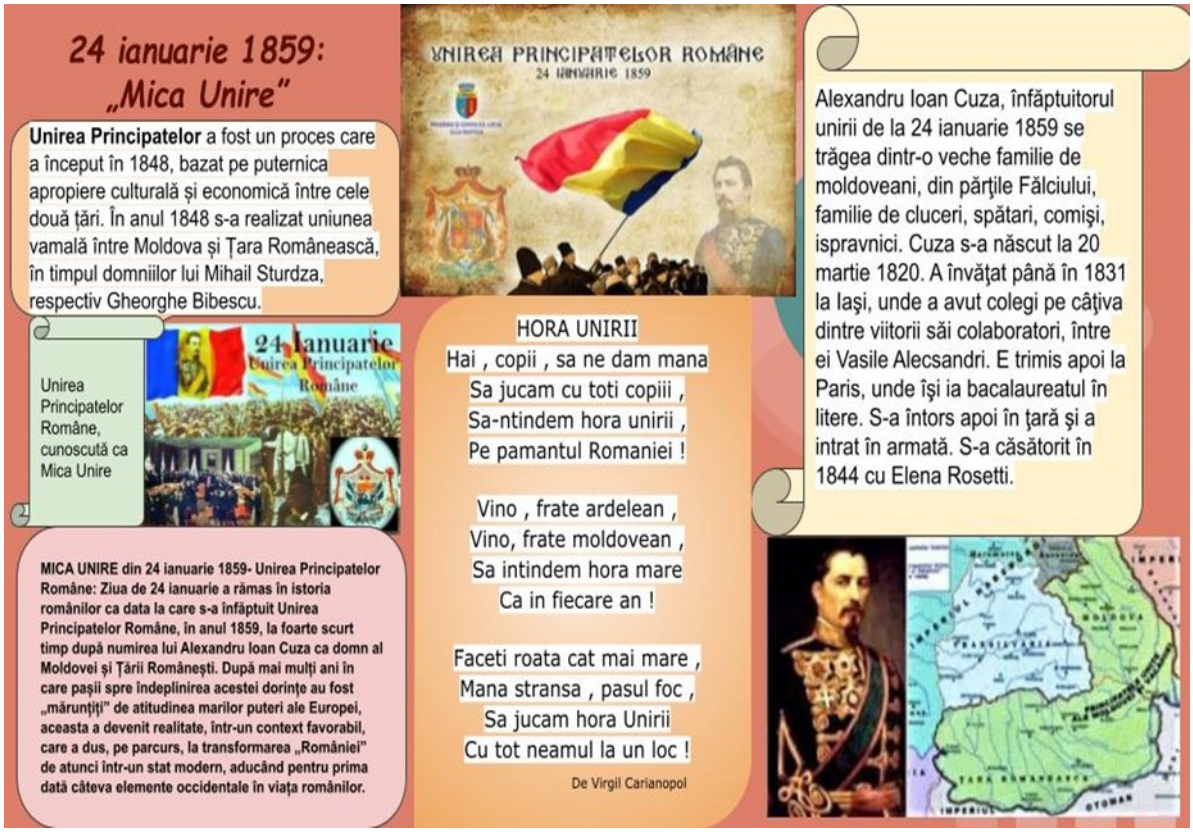
Dițescu Nicole

Popovici Daria Maria

Iuzeir Rahman

Jităreanu Marcus Darius

Leafu Matei

Murariu Iustin

Opriță David

Cetatea Argamum

prof. Miron Iulia
prof. Tănase Carmen
prof. Truță Valentina

La realizarea acestui proiect, o contribuție deosebită și-au adus elevii Prozorov Alesia, Paimschi Ariadna și Tănase Luca Mihai.

Peștera de la Limanu

La numai câţiva kilometri de Mangalia, există o peşteră misterioasă în care cei mai mulţi care au păşit acolo, nu s-au mai întors.

Locul de sub dealul de la marginea comunei Limanu nu a putut fi niciodată explorat în întregime, din **cauza labirintului întortocheat de peşteri**, în care mulţi dintre cei care s-au aventurat mai mult decât trebuia s-au pierdut şi nu au mai găsit drumul la întoarcere. Legendele localnicilor spun că peştera aceasta ciudată este **o poartă către lumea de dincolo de moarte**.Intrarea în peşteră se face printr-o **poartă metalică** de la poalele dealului, mai jos de o pădurice de pini şi este **străjuită de câteva pietre mari.** Chipurile din piatră care se pot vedea la intrare au făcut ca peştera să primească şi denumirea de **„La Icoane”,** figuri care se presupune că ar fi fost scrijelite în piatră pentru locul prin care se intră in pământ. “Icoana înseamnă înlimba veche “chip”, “imagine”. Nu e vorba de icoane în sensul creştin. Acolo erau nişte chipuri din piatră, chiar la intrare. Bolovanii de la intrare au fost sculptaţi, când am facut eu cercetări se vedeau clar trăsăturile umane, ochii, nasul, gura. Acum sunt răsturnaţi, nu cred că se mai vede ceva. Peştera are o lungime de aproape **4 kilometri** şi sute de galerii care şerpuiesc pe sub sat. Se spune că **în această peşteră s-au adăpostit dacii** împreună cu toate bunurile lor mai de preţ, pentru că erau prigoniţi de către romani. Tot aici s-au adăpostit mai **apoi primii creştini**, în căutarea însingurării şi a unui loc de rugăciune departe de zgomotul lumii de afară.

Cunoscând topografia galeriilor din Limanu, cu galerii în care mergi mai mult târâş şi în mersul piticului, îmi e greu să cred cum a încăput acolo populaţia unui regat, cu vite cu tot. Deci e incomod doar gândul că acum câteva mii de ani oamenii să-şi fi căutat de lucru prin scundele labirinturi. Într-o porţiune mai uşor accesibilă a peşterii s-a descoperit ceramică grecească şi opaiţe, ce arată că locuitorii cetăţii Callatys, în urmă cu aproape două milenii ciopliseră altare unde veneau poate să se inchine. Dar cel mai probabil ar fi că, odată cu răspândirea creştinismului în secolul al X-lea, s-a încercat transformarea peşterii într-un lăcaş de cult, după exemplul binecunoscut al grotelor-chilii şi grotelor-bisericuţe săpate în cretă de călugării pietrari de la Basarabi. După cum e posibil ca strania configuraţie geologică să le fi inspirat oamenilor din trecut sentimente religioase, că funcţia de lăcaş de cult s-a perpetuat în diferite epoci.

Despre peşteră s-au spus tot felul de poveşti fanteziste. Localnicii încearcă să vă convingă că galeriile ajung sub sat, în beciuri şi pe sub fântâni pe unde ies lilieci, ba chiar răzbat până în Bulgaria.

În anul 1956 o echipă de cercetători de la Institutul de Speologie Emil Racoviţă a cercetat amănunţit peştera şi a topografiat 3.600 metri de galerii. Întregul labirint se întinde sub platoul calcaros de la marginea localităţii, la foarte mică adâncime. Au fost descrise specii valoroase de organisme troglobionte şi de lilieci.

Speologii amatori au reluat explorările în anii 80, descoperind puţine galerii noi. Vremurile moderne au adus doar profanarea. Limanu a fost poluată în fel şi chip. Într-o galerie a apărut chiar un loc de ritualuri sataniste, decorat cu zvastici, cu un eşafod pentru sacrificat pisici şi lilieci.să se închine zeului Mithras. După cum e posibil ca strania configuraţie geologică să le fi inspirat oamenilor din trecut sentimente religioase, că funcţia de lăcaş de cult s-a perpetuat în diferite epoci. Despre peşteră s-au spus tot felul de poveşti fanteziste.

După cum e posibil ca strania configuraţie geologică să le fi inspirat oamenilor din trecut sentimente religioase, că funcţia de lăcaş de cult s-a perpetuat în diferite epoci. În anul 1956 o echipă de cercetători de la Institutul de Speologie Emil Racoviţă a cercetat amănunţit peştera şi a topografiat 3.600 metri de galerii. Întregul labirint se întinde sub platoul calcaros de la marginea localităţii, la foarte mică adâncime. Au fost descrise specii valoroase de organisme troglobionte şi de lilieci. Speologii amatori au relaut explorările în anii 80, descoperind puţine galerii noi. Este vorba despre mai mult de 30 de specii de vietati unice în lume, care se hranesc doar cu masa organica sintetizata de bacterii specializate în descompunerea hidrogenului sulfurat, oxigenul fiind absent aici. Aceste descoperiri sunt relativ recente. Chiar si prospectiunile arheologice, desi începute în 1916 si continuate sporadic, au lasat numeroase întrebari fara raspuns.st poluată în fel şi chip. Într-o galerie a apărut chiar un loc de ritualuri sataniste, decorat cu un loc de ritualuri sataniste, decorat cu zvastici, cu un eşafod pentru sacrificat pisici şi lilieci exemplul binecunoscut al grotelor-chilii şi grotelor-bisericuţe săpate în cretă de călugării pietrari de la Basarabi. După cum e posibil ca strania configuraţie geologică să le fi inspirat oamenilor din trecut sentimente religioase, că funcţia de lăcaş de cult s-a perpetuat în diferite epoci. Speologii amatori au relaut explorările în anii 80, descoperind puţine galerii noi. Este vorba despre mai mult de 30 de specii de vietati unice în lume, care se hrănesc doar cu masa organică sintetizată de bacterii specializate în descompunerea hidrogenului sulfurat, oxigenul fiind absent aici. Aceste descoperiri sunt relativ recente. Chiar si prospectiunile arheologice, desi începute în 1916 si continuate sporadic, au lasat numeroase întrebări fără răspuns.

Iniţial a fost o cavitate naturală (presupunem că aproximativ jumătate din volumul actual al galeriilor), importantă ca dimensiuni, săpată de apă.

În destule locuri din peşteră observăm pe tavanul galeriilor urmele de săpare sub presiune/ în regim inundat; în alte locuri profilul pereţilor arată curgerea cu nivel liber a apei, care i-a şlefuit.

Cât de mare a fost lungimea penetrabilă pentru om a acestor galerii, iată ceva acum greu de precizat; asta şi din cauză că anumite spaţii ale peşterii se află „sufocate” de piatra pe care cei care au lucrat aici au trasportat-o şi clădit-o. Nu este exclus ca o cercetare arheologică amplă să ducă (prin îndepărtarea unor ziduri) şi la descoperirea accesului în galerii care în prezent sunt netopografiate.

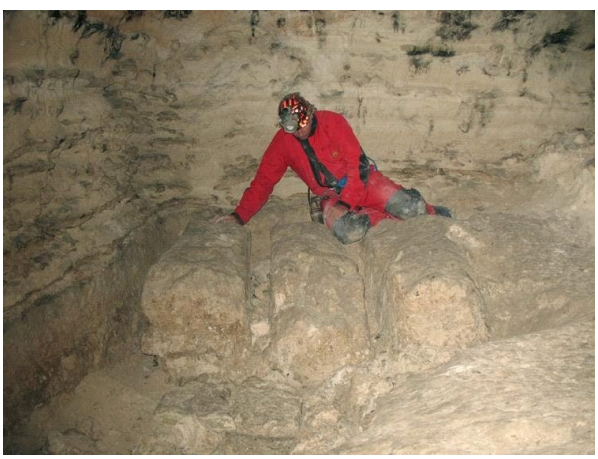
Echipa de la Institutul de Speologie a cartat 3200

de metri de galerie , lăsând necercetate trei locuri din sectorul III al peşterii.
Una dintre galeriile neexplorate, a fost parcursă şi cartată în august 1975 de Ică Giurgiu, Costel Roman şi Eva Roman, speologi la Clubul „Emil Racoviţă" Bucureşti ; s-au adăugat astfel peşterii încă 205 metri la . Foarte interesant cum de nu au fost cartate şi aceste locuri de către predecesorii noştri; poate doar lipsa de timp să-i fi determinat să declare locul ca impenetrabil. Altă explicaţie parcă nu găsim faţă de cei care au topografiat în această peşteră multe alte asemenea locuri cu pasaje înguste pe verticală.

Apoi, în mai 2004, echipa formată din Ică Giurgiu, Andrei Samoil şi Cristina Lazăr (toţi de la Clubul de Speologie „Emil Racoviţă" Bucureşti) ; sunt aici galerii scurte care comunică cu mari spaţii învecinate.
Probabil că cei patru care au făcut prima hartă amănunţită aveau lumina slabă în acele momente, altfel nu înţelegem cum membrii unei echipe atât de performante nu şi-au dat seama de cele două mici ca lungime conexiuni posibil de realizat. Lungimea totală cartată a peşterii a ajuns astfel la 3405 metri.
Autorii studiului monografic au observat că galeriile peşterii se grupează în trei sectoare evidente , între care nu există decât o unică trecere.
Peştera este relativ orizontală, denivelările oscilează cu maximum 5 metri faţă de intrare. Intrarea actuală în peşteră, cu contururi acum parţial betonate, avea 3,5 metri lăţime şi 1,4 metri înălţime.

Sectorul I

Sectorul al II-lea

Sectorul al III-lea

Cu ei ne mândrim!

Din semestrul al II-lea al acestui an școlar, s-a dat din nou startul olimpiadelor, concursurilor și competițiilor școlare pentru fiecare disciplină. Deși majoritatea sunt încă în derulare, elevii noștri s-au întors deja cu premii și medalii de la concursurile desfășurate până în prezent, arătând ca de fiecare dată că suntem cei mai buni.

COMPETIȚII SPORTIVE

La faza județeană a **Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar**, secțiunea handbal mixt primar, echipa școlii noastre a obținut **MENȚIUNE**, sub îndrumarea domnilor antrenori **Agafiței Cătălin** și **Moldoveanu Mihai**, având următoarea componență: Moldoveanu Ilinca (I B), Stebingher Miruna (III B), Catană Anisia (IV A), Opriță Amalia (IV A), Caloianu Adela (IV A), Baltă Răzvan (III B), Ștefan Răzvan (III A), Mărculescu Bogdan (II B), Țolu Albert (IV B), Sarescu Mihail (IV A).

La etapa județeană a Concursului „**ACROBATICA**”, echipa de gimnastică a școlii noastre, antrenată de doamna profesor **Began Codruța,** a câștigat următoarele premii:

- **LOCUL I** - Vrînceanu Alessia (VIII A), secțiunea exercițiu liber;
- **LOCUL II** - Opriță Amalia (IV A), secțiunea elemente impuse;
- **LOCUL III** - Strâmbeanu Alessia (III A), secțiunea elemente impuse.

De asemenea, o prezentare foarte bună au avut și elevele Drăgoi Sara (III A) și Neagu Natalia (III A).

OLIMPIADE ȘI CONCURSURI - GIMNAZIU

OLIMPIADA DE LIMBA TURCĂ

La etapa județeană, elevii pregătiți de doamna profesor **Seit Emel** au obținut următoarele premii:

- Sen Hamza, VII A - **premiul II, calificat la etapa națională**
- Azis Esmer, VI B - **premiu III, calificat la etapa națională**

CONCURSURI - LIMBA ROMÂNĂ

La **Expoziția Internațională - Concurs „Învingător prin artă”,** Ediția a XII-a din 20 februarie 2022 de la Chișinău, Republica Moldova, elevii coordonați de doamna profesor **Popa Alina** au obținut următoarele premii:

- premiul I - Koseoglu Melissa, V A;
- premiul I - Dan Adriana, VII B;
- premiul I - Sali Nazlî, VII B;
- premiul II - Manea Daniela, V A;
- premiul III - Dobrescu Sonia, V A.

La limba și literatura română, lăudăm și participarea elevilor noștri la numeroase alte concursuri și olimpiade ale căror rezultate urmează a fi anunțate până la sfârșitul anului școlar. Le urăm mult succes!

Olimpiada/ Concursul	Numele și prenumele elevului	Clasa	Profesor coordonator
Olimpiada Națională de Lingvistică ”Solomon Marcus”, etapa națională	Vîlsan Maria Popescu Iulia Mihail Tania	VII A	Agafiței Daniela
	Șerban Daria	VII B	Popa Alina
	Ionică Bianca	VIII A	Agafiței Daniela
Festivalul Internațional Ana Blandiana, Ediția X	Burcan Vlad	VIII A	Agafiței Daniela
Concursul Național „Bucuria lecturii”	Ilie Briana	VIII A	Agafiței Daniela
	Onescu Maria	VII A	Agafiței Daniela
	Fugaru Sabrina	VI A	Agafiței Daniela
	Dinu Christian	V B	Agafiței Daniela
Concursul Regional „Poveste de primăvară”	Miu Bianca	VII A	Agafiței Daniela
Concursul Regional „Raze de soare pline de culoare”, Ediția a IV-a, Alba Iulia	Fitcal Desire	V A	Popa Alina
	Părăianu Larisa	VII B	Popa Alina
	Guță Beatrice	VIII B	Popa Alina
Concursul Județean ”Copilăria - cea mai frumoasă poveste”, Ediția a VII-a, Rm. Sărat	Ionică David Florescu Sebastian Koseoglu Melissa Milea Dragoș Elian	V A	Popa Alina

În fiecare zi

Manea Roxana Mara, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Isabelle este o locuitoare de pe Insula Mayorului. Ea este secretara lui Tom Nook, președintele Insulei. Este mereu ocupată cu acte și documente, semnături, dar încearcă să-i ajute pe ceilalți cât poate.

Odată, Isabelle avea de semnat un act foarte important, pentru locul său de muncă. Dar avea și de serbat ziua unor colegi. Tot timpul e așa. De duminică s-a pregătit cu documentele, banii de cadouri și mâncare, și-a curățat casa, mai ales camera de oaspeți. S-a culcat cu două ore mai devreme, la ora 19.

-Bună dimineața! exclamase ea, a zecea oară pe luna aprilie.

Totul era perfect. S-a spălat pe dinți, zâmbind încontinuu, și-a pregătit pachetul, și-a pus fusta verzuie și puloverul maroniu, iar actele și le-a pus în geantă. Fix când ieșea pe ușă, a primit un apel de la Tom Nook.

-Alo? Domnule Nook?... Da, am luat actele și documentele... Da, toate... Poftim?... Nu mi-ați... Mă scuzați, dar nu mi-ați spus despre copii... Câte trebuie?... Mulțumesc frumos... Mulțumesc... Da... La revedere!

A închis apelul, apoi a stat pe gânduri câteva secunde, mormăind: „O sută?? Nu am timp de așa ceva!” Și s-a îndreptat spre mașină cu viteză. Intrând în automobil, a trântit geanta și a pornit înspre Centrul de Copii de pe Insulă. După cam cinci minute a și ajuns. S-a dat jos din mașină, a scos un fluturaș cu o reclamă și a intrat în magazin, întrebând:

-Bună dimineața! Mă iertați, dar ați putea să-mi faceți o sută de copii cu fluturașul acesta, vă rog? Și a arătat fluturașul.

-Imediat.

Timp de o jumătate de oră a așteptat să i se scoată cele o sută de copii, le-a luat imediat, s-a scuzat încă o dată, și a plecat. În timp ce șofa înspre Town Hall, își și aranja toate hârtiile și posterele cu anunțuri.

În prima secundă după ce a parcat a zbughit-o din mașină.

-Domnule Tom Nook! Am ajuns!

-N-a durat deloc mult, a spus el sarcastic.

-Uitați aici fluturașii, zise ea, fără să bage de seamă ce i-a spus șeful. La revedere!

Și s-a îndreptat spre SuperMarket ca să ia lucrurile de care avea nevoie.

-Bună ziua, ați putea să-mi dați comanda de tort cu vanilie, pe numele Isabelle née Shizue, vă rog?

După aceea, a pornit către casa ei de pe deal.

Așa... Tortul - în frigider, pizza – pe masa din bucătărie, cadourile – puse lângă ușă. Dar parcă uitase de ceva...

-Ce-am uitat?...S-a uitat la ceas, apoi la listă. A! Mâncarea pentru cadou!

Acum, probabil crezi că e o greșeală. Cum adică „pentru cadou” ? Păi, prietenul ei și-a dorit dintotdeauna un pește. Deci bănuiesc că deja te-ai prins de ce s-a întâmplat.

-Oare unde oi fi pus eu granulele? Uite-le!

A luat cutia de pe masă și a hrănit peștii Betta, Sea butterfly, Goldfish, Pale chub. Primul a furat tot ce a prins din masă, la fel ca și Chub. Gold și Fly de-abia au mai apucat să ia ceva.

Cam după un sfert de oră de aranjat masa, au sosit și sărbătoriții, și invitații.

-La mulți ani, Lopez și Diana! a spus Isabelle.

-La mulți ani! au exclamat Stella, Felicity și Goldie.

-Mulțumim! au răspuns frații, și-au început petrecerea, terminând o zi nemaipomenită.

Garabet Alesia, *Stânjenei și fluturi*, IV A, prof. coord. Georgescu Manuela

Primăvara

Diaconu David Andrei, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Primăvara cu pomi și flori,
Firav pictată în culori,
Ar vrea să stea mai mult cu noi
Însă, nu poate…
Ea aduce păsări înaripate
Cu penete sidefate
Pregătite spre cer să se-nalțe.
Primăvara are ghiocei firavi, micuți
Care sunt tare hărnicuți.
Ei se ivesc și prin păduri
Cu brazi înalți de simți că pică
Și pe care cerul îi despică.

Garabet Alesia, *Grădina secretă,* IV A, prof. coord. Georgescu Manuela

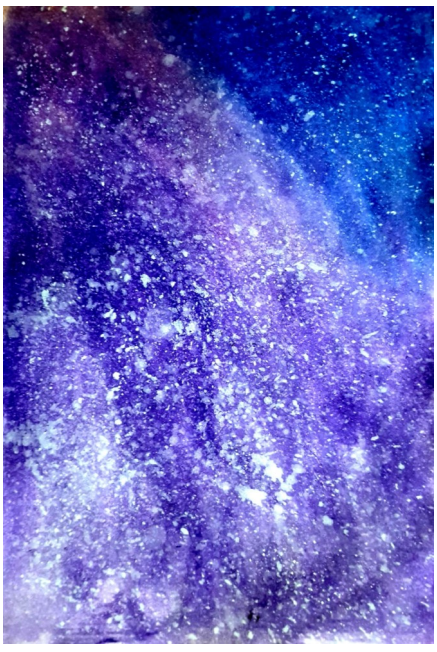
Războiul Rusiei contra Ucrainei

Cristea Mara Gabriela, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Dragă președinte rus, lasă țara-n pace!
Că de nu, poporul spre tine se-ntoarce.
Să nu crezi că am uitat câți copii ai omorât,
Câte familii ai despărțit, câte nenorociri ai provocat.

Președinte Ucrainean, n-ai mai avut somn,
Ești un adevărat domn!
Tu lupți pe front pentru a ta țară,
Lumea întreagă te condamnă,
Vorbesc de- al tău curaj admirabil
Și al lui Putin gest mizerabil.

Noi, copiii de rând, nu știm multe,
Și cine să ne mai consulte,
Și nouă ne e frică de război,
În țara noastră nu vrem tăraboi!
Suntem copii ai păcii și-ntreaga țară
Vrea liniște și-acest vis urât să dispară!

Cristea Mara, *Puzderie de stele*, IV A, prof. coord. Georgescu Manuela

Primăvară magică

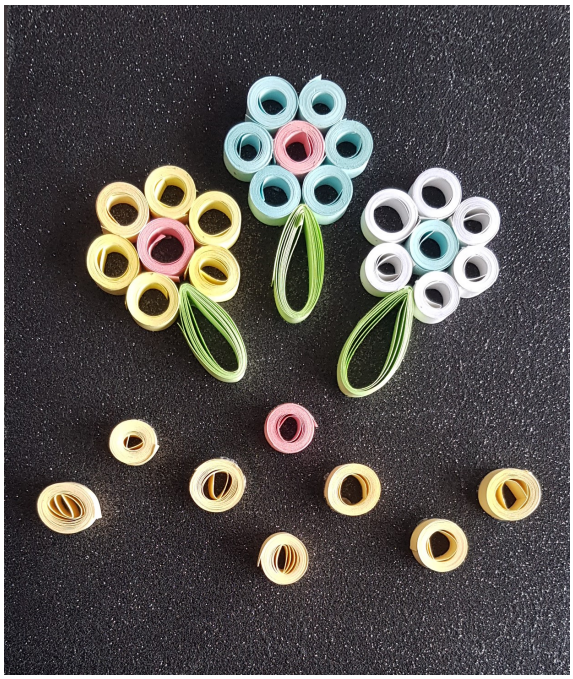
Ionică David-Dumitru, V A
prof. coord. Popa Alina

După o iarnă lungă și grea apăruse în sfârșit primăvara cu alaiul ei de flori și fluturi.

Cerul se descreștea de pufoșii nori plini de zăpadă și le făcea loc troienelor mișcătoare ce dansau pe scena lor din văzduh, bolta cerească. Natura se trezește la viață. Ghioceii, vestitorii primăverii, par rupți din albul zăpezii, rândunelele, berzele și celelalte păsări călătoare se întrec în stoluri ca niște săgeți spre locurile lăsate singuratice timp de o iarnă.

Vântul cald mișcă ramurile pletoase ale salciei bătrâne. Mireasma florilor tocmai înflorite îmbată trecătorii. Copacii înfloriți dau pădurii o frumusețe de nedescris. Zumzetul albinelor și ciripitul păsărilor fac atmosfera primăverii mult mai plăcută. Noaptea scade încet, în timp ce ziua crește. Picăturile de rouă scânteiază pe firicelele subțiri de iarbă.

Primăvara este un anotimp plin de magie și culori. Acesta este singurul anotimp care aduce natura la viață.

Milea Dragoș-Elian, V A

Sali Nazlî, VII B

Gând de mare

Chioseaua Rareș George, V A
prof. coord. Popa Alina

De câte ori eu mă gândesc
La marea minunată,
De atâtea ori mă-ndrăgostesc
De apa ei curată.

Și valurile mării
Mă fac să mă gândesc
La culoarea vie
Pe care o-ndrăgesc.

Căci marea mea e mică,
Pe globul pământesc,
Dar pentru mine este
Tot ce îmi doresc!

Copilărie

Mamut Hakan, V A
prof. coord. Popa Alina

Încă şi azi îmi amintesc cu drag de cel mai important lucru din viața mea, şi anume copilăria.

Copilăria mea a fost una de neuitat, ieşeam afară în fiecare zi şi mă jucam diferite jocuri cu prietenii mei, jocuri ale copilăriei de care și acum îmi aduc aminte.

Șotronul, diferite jocuri cu mingea, cum ar fi Cuc şi viața, De-a v-ați ascunselea şi multe altele, cred că sunt jocurile care ne-au marcat copilăria, mai ales mie.

Mă ascundeam în cele mai bune locuri: după mașini, în tufișuri, după colțurile blocului şi niciodată nu mă găseau. Pot spune cu mândrie că eram cel mai bun în a mă ascunde.

La şotron aveam însă ghinion. Mereu când aruncam piatra ieşea în afara pătratelor. La Cuc şi viață nu mă nimereau niciodată. Toate aceste jocuri au fost super distractive şi mi-au făcut o copilărie de neuitat. Pot spune că am avut cu adevărat o copilărie uimitoare…

Copilăria este cel mai frumos dar de la Dumnezeu pe care îl putem avea.

Universul copilăriei mele este superb, deoarece mă aflu printre oameni buni, care țin la mine, numiți părinți. Aceştia mă ajută la greu şi mă susțin în tot ceea ce fac. Pot spune că eu sunt un copil fericit.

Această perioadă este cea mai frumoasă fiindcă este singura care ne face să zâmbim în fiecare zi.

Ce frumos este universul copilăriei!

Baban David, V A

Berdilă Anastasia, V A

Splendoarea primăverii

Burcan Vlad, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Azi dimineață primăvara mi-a bătut încet în geam. A fost cea mai duioasă trezire din ultimul timp, pentru că iarna friguroasă și capricioasă nu s -a lăsat dusă prea ușor și a ținut ascuns, printre nori, soarele cel lumios. Razele lui calde și blânde mi-au mangâiat obrazul și mi-au adus prima bucurie a zilei.

Împreună cu mine se bucură de mult așteptata primăvara, zeci de păsărele ale căror glasuri duioase răsună minunat, într-un concert desăvârșit. Zboară vesele de pe un ram pe altul și răspândesc bucuria unui nou început.

Mugurii firavi de pe ramurile copacilor se scaldă în lumina soarelui. Verdele crud al ierbii iese la iveală. Ghioceii firavi scot capul de sub ultimele pâlcuri de zăpadă și zâmbesc suav. Brândușele plăpânde se deschid către soare și învăluie văzduhul cu parfumul lor dulce.

Albastrul senin al cerului mă îndeamnă să visez la frumusețe, iubire, liniște și pace. Se simte în aer miros de proaspăt, miresme dulci de primăvară și vreau să-mi simt brațele aripi, să zbor ca un fluture, să mă las purtat de adierea ușoară a vântului.Primăvara a adus natura la viață și mi-a făcut sufletul să tresalte de fericire la vederea frumuseții sale.

Primăvara vine puțin dinspre cer, puțin dinspre pământ, puțin din țări îndepărtate, dar cel mai mult vine din sufletul nostru, de care trebuie să avem grijă, astfel încât să fie primăvară mereu.

Bine ai venit, dulce și frumoasă primăvară!

Cristea Mara, *Vis de primăvară*, IV A, prof. coord. Georgescu Manuela

Splendoarea mării

Cotoi Alexandra Carina, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Am văzut o minunată mare
Undeva departe-n zare,
Bărcile care plutesc
Și rațele ce măcănesc.

Un pescăruș planează ușor,
Ca să prindă un peștișor.
Și poate are norocul
Ca să-și înfigă ciocul.

Într-un pește frumușel
Să îl ia acasă cu el,
Căci copii vor mâncare
Și tăticul nu prea are.

Doi delfini sărind prin apă,
Un concurs vor să înceapă.
Cel care va câștiga
Îi dau pești din mâna mea.

Bulgaru Andrei, V B

O primăvară ca în povești

Șiscu Alexandra, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Abia mă trezisem. M-am dus la fereastra camerei mele și mi-am dat seama că sosise mult așteptata primăvară.

Soarele auriu își întindea brațele de lumină până la fereastra mea, dorind să mă bucur de frumusețea primăverii. Cerul pe care norii albi dansau părea acoperit de o pânză albastră. Vestitorii primăverii ne încântau cu cântecul lor. Copacii înalți precum munții și împodobiți cu o coroană de flori de primăvară îi admiram. Aruncându-mi privirea plină de bucurie spre pământ,am observat un splendid covor de smarald. Era animat de sute de flori,una mai frumoasă și mai colorată decât alta. Printre ele zburau hărnicuțele albinuțe alaturi de mult iubiții fluturi. Auzeam vocile umplute de fericire și nerăbdare ale copiilor care alergau desculți pe iarba moale. Era un tablou demn de pictat!

Sper să fie toate primăverile la fel de frumoase că aceasta sau chiar să o întreacă și să ne umple de speranță, pace, liniște și fericire.

Pe aripile copilăriei

Militaru Eric Teodor, V A
prof. coord. Popa Alina

Cele mai frumoase întâmplări din copilărie, de care îmi amintesc mereu cu drag, s-au petrecut în vacanțele de vară și de iarnă, poate și pentru că acestea sunt anotimpurile mele preferate.

Iubesc vacanța de vară, când mergem aproape în fiecare zi la plajă, ne jucăm cu prietenii, râdem și cu greu mai ieșim din apa mării. În fiecare vacanță de vară mergem la munte cu familia. Vizităm locuri frumoase din țara noastră, facem baie în lacuri și urcăm pe munte.

Însă cele mai frumoase amintiri sunt din vacanțele de iarnă, deoarece iubesc zăpada. În vacanță mergem mereu la munte, unde ne dăm cu sania și ne batem cu bulgări de zăpadă.

Îmi aduc aminte de iarna când a nins foarte mult și împreună cu fratele meu am construit un adăpost sub zăpadă. Ne-am jucat ore în șir. Mi-aș dori să ningă la fel de mult și în iarna aceasta. Probabil că aș sta toată ziua în zăpadă, până aș auzi-o pe mama strigându-ne să intrăm în casă pentru că am înghețat de tot.

Iarna este și sărbătoarea mea preferată: Crăciunul. Ce copil nu iubește să se trezească dimineața auzind:

-Trezeste-te! A venit Moș Crăciun! Și să alerge să deschidă cu nerăbdare cadourile împachetate frumos, care îl așteaptă sub bradul împodobit. E atât de minunat când toată familia se adună și sărbătorește Crăciunul cu multă bucurie!

Cred că cele mai frumoase amintiri sunt cele din copilărie, cand suntem lipsiți de griji și fiecare zi este un nou prilej de a ne juca și bucura împreuna cu prietenii și familia.

Dan Adriana, VII B

Apetri Alex, V A

Fascinația mării

Florescu Sebastian-Apostol-Cătălin, V A
prof. coord. Popa Alina

O mare imensă, o mare albastră,
Cu cerul tu te unești.
In ea se oglindește luna,
Când tu liniștită ești.

Îmi place să te privesc,
Cum valurile îți mângâie țărmul.
Îmi place să te ascult,
Când valurile tale lovesc digul.

Noi vara la tine venim,
Să ne jucăm în apa mării.
Castele de nisip noi construim,
Când soarele ne mângâie corpul.

Mare frumoasă și plină de mistere,
Un nesfârșit necunoscut.
Plină de viață și de bucurie,
Când vara la tine venim.

Cristea Mara, *Umbrele înserării*, IV A, prof. coord. Georgescu Manuela

A fost odată o mare...

Olteanu-Mihail Horațiu-Anton, V A
prof. coord. Popa Alina

A fost o dată o mare,
De pești încăpătoare,
Și de alte viețuitoare.
Amfibieni și rechini,
Înoată divin,
Și beau vin.

Caracatița roșie,
Poartă o mantie
Și se crede super-Salcie.

Primăvara de la fereastra mea

Miu Bianca, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Primăvara este vestită de cântecul păsărilor încă din zilele de iarnă.

Deschid fereastra și o adiere blândă îmi atinge obrazul, și mă bucur de răsăritul soarelui ce dă viață naturii. Observ că marea este liniștită, iar razele soarelui mângâie valurile reci.

Pescărușii gălăgioși și jucăuși se bucură de noua zi de primăvară căutându-și hrana. În depărtare se văd navele, iar cerul fără niciun nor se îmbină într-un orizont perfect.

Câțiva oameni se plimbă pe plajă bucurându-se de nisipul călduț. Doi copii curioși vor să se apropie de mare în joacă.

Pomii înfloriți au florile roz, iar aleile au tufe cu trandafiri albi, astfel că imaginea din fața mea este ruptă dintr-un basm.

Iubesc diminețile de primăvară, frumoase, calde, și care îmi dau o stare de fericire.

Șiscu Nicoleta, VIII A

Aldea Nicoleta, V B

Dinu Christian, V B

Mujdaba Ebru, VI A

Sărbătoarea Învierii Domnului

Mihail Tania, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Sărbătoarea Învierii Domnului este un prilej de bucurie pentru toată lumea, deoarece toate familiile își primenesc casele, își pregătesc bucate nemaipomenite, vopsesc ouă de culoare roșie, ce semnifică sângele Domnului vărsat pentru noi.

Învierea Domnului este o sărbătoare foarte importantă pentru toți creștinii. Aceasta se sărbătorește anual, în zile diferite și este cunoscută sub denumirea de „Paște". Ziua în care răul și viclenia vor fi lăsate deoparte, îmbrăcând haina adevărului și a bucuriei, este cea mai veche sărbătoare a creștinătății. Este sărbătoarea care a adus omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, prin sacrificiul lui Iisus Hristos. Printre tradițiile și obiceiurile practicate de creștini cu ocazia acestei mari sărbători se numără postitul, vopsitul si ciocnitul ouălor, mersul sub masă, întinderea unei mese si participatul la slujbe.

Această sărbătoare divină ne aduce mai aproape de cei dragi, reamintindu-ne cât de important este să ne iubim unii pe alții și să fim mai buni.

Citez pe marele Octavian Paler:
"Am învățat că trebuie să te desparți de cei dragi cu cuvinte calde,
S-ar putea să fie ultima oara când îi vezi.
Am învățat că poți continua încă mult timp
După ce ai spus că nu mai poți.
Am învățat că eroi sunt cei care fac ce trebuie, când trebuie.
Indiferent de consecințe.
Am învățat că sunt oameni care te iubesc,
Dar nu știu s-o arate.
Am învățat că atunci când sunt supărat, am DREPTUL să fiu supărat,
Dar nu am dreptul să fiu și rău.
Am învățat că prietenia adevărată continuă să existe chiar și la distanță.
Am învățat că este prea greu să-ți dai seama,
Unde să tragi linie între a fi amabil, a nu răni oamenii și a-ti susține părerile.
Am învățat să iubesc
Ca să pot să fiu iubit.

Paștele - tradiția vopsitului ouălor

Vîlsan Maria, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Paștele este o sărbătoare foarte importantă pentru creștinii din întreaga lume. Această zi deosebită, pe care o petrecem în amintirea Domnului Iisus, sărbătorind învierea Sa, ne aduce mai aproape de cei dragi, aceasta reprezentând ocazia perfecta de a ne întâlni și a petrece timp împreună. Precum orice altă sărbătoare, Paștele are numeroase tradiții și obiceiuri printre care se numără vopsitul ouălor, trecerea pe sub masă, postitul,pregătirea unei mese fastuoase și multe altele.

Vopsitul ouălor este cel mai cunoscut obicei, fiind practicat de toți cei ce sărbătoresc Paștele. Datorită numeroaselor legende ce au fost răspândite de-a lungul timpului, oamenii obișnuiesc să vopsească ouăle în roșu. Una dintre aceste legende spune că Maria Magdalena l-a salutat pe împăratul Romei : „Hristos a Înviat!"; împăratul, fiind la masă, a arătat către niște ouă și i-ar fi răspuns, în derâdere: „Dacă Hristos ar fi înviat, aceste ouă ar trebui să fie roșii!" iar atunci, pe loc, ouăle s-au colorat în roșu.

Pe lângă roșu, însă, oamenii au început să folosească și alte culori pentru vopsirea ouălor, fiecare având semnificația sa:
– Roșu – simbol al sângelui, al focului și soarelui, al dragostei, al vieții și bucuriei de a trăi
– Galben – lumina, recolta, ospitalitatea, fericirea

– Verde – reînnoirea și forța naturii, prospețime, rodnicie, speranță
– Albastru – credință, cer, seninătate, vitalitate, sănătate
– Negru – simbol al pământului, statornicie, eternitate
– Violet – stăpânire de sine, dreptate, răbdare

Priveliștea mării

Cotoi Alexandra Carina, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Mă duc la geam ca să privesc,
Trei pescari cum pescuiesc
Și marea care se vede-n zare
Cu o mantie strălucitoare.

Iată! Un pescar a prins un pește mare
Și-a spus că-l face de mâncare.
E tare mândru și fericit
Așa că voios spre casă a și pornit.

În mare sunt pești,alge și vietăți marine
Și este mult mai frumos decât la piscine.
Îmi amintesc cum înotam în mare
Și am văzut un delfin frumos tare.

Mare a noastră, tu ești măiastră
Ești foarte frumoasă și mereu albastră.
O să înot cât mai pot în vara asta călduroasă
Căci vine toamna și iarna cea friguroasă.

Magie marină

Mujdaba Ebru, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Soarele sărută pământul cu raze calde, lăsându-mă să privesc atentă la tot ceea ce mă înconjoară. O adiere blândă mă primește în colțul de paradis descoperit. Parfumul mării mă îndeamnă să pășesc mai aproape spre a-i descoperi tainele. Ascunsă de restul lumii, marea dansează grațios pe melodia ei enigmatică. Albastră, dar parcă din ce în ce mai verde, întinderea nesfârșită de apă mă induce într-o stare de transă prin jocul său de culori. Închid ochii și ajung în mijlocul mării alături de peștii multicolori, coralii așezați într-o simetrie dezordonată perfectă și sirenele ce mă încântă cu minunatul lor glas.

Formațiuni uriașe de stâncă alcătuiesc o frumoasă cetate a ființelor marine. Uitându-mă mai atent, observ bătălia crâncenă dintre un rac și o bucată de plastic. Tot paradisul acvatic poate fi distrus din cauza neglijenței omului. Brusc mă trezesc din nou pe plajă. Nisipul fierbinte ascunde mii de scoici și povești de dragoste nespuse. Soarele se topește blând în mare, schimbând complet cromatica acesteia. Acum cerul portocaliu de nuanțe violet pare în flăcări.

În pustietatea și liniștea asurzitoare, întreruptă doar de zgomotul valurilor, mă desfăt admirând paradisul marin maiestuos. Nu am observat timpul trecând... Luna împreună cu voalul ei de stele a pus complet stăpânire pe bolta cerească, ce se reflectă clar, perfect în oglinda apei. Parcă aș privi două lumi paralele, perfect simetrice. Cu ochii tânjind după ceva necunoscut, îmi iau adio de la uimitorul peisaj. Pornesc, dar dorința e prea puternică și mai arunc o ultimă privire...

Nu voi putea uita niciodată tabloul mirific ce mi s-a arătat ca printr-o minune și mi-a trezit toate simțurile, proiectându-mă într-un alt univers...

O zi însorită de vară

Godin Andreea, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Era o zi însorită de vară. Globul de aur al soarelui mângâia minunata mare albastră cu razele sale călduroase.

Pe cerul albastru și senin niciun nor, oricât de mic ar fi fost el, nu cuteza să dea ochii cu strălucitorul soare, dar nici vântul nu îndrăzni să dea vreo suflare. Cristalina apă a mării mângâia nisipul fierbinte și scoate la iveală fermecătoarele scoici multicolore.

Pe plajă se auzea o larmă veselă de pescărușii care zburau voios, în văzduh, deasupra mării înspumate. Deodată, vântul prinse puțin curaj și o adiere de vânt răcoritoare începuse să sufle din larg. Mărețul soare apunea,... dar apusul la malul mării era magic. Discul auriu al soarelui cădea încetișor după orizontul nesfârșitei mări. Roșiaticul cer se reflecta în apa albăstruie, iar valurile începură să se lovească de imensii stabilopozi, iar păsările se scăldau în lumina soarelui.

Tulburata mare se liniștise pentru un moment... soarele a apus... Albastra și liniștita apă a mării se transformase într-un albastru închis și întunecat. Valurile deveneau din ce în ce mai puternice și loveau stabilopozii cu o putere mult mai mare.

După un timp nisipul devenise rece, cerul se întunecă văzându-se câțiva nori plumburii.

Dinu Christian, V B

Perlele Primăverii

Ștefănescu Alin, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Un vânt cald adie ușor printre ramurile înmugurite ale copacilor. Razele blânde ale soarelui revarsă căldura mângâietoare peste întreaga natură, care revine miraculos la viață.

Sevele proaspete ale pământului explodează, acoperind totul cu un covor proaspăt și verde, presărat cu flori multicolore. Aerul se umple de parfum și roiuri jucăușe de fluturi și albine care, parcă, se joacă de-a prinselea prin văzduh. Păsările călătoare revin din țările calde, aruncând pe aripile lor strălucirea și lumina soarelui.

Crengile copacilor se încarcă, mai întâi cu boabe mărunte de smarald, care scăldate în lumina aurie a soarelui, se desfac în minuni albe și trandafirii. Astfel, întreaga natură pare a fi împodobită cu straie de sărbătoare.

Totul în jur e viu, colorat, proaspăt, totul mustește de viață și miresme noi, întreaga natură revine la viață, strecurându-ne în sufletele noastre lumina și căldura ei.

Pași de copil

Iofciu Sebastian, V A
prof. coord. Popa Alina

Pentru mine copilăria înseamnă îmbrățișările pe care le dau bunicilor mei, mâncarea făcută de bunicile mele, al cărei gust nu cred că o să îl uit vreodată, vacanțele petrecute cu părinții și prietenii mei în diferite destinații, momentele distactive alături de prietenii, verișorii, colegii de la școală.

Filmele pe care le văd cu părinții mei, plimbările în natură, scufundările în mare, artificiile de Anul Nou, pescuitul, împodobirea casei bunicilor de sărbători sunt o parte foarte frumoasă din copilăria mea.

Mirosurile copilăriei mele sunt diferite, de la mirosul de cartofi prăjiți făcuți de bunica, până la mirosul unui nou an școlar, cel al caietelor și cărților noi.

Copilăria înseamnă prietenii pe care îi am de când mă știu, petrecerile, serile petrecute împreună cu ei, când este gălăgie și voie bună și fiecare spune câte ceva amuzant.

Cred că pentru mine copilăria poate să fie asemănătoare unui lego nou, când desfac cutia și găsesc foarte multe piese, sunt entuziasmat să îl fac și să ajung la final, dar în timp ce îl fac, mai greșesc câte o piesă, mă întorc și corectez greșeala. Fiecare piesă de lego poate să fie ca o experiență pe care o trăiesc, mai greșesc uneori, dar repar, ca în final să ajung să creez o super jucărie, adică să cresc frumos.

Copilăria este o perioadă foarte distractivă, plină de aventuri, de multe lucruri noi pe care le descopăr în fiecare zi.

Ciochină Maria, VII B

Vis de copil

Fitcal Desire, V A
prof. coord. Popa Alina

Spunem despre copilărie că este cea mai veselă și mai frumoasă etapă din viață.

De jocurile și basmele copilăriei ficare dintre noi își va aminti peste ani cu plăcere. În copilărie începem să ne formăm ca oameni. La grădiniță, doamna educatoare, prin activitățile pe care le-am făcut, ne ajută să cunoaștem și să aflăm despre o mulțime de lucruri. Basmele ne modelează sufletul, iar jocurile contribuie la dezvoltarea minții. Nimic nu este mai frumos decât anotimpul copilăriei lipsit de griji, de umbre și de întristare. În fiecare zi, împreună cu prietenii pe care acum ni-i descoperim, aflăm lucruri noi, plăcute și utile.

Copilăria înseamnă și vacanțele petrecute la bunici. Copiii care au bunici la țară sunt cei mai norocoși. Lumea simplă, curată și frumoasă a vieții de la țară li se dezvăluie în toată splendoarea sa. Tradițiile și obiceiurile noastre țărănești sunt printre cele mai frumoase din lume. Nimic nu este mai curat decât zâmbetele și voia bună a fiecărui copil.

Așa cum poveștile fac parte din copilărie, tot așa putem spune că cea mai frumoasă poveste este copilăria. Păcat că trece atât de repede, iar cursul vieții își urmează rimul. Finalul copilăriei înseamnă noi începuturi, va urma școala, al cărei scop princpal este educația noastră.

Baban David, V A

Radu Andrei Dominic, V A

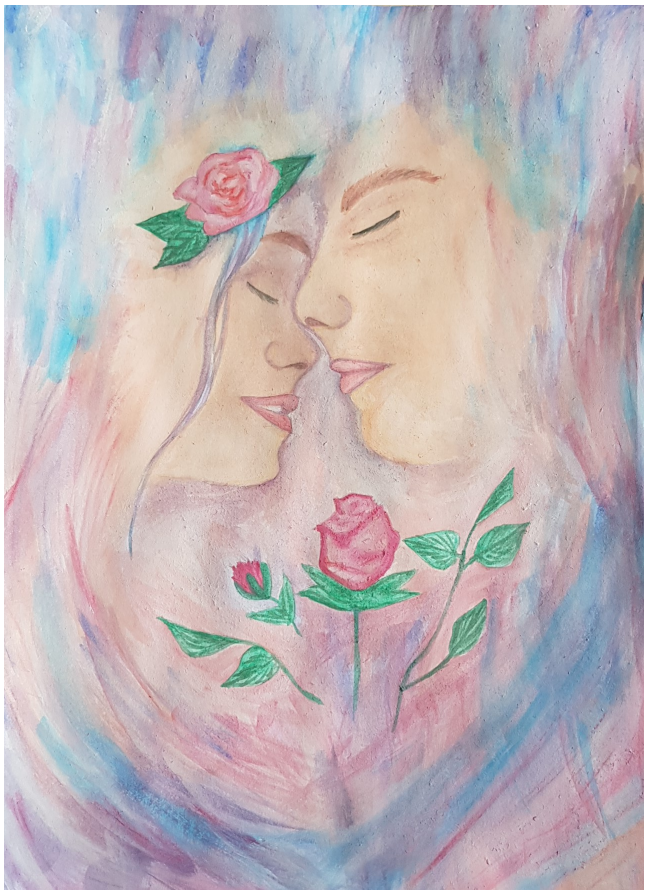
Mare, mare...

Fitcal Desire, V A
prof. coord. Popa Alina

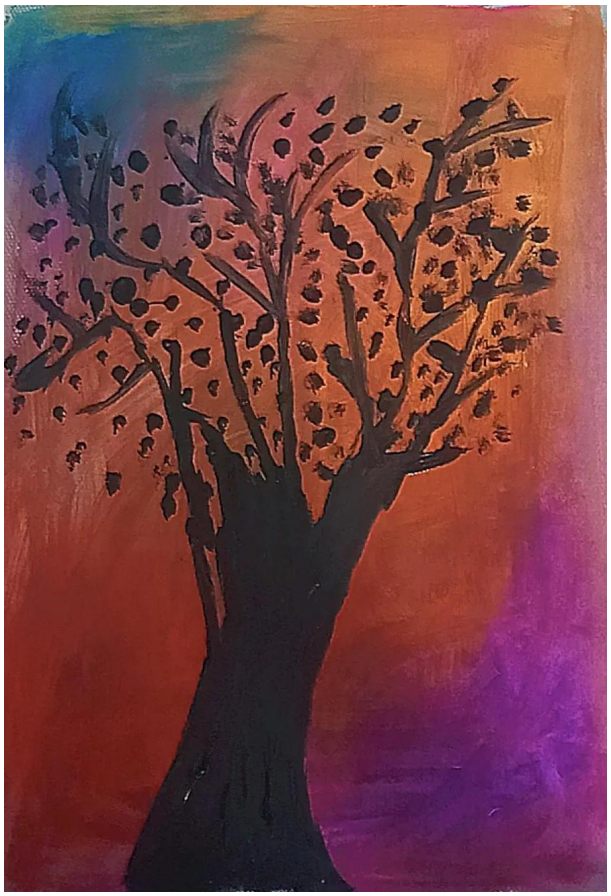
Mă simt privilegiată că locuiesc în Constanța, cel mai mare port al țării la Marea Neagră. Aerul sărat al mării și zborul pescărușilor îmi sunt familiare.

Despre Marea Neagră pot spune că-mi este ca o prietenă. Pe plaja ei mă joc, culeg scoici pe care le colorez acasă și din care confecționez câteodată brățări și coliere. Seara îmi place să ascult șoapta valurilor și să privesc oglinda sa de argint. Datorită ei s-au dezvoltat orașe, iar pe tot cuprinsul litoralului au apărut stațiuni turistice. Când începe sezonul estival, toată lumea dă năvală la mare pentru a se recrea, distra și înota. Este foarte frumoasă vara, cu furnicarul ei de turiști români și străini. Tot marea a făcut ca schimburile comerciale între țări să se poată face mai ieftin și avantajos. Îmi place să merg în port și să văd vapoarele navigând. Atunci îmi imaginez că marinarii care se află la bordul vaselor, în afară de munca lor, spun și povești specifice locului de unde provin. Nostalgia din glas când încep a depăna amintiri umple locul de o tăcere pătrunzătoare. Dar nu numai oamenii trăiesc pe malul mării. În adâncuri marea are tot felul de viețuitoare. Una din ele este căluțul de mare, pe care eu l-am văzut la acvariu. Cred că este cea mai mică viețuitoare marină.

În încheiere, aș dori să mai subliniez încă o dată că eu nu aș putea trăi în altă parte unde nu aș putea respira aerul sărat al mării cu care am copilărit.

Dicu Aurora, VII B

Sali Nazlî, VII B

Iarna - anotimpul meu preferat

Fitcal Desire, V A
prof. coord. Popa Alina

După părerea mea, iarna este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri. Când vine iarna, vine și zăpada. Pe pământ dimineața când ne trezim și vedem un covor pufos de zăpadă, abia așteptăm să venim de la școală și să facem oameni de zăpadă, să ne jucăm cu zăpadă și multe alte activități distractive.

Din cer cad ușor-ușor steluțe de zăpadă, care se așază pe pământul înghețat, fiecare din acestea având un model unic. Încă o dovadă a perfecțiunii naturii. Peste tot sunt țurțuri care decorează arborii goliți de frunze.

Iarna, o mare parte din animale hibernează și de aceea putem observa liniștea pătrunzătoare. Însă poți să continui să auzi strigătele și râsetele curate ale copiilor. Din cauza gerului sunt și părți negative ale iernii. Cel mai des răcim, iar atunci când ieșim afară avem vocea înghețată și nasul roșu ca de ren.

În ciuda acestui fapt, iarna este anotimpul celor mai frumoase sărbători.

Petrișor Teodora, V A

Șerban Adara, V A

Tărâmul părților de vorbire

Colibă Valentin Gabriel, V B
prof. coord. Agafiței Daniela

În urmă cu sute de ani, niște frați au decis să meargă să se relaxeze într-un parc numit SUBSTANTIVUL. Trebuie să știți dumneavoastră că acel parc nu era oarecare, ci avea un aspect deosebit. Familia aceasta, care a hotărât să facă o promenadă, se numea ARTICOLUL. Era cunoascută în comunitatea parcului, atât de vorbitorii de acolo, cât și de ascultătorii ce se aflau prin împrejurimile lui. Pentru că membrii erau numeroși, au decis să se împartă într-un mod diferit pentru a nu aglomera locul. Unii s-au așezat la sfârșitul parcului SUBSTANTIV, alții, la începutul acestuia. Trei frați se numeau HOTĂRÂT, și au dorit să fie situați la sfârșitul parcului. Ei și-au dat anumite nickname-uri: -l, -le, -a, -lui, -a,-i și -lui, dacă erau la singular, însă pluralul a decis să aibă și el anumite porecle: -i, -lor, -le, -lor, -le, -lor.

Ceilalți trei s-au definit NEHOTĂRÂT, fiind mai puțin cunoscuți vorbitorilor și ascultătorilor. Ei au vrut să fie poziționați înaintea parcului SUBSTANTIV, fiind separați. Dar s-au botezat astfel: un, unui, o, unei, un, unui, dar pluralul s-a încăpățânat și și-a cerut drepturile, obținând titluri, precum: niște, unor, niște, unor, niște unor, diferența făcând-o genurile la care se aflau elementele naturii din parcul SUBSTANTIV.

Atunci când se plictiseau își doreau din tot sufletul anumiți prieteni. Parcul SUBSTANTIV le -a făcut cunoștință cu celebra PREPOZIȚIE. Ea, ca o adevărată doamnă ce cocheta parcul SUBSTANTIV, a coborât din caleașca sa împreună cu slugile ei. Unele erau simple, fiind alcătuite dintr-un cuvânt și se numeau astfel: cu, de, la, pentru, lângă, pe, peste, până, din, între, în, fără, după, spre, iar altele erau compuse, speciale, pentru că erau alcătuite din două sau mai multe cuvinte: de la, de lângă, de pe, de peste, de prin, de sub, de după, pe la, pe sub, de pe la, de pe lângă, de pe sub, dinspre, despre, înspre, printre.

Articolele și prepozițiile au devenit martorii tuturor evenimentelor din parcul SUBSTANTIV, iar acesta nu a mai trăit nicio clipă singur, fiindcă prietenii lui nu l-au abandonat și au mers pretutindeni cu el în galaxia MORFOLOGIEI, dar și în cea a SINTAXEI. El a stârnit invidie în viața celorlalte valori morfologice, pentru că era subliniat în anumite situații atât cu prepoziția, cât și cu articolul. Desigur, această pretenție și-a impus-o încă de la început, mai ales că el le-a câștigat încrederea și el le-a unit prieteniile.

Și încălecai pe o șa și v-am spus povestea așa.... De atunci părțile de vorbire au trăit în armonie, respectându-se continuu.

Sosirea primăverii

Ionică Bianca, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Prin mantia albă a anotimpului geros, cândva întinsă peste întreaga natură, își face apariția vestitorul primăverii, ghiocelul.

Căpușul acestuia abia de se diferențiază de cojoacele iernii ce tocmai a luat sfârșit. Mugurii copacilor își fac apariția printre crengile ce se dezmorțesc după frigul si dezmățul provocat de Crăiasa zăpezii. Sub razele blânde ale discului auriu, zăpada se topește și se retrage în unghere întunecoase. Firișoare mici de iarbă ridică brațele firave spre razele delicate ale soarelui, încercând să soarbă cât mai mult din grația luminii. Lalelele și zambilele formau două șiruri lungi pe podeaua verde ca smaraldul. Se țineau de frunze și făceau piruete. Se auzeau clinchete de la ghioceii și brânduțele ca niște clopoței adevărați. De prin cotloanele care le-au servit drept adăpost, gândacii și albinele ies, se minunează de

frumusețile naturii și gustă din prospețimea noului anotimp.

Pășind în grădină, mireasma florilor te îmbată și îți bucură sufletul, iar culoriile vii creionează aspectul zilelor călduroase ce vor urma. Limpezimea cerului te ghidează a îți găsi pacea, liniștea și bucuria. Din tufișuri proaspăt înverzite, același cântec inconfundabil al privighetorilor inundă natura. Păsările în culori de curcubeu admiră sufletul vesel de pom ce pregătește aroma florilor ce se vor coace in pântece sâmburii. Triluri măiastre se ascundeau printre ramurile pomilor, semn c-au sosit oaspeți de departe. Bucuria naturii cuprinde și toată suflarea omenească; în curțile caselor, gospodarii trebăluiesc ca niște furnici, iar copiii se adună mai mulți la un loc, jucându-se și râzând in compania căldurii adusă de primăvară.

Izbânda primăverii tocmai ce a fost proclamată; totul este frumos, iar razele soarelui bucură din nou pământul.

Caligramă: Turnul Eiffel

Dinu Christian, V B
prof. coord. Agafiței Daniela

E

O

M I N

U

N E

ÎN

P A R I S

A M F O S T

S Ă - L V Ă D

E S T E F R U M O S

D O M I N Ă O R A Ș U L

T U R S I M

N U L B O L

E I F F E L P A R I S

Cvintetul - un regat al creativității

Fugaru Sabrina, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Primăvara,
Inmiresmată, fascinantă,
Bucurând, renăscând, oferind,
Renașterea naturii și a sufletelor,
O splendoare.

Paștele,
Purificator, iertător,
Bucurie, speranță, iubire.
Închinând, iertând, oferind,
Suntem copiii Domnului Iisus
Un miracol.

Dan Adriana, VII B, prof. coord. Tănase Carmen

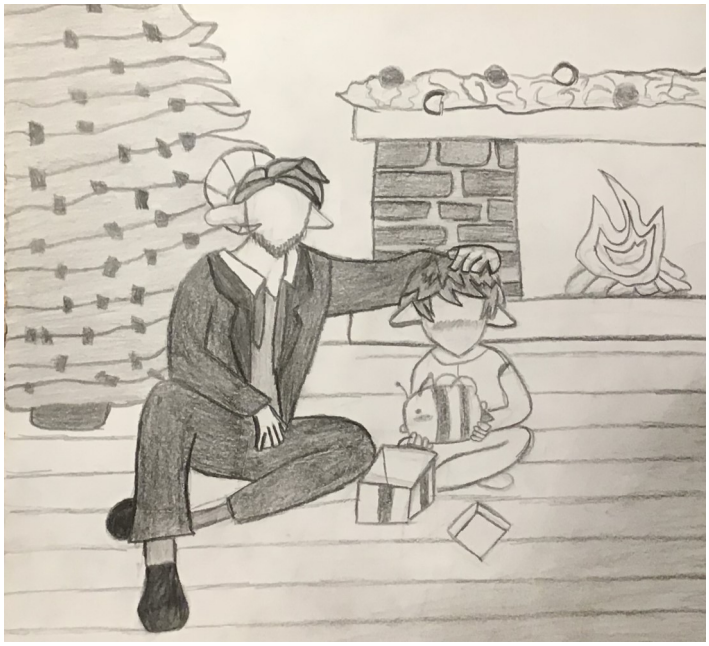
Șiscu Nicoleta, VIII A,
prof. coord. Agafiței Daniela

Niculae Maria, *Lumina Sfântă a Învierii,* VI A,
prof. coord. Tănase Carmen

Sali Nazlî, *Artă și simboluri Brâncuși*, VII B

Petrișor Teodora, V A

Ioniță Iustin, V A

Dobrescu Sonia, V A,
prof. coord. Vasiliu Carmen

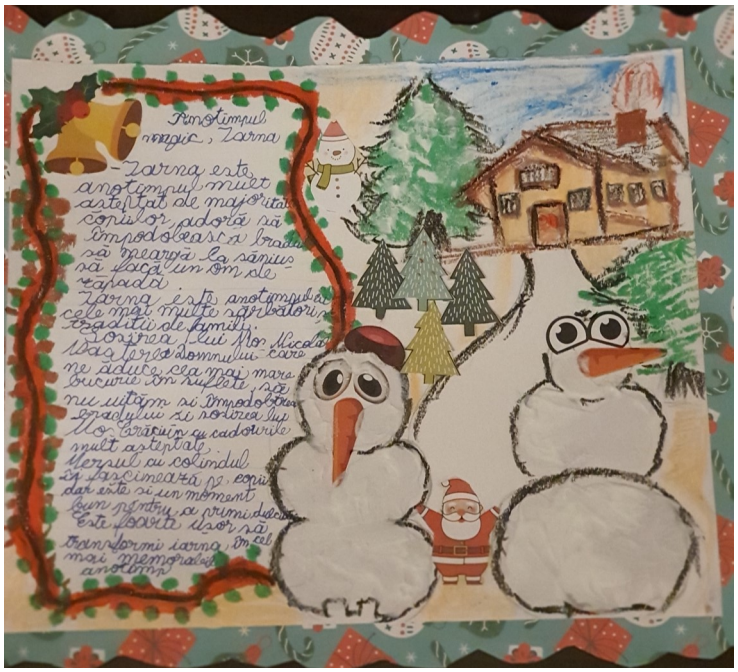
Cunești eanu Miruna, I A,
prof. coord. Hogiu Georgeta

Sîrbu Patrisia, VII B

Olteanu-Mihail Horațiu, V A

Radu Andrei Dominic, VA

Fitcal Desire,
V A

Mărțișoare - clasa pregătitoare A

prof. Dima Gina

Descoperim miracolele naturii

prof. Dima Gina

Elevii clasei pregătitoare A s-au bucurat să vadă plantele crescute de ei din semințe, au dezbătut, acolo unde a fost cazul, cauzele nereușitei experimentului, au urmărit etapele de creștere și au desenat afișe.

Bucuria reușitei și satisfacția lucrului împlinit completează formarea caracterului micuților, alături de responsabilitate, voință, răbdare, afecțiune. La final, mulți copii au adăugat drag și afecțiune factorilor de mediu.

Etapele creșterii plantei de fasole

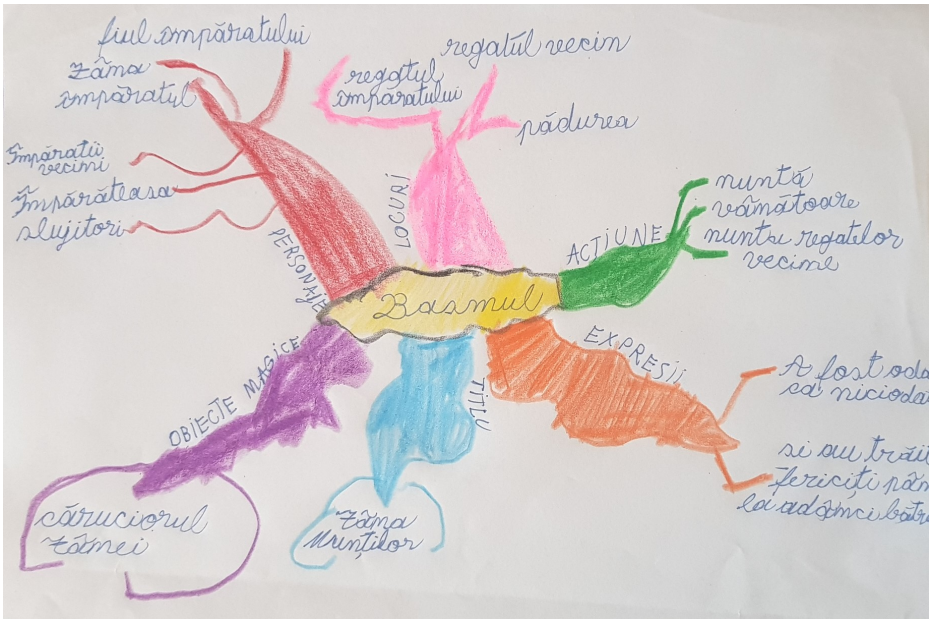

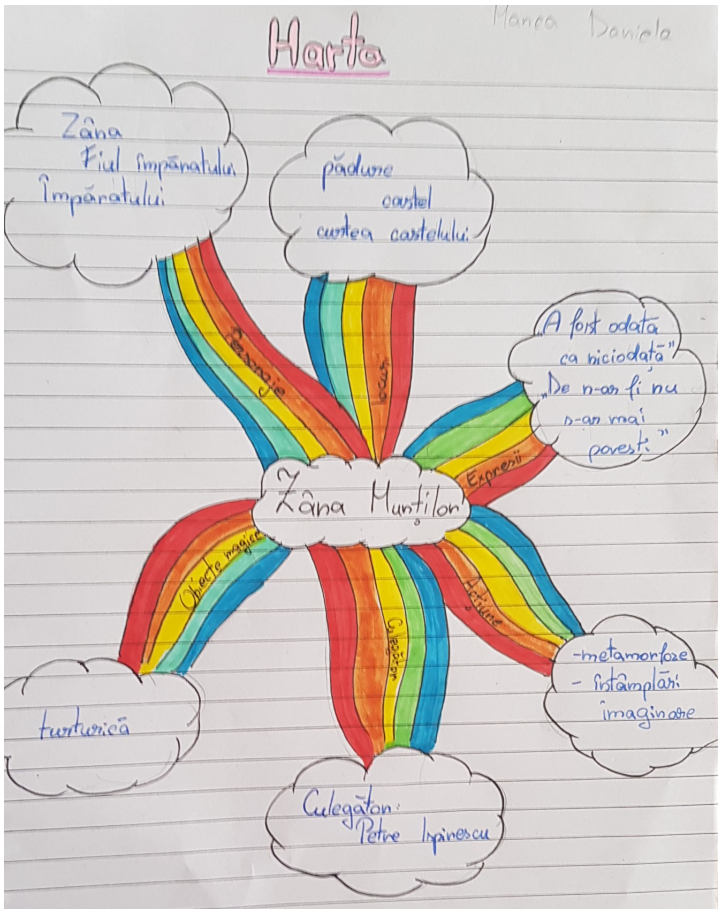

Harta conceptuală a basmului la clasa a V-a A

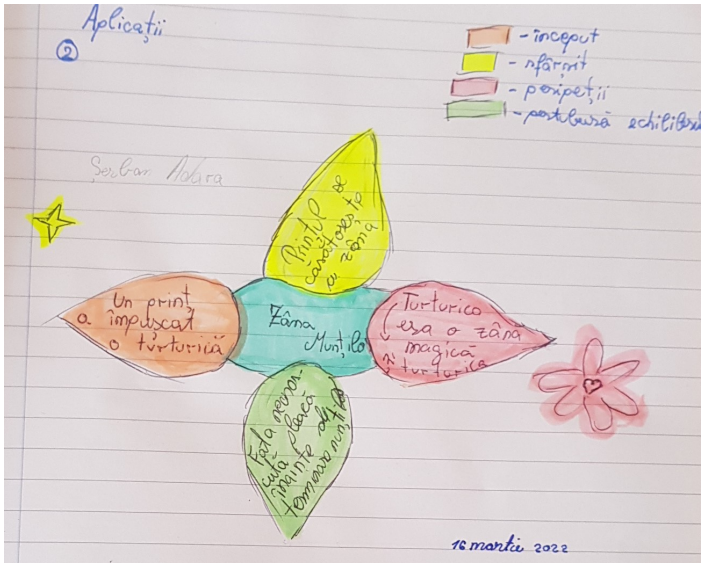
prof. Popa Alina

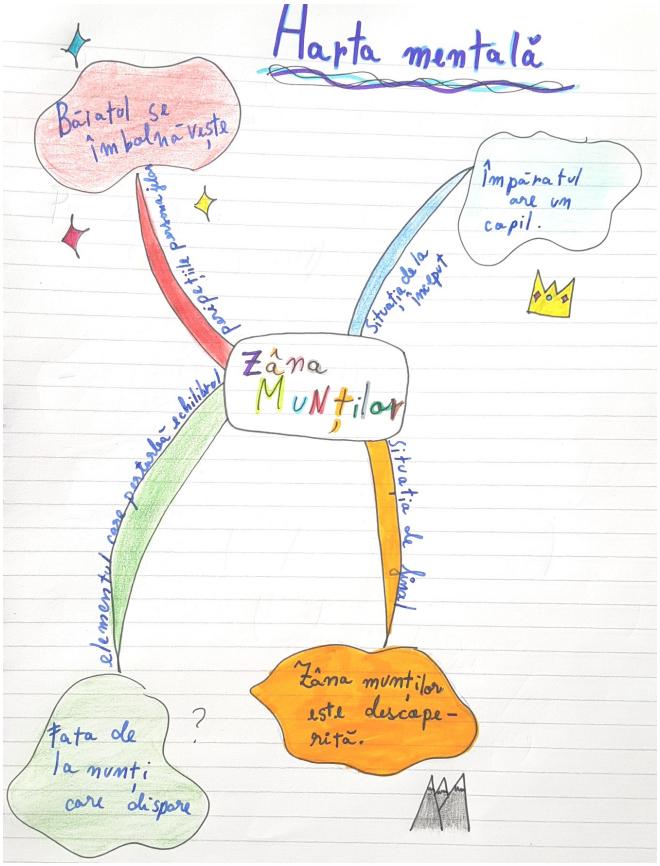
Radu Andrei Dominic

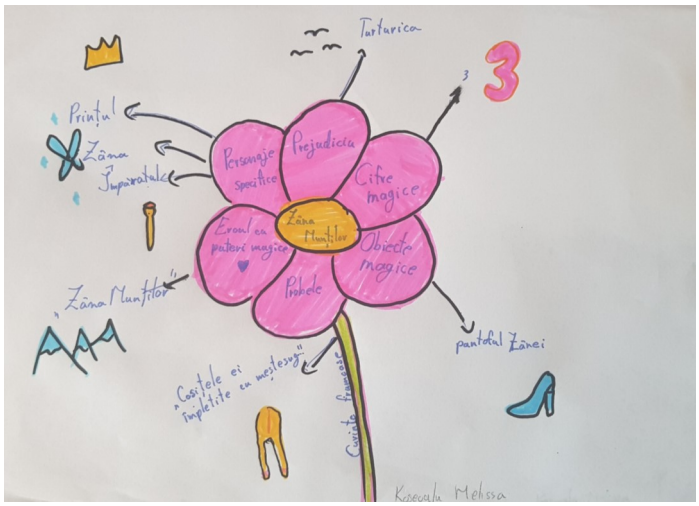
Manea Daniela

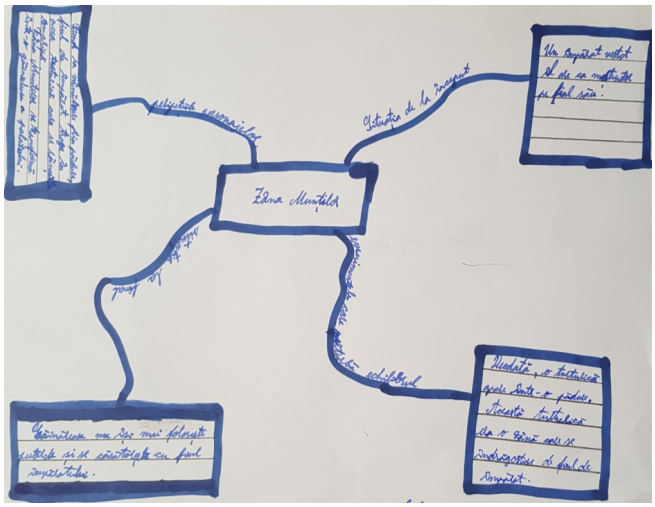
Șerban Adara

Fitcal Desire

Koseoglu Melissa

Chioseaua Rareș

„Băiatul cu pijamale în dungi” de John Boyne

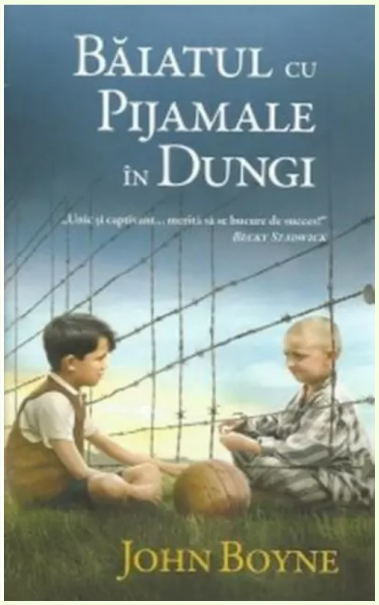
Șerban Daria și Baciu Livia, VII B
prof. coord. Popa Alina

Apărut în anul 2006, „Băiatul cu pijamale în dungi” este un roman scris de John Boyne, romancier de origine irlandeză. Cunoscut atât datorită scrierilor sale pentru copii, cât și a celor pentru adulți, Boyne este un autor îndrăgit în întreaga lume, lucrările fiindu-i traduse în peste cincizeci de limbi.

Acțiunea romanului este plasată în perioada celui de-al Doilea Război Mondial și prezintă drama Holocaustului prin ochii a doi copii: Bruno, fiul comandantului nazist al lagărului, și Shmuel, un deținut evreu.

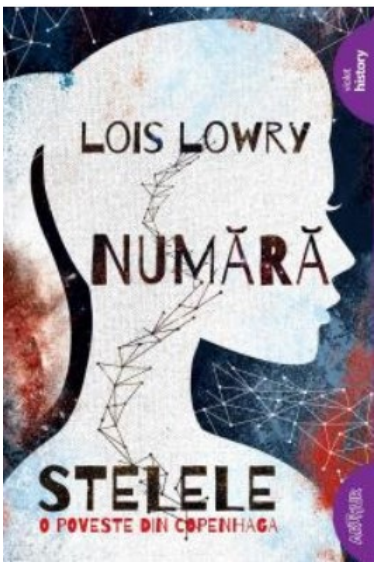
„Băiatul cu pijamale în dungi” de John Boyne ne învață despre puterea prieteniei și despre efectele tragice ale deciziilor luate în scop politic (precum războiul) asupra experienței individuale. Astfel, Bruno și Shmuel sunt victime ale opresiunii naziste din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, fără să fi greșit cu nimic.

Drama omului aflat sub influența și chiar „la mila” istoriei este dureros de clară în opera de față, care beneficiază de un puternic efect sensibilizator asupra cititorilor. Romanul a fost ecranizat în anul 2008, ceea ce a făcut ca lucrarea să fie și mai cunoscută decât până atunci, devenind, la ora actuală, unul dintre cel mai bine vândute romane pentru copii din întreaga lume.

„Numără stelele” de Lois Lowry

Popescu Ana Iulia, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Cartea „Numără stelele" a fost scrisă de către Lois Lowry, scriitoare americană cunoscută deoarece scrie niște opere literare de o frumusețe nespus de rară, cu teme complexe și subiecte dificile.

În romanul acesta, autoarea descrie o poveste despre o fetiță din Danemarca, pe timpul nazismului și o prietenie strânsă.

Practic, în această narațiune este anul 1943, iar Annemarie Johansen (personajul principal) îndură foametea și îndatoririle pentru școală, totul desfășurându-se sub privirile dure ale soldaților germani.

Atunci când viața prietenei sale de etnie evreiască este pusă în pericol, Annemarie și familia ei decid să o dea drept sora ei ce decedase, când vin inspecțiile naziștilor.

Acest roman este printre preferatele mele datorită întâmplărilor pline de curaj și altruism, într-o lume crudă și nepăsătoare.

Mărțișorul în creștinism

prof. Tănase Carmen Cornelia
Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” Constanța

La 1 martie, foarte mulţi români ştiu că trebuie să ofere mărţişoare, reprezentând, astăzi, doar un dar. Oamenii nu se sfiesc a spune că este o datină românească.

În concepţia strămoşilor noştri, şnurul împletit în alb şi roşu era impregnat de semnificaţii şi credinţe. Simbol al primăverii, mărţişorul era purtat de toţi membrii familiei, dar nu oricum, ci în funcţie de vârstă. Doina Işfănoni, cercetător etnolog la Muzeul Naţional al Satului "Dimitrie Gusti", mărturisea că împreună cu mărţişorul oferit, ei îşi dăruiau o parte din iubirea şi norocul lor persoanei dragi, pentru a o proteja şi ocroti. Înţelegând semnificaţia străveche a mărţişorului, aşa cum a fost ea concepută în spiritualitatea populară românească, vom înţelege că adevăratul mărţişor este doar şnurul oferit şi purtat la 1 martie.

Originile acestei sărbători nu sunt cunoscute cu exactitate, însă unii crecetători consideră că prezența sa atât la poporul român, cât și la cel bulgar se datorează substratului comun daco-tracic. Pe vremea dacilor, legendele spun că se dăruiau celor apropiați amulete confecționate din pietre albe sau roșii înșirate pe o ață, despre care se credea că sunt simbol al fertilității. Acestea erau purtate până când pomii fructiferi începeau să înflorească, apoi erau agățate de crengile acestora. Cercetările arheologice efectuate în țara noastră, la Schela Caldovei (județul Mehedinți), au scos la iveală astfel de pietre albe şi roşii, care datează de peste 8000 de ani.

Alți specialiști spun că sărbătoarea mărțișorului a apărut pentru prima data în Imperiul Roman, când Anul Nou era sărbătorit în prima zi a primăverii, în luna lui Marte – zeu al războiului, dar și al fertilității și vegetației. Dualismul acesta este remarcat și în șnurul împletit dintr-un fir alb și unul roșu, albul însemnând pacea, iar roșul, războiul.

Scriitoarea Olga Greceanu, figură reprezentativă a neobizantinismului românesc, într-unul din volumele sale, “Mărturie în cuvânt și chip. Vocabular al credinței și vieții spirituale” ne relatează că “Mărțișorul care se dăruiește la 1 martie are la origine un substrat religios, dar care a degenerat cu timpul într-o simplă galanterie. După suirea pe tron a lui Constantin cel Mare și după ce a avut loc triumful Bisericii creștine, Biserica și-a manifestat de îndată rolul educator, care a sugerat împărțirea bisericii în interior în: pridvor, pronaos, naos, altar. Pridvorul (care era înainte neacoperit) se numea înainte “locul de tânguire”, căci acolo așteptau oamenii care cereau să fie încreștinați.

Actul premergător încreștinării era pocăința urmată de spovedanie. Posteau vreme îndelungată, se tânguiau cu glas tare asupra păcatelor lor, stăteau zile și săptămâni întregi în acest pridvor (...) până când preotul, care le cunoștea viața, le permitea intrarea în pronaos, intrare ce se face cu mare emoție (...), temându-se totodată că nu sunt încă vrednici de a se apropia de Sfânta Masă. Ușa bisericii dintre pridvor și pronaos era făcută din două aripi, ca să simbolizeze Vechiul și Noul Testament.

Pronaosul era “locul de ascultare”. Mai departe nu aveau voie să pătrundă. De acolo ascultau slujba și priveau săvârșirea slujbei, dar când începea Liturghia ieșeau afară: “Câți sunteți chemați ieșiți…”, adică cei chemați pentru creștinare acum să nu rămână, să iasă, căci nu sunt încă botezați. Când ajungeau la spovedanie, ca să fie recunoscuți față de cei ce încă nu se spovedeau, li se punea la încheietura mâinii ca o brățară, un șnur roșu, simbolul sângelui pe care Mântuitorul l-a vărsat pentru noi. După un alt termen de vreme, erau admiși să intre în naos, numit atunci “stare laolaltă cu credincioșii”. Acum puteau aprinde lumânări, puteau săruta icoanele și, când au făcut dovadă de noua stare sufletească în care s-au îmbrăcat, erau împărtățiți. Ca semn că s-au împărtășit, li se lega tot la încheietura mâinii un șnur alb, simbolul sfințeniei. Aceste două șnururi împletite, alb și roșu, erau purtate de cei spovediți și împărtășiți în toată luna martie, căci toate aceste acte creștinești se împlineau în această lună care cădea întotdeauna în Postul Mare, atunci fiind perioada spovedaniilor înainte de Paști. De aceste

două șnururi împletite, credincioșii își atârnau o cruciuliță sau alte simboluri ale virtuților creștinești, ca inima (iubirea aproapelui), sau ancora (nădejdea), pe lângă cruce (simbolul mântuirii).

Într-adevăr, simbolurile creștine ascund în spatele lor povești și semnificații deosebite, având în vedere timpul și locul utilizării acestora. La începuturile creștinismului, în epoca persecuțiilor, creștinii se recunoșteau între ei cu ajutorul acestor simboluri, fără a se expune. Spre exemplu, pe pereții catacombelor din Roma se observă și astăzi urme ale acestor semne: ramura de măslin (simbol al familiei numeroase și al păcii), ramura de smochin (simbol al victoriei) sau crinul (despre care Mântuitorul spunea că este înveșmântat mai frumos decât Solomon). De asemenea, mai găsim în creștinismul primar și simbolul peștelui, cuvântul grecesc ihtis (pește) fiind format din inițialele numelui lui Iisus Hristos, al mielului (vietatea cea mai curată și nevinovată), al porumbelului (închipuind sufletul blând, dar și pe Sfântul Duh) sau al butucului de viță de vie (care Îl reprezenta pe Mântuitorul ca izvor sau temelie a Bisericii).

Cu timpul, simbolurile creștine și-au pierdut înțelesul și a rămas numai ideea, adică obiceiul, de a purta în luna martie o mică bijuterie numită mărțișor, adică: “bijuterie fără pretenție de valoare, căci este doar a lunii martie”. Tema micilor obiecte nu mai este crucea, ancora, inima, ci floare, figură, corabie, coșar, etc. Șnururile însă au rămas aceleași: roșul și alb. Nu s-au pomenit alte culori pentru că nu li se cunoaște punctul de plecare” .

Ceea ce ar putea lega totuşi tradiţia populară a sărbătorilor de primăvară cu spiritualitatea creştină este ideea de renaştere a vieţii, prin intermediul simbolismului feminin. Încă de la 24 februarie, adică de la Dragobetele popular şi Întâia şi a doua aflare a capului Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan, în calendarul creştin ortodox, şi până la 25 martie, adică la Buna Vestire, sunt practicate nenumărate activităţi ritual-ceremoniale prin care se realizează un anume transfer de autoritate şi responsabilitate spre femeie. Datina are ca scop "protecţia feminităţii", a frumuseţii ei fizice, a gingăşiei, a fragilităţii ei, pentru ca femeia -iubită să devină mamă, plămăditoare şi ocrotitoare a vieţii, adică acea prezenţă unică la care orice fiinţă omenească se raportează pe tot parcursul existenţei sale.

Mărţişorul se regăseşte şi la alte popoare.

Ce ne diferenţiază pe noi, românii, de acestea?

Într-adevăr, nu suntem singurii purtători de mărţişoare. Ceea ce ne deosebeşte de vecinii noştri din Balcani sunt poate credinţele şi legendele referitoare la patronul spiritual al mărţişorului: Baba Dochia. Entitate mitică, cu un rol important în panteonul românesc, Baba Dochia este întruchiparea timpului care a îmbătrânit şi trebuie să se lupte cu timpul cel tânăr; este simbolul disputei dintre nou şi vechi, dintre iarna care trebuie să plece, să moară, şi primăvara care trebuie să învingă, prin forţa căldurii sale. Stăpână a zilei de 1 martie, Baba Dochia este femeia care ar fi tors firul mărţişorului pe când a urcat cu oile la munte.

În unele legende româneşti, se povesteşte că Baba Dochia avea o noră, soţia feciorului ei Iovan, zis şi Dragobete, pe care o punea la tot felul de treburi grele pentru a-i afla isteţimea şi destoinicia. Una dintre probe se referă la trimiterea nurorii după fragi în plină iarnă. Dacă fata ar fi găsit frăguţe, Baba Dochia putea pleca cu oile la munte, deoarece primăvara a venit şi iarna nu mai are putere. Evident că, fiind vorba de o "încercare mitică", tânăra fată căuta în zadar frăguţele, care nu se copseseră în plină iarnă. În pădure, lângă un foc, întâlneşte însă doi bătrâni. După ce le cere permisiunea să se încălzească şi ea un pic, iar bătrânii o întreabă ce caută în pădure, fata le povesteşte despre dorinţa Babei Dochia şi suferinţa ei. Liniştind-o, unul dintre bătrâni o sfătuieşte să pună câţiva cărbuni aprinşi în cofiţă şi să meargă acasă, dar să nu o deschidă până nu ajunge. Minune, când dă cofiţa Babei Dochia şi aceasta o deschide, găseşte înăuntru fragii. Bineînţeles, cei doi bătrâni nu erau altcineva decât Sfântul Petru şi Bunul Dumnezeu, care umblau printre oameni pentru a le cerceta faptele şi sufletul. Cu ajutor divin, nora Babei Dochia reuşeşte să o determine pe aceasta să plece cu oile la munte, păcălind-o astfel că iarna a trecut. Pedepsită pentru răutatea ei, Baba Dochia moare îngheţată de o ultimă răbufnire a gerului.

Morala, înţelepciunea desprinsă din această legendă, este legată de semnificaţia mărţişorului, dar şi de credinţa că "nimic nu se împlineşte fără voia Domnului, chiar dacă omul îşi doreşte". Totdeauna, Dumnezeu vine în sprijinul omului, doar atunci când sufletul acestuia este curat şi acţionează întru dreptate. Se pare că tinereţea, expresie a perpetuei înnoiri, este ocrotită de Dumnezeu, pentru a aduce binele în familie şi

comunitate. În satul tradiţional, tinerii erau nădejdea continuităţii neamului şi a păstrării valorilor spirituale ale comunităţii.

În ceea ce privește tradiția mărțișorului ca simbol al trecerii de la iarnă la primăvară, Biserica nu a interzis niciodată purtarea acestuia, ci l-a îngăduit, având în vedere amploarea manifestării şi caracterul său inofensiv. Este trist, totuși, că astăzi nu mai suntem interesați la fel de mult de tradiții precum bunicii sau străbunicii noștri și că, în fața raftului cu mărțișoare, nu mai avem sentimentul de apartenenţă, de iubire şi dragoste pentru rădăcinile şi valorile poporului. Din păcate, alegerea noastră a devenit una strict estetică sau financiară.

Bibliografie:
Olga Greceanu, "Mărturie în cuvânt și chip. Vocabular al credinței și vieții spirituale", 3volume, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă al Patriarhiei Române

Creativitatea în cadrul orelor de educație tehnologică

prof. Cornea Marioara Aurora
Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu" Constanța

Motto: „Punând pe copil să lucreze, îl faci să se intereseze de munca sa, şi dai imboldul preţios al simţirilor plăcute care îi tovărăşesc acţiunea şi plătesc succesul silinţei ".

Alfred Binet

Sistemul de învăţământ trebuie să respecte metodologia creativităţii astfel încât copilul să prindă curaj să cerceteze necunoscutul, noutatea nemaifiind un obstacol, ci o provocare, creativitatea oferind posibilitatea de a comunica cu sine însuşi dar şi cu lumea întreagă.

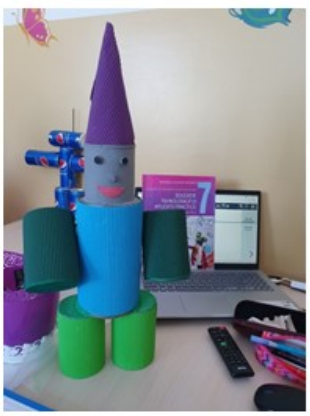
În cadrul orelor de Educaţie tehnologică se realiează și aplicaţii practice. Orientarea procesului de activitate practică a copiilor trebuie făcută spre reprezentarea propriilor sentimente, atitudini, găsind mijloace proprii de reprezentare, deprinderi de mânuire şi de alegere a instrumentelor şi materialelor necesare (carton, hârtie, lemn, paie, polistiren, creioane simple şi colorate, cariocă, beţişoare arse la capăt, scobitori, beţe de chibrituri, sârme, material plastic, cauciuc, sticlă, plastelină, hârtie glacee, deşeuri textile , pânză, material din natură, care prin diversitatea formelor şi varietatea coloritului, a posibilităţilor de îmbinare, oferă un cadru larg dezvoltării imaginaţiei şi gândirii creatoare (frunzele, seminţele, florile, diversele legume şi fructe), etc).

Materiale folosite: seminte,

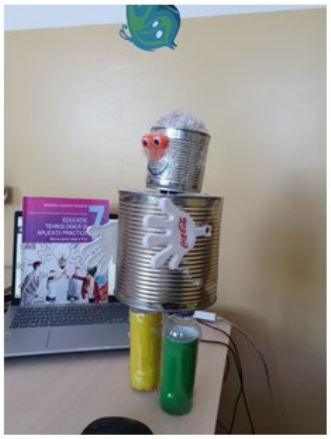

scobitori, bețe de chibrituri,

doze de aluminiu

Activitatea desfăşurată în cadrul activităţilor practice de la Educaţie tehnologică și aplicații practice stimulează activitatea de cunoaştere a copiilor, permite aplicarea în practică a cunoştinţelor însuşite, consolidarea şi aprofundarea lor.

Materiale metalice- clasa a VII-a

Materiale textile – clasa a VII-a

Adaposturi de animale – machete – clasa a V-a

Desfăşurarea activităţilor practice permit educarea şi dezvoltarea unor procese psihice (percepţia, spiritul de observaţie, atenţia, memoria, gândirea, imaginaţia) dar şi a unor însuşiri de personalitate: spiritul de iniţiativă, încrederea în posibilităţile proprii, dorinţa de a lucra în colectiv, atitudinea creatoare faţă de frumos, simţul estetic, atitudinea justă faţă de muncă şi rezultatele ei, perseverenţa, sârguinţa, hărnicia.

Materiale textile- clasa a VII-a

Materiale lemnoase- clasa a VII-a

Umbra - un alter ego diafan

prof. Agafiței Daniela
Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” Constanța

Umbra este dublul existenţei noastre, semnul vieţii în noapte, disperarea exersării în întuneric a sufletului viu. Cine poate înţelege şoaptele umbrelor, ştie să dezlege codul întunecat al spiritului, poate să trăiască şi să dăinuiască la graniţa neînţelesurilor.

În tainele nescrise ale tradiţiilor româneşti, sălăşluieşte una dintre credinţele, destul de răspândită, despre umbra jertfită în temeliile unei clădiri. Ce a constituit clădirea şi jertfa în mentalitatea omului, în istoria spiritualităţii sale, a fost conceptul de durabilitate echivalat cu viaţa însă acea viaţă a nemuririi, cea de dincolo. Ţăranul ştia că nemurirea nu este momentul trăirilor sale, ci viaţa în care sufletul său se rupe de trup şi urcă continuu spre marele Univers, într-o neîncetată desfătare, ca o reîntoarcerea la neprihănire. El ştia că odată ce umbra sa nu îi va mai călăuzi mersul în noapte, deja se găsea într-o continuă pregătire, a drumului lung al neîntoarcerii, într-un timp veşnic al meditaţiei. Sufletul sau spiritul era darul vieţii dăruit omului şi aşezat în minunatul templu al trupului, pe când starea stafiizată sau fantomatică a egoului era tocmai greaua povară a nepărăsirii teluricului din anumite motive, materializarea răului prin manifestări de care cei vii se fereau prin rugăciuni, amulete, posturi etc.

Umbra este o energie, dublură ascunsă a celui în viaţă însă plină de forţe care pot distruge viul. Umbra poate să rămână blocată pe Pământ în momentul detaşării sufletului de trup. Considerată imagine a sufletului, umbra reprezintă dublul omului, un fel de fiinţă astrală, care îşi continuă existenţa şi după moartea materială de aceea, spiritele sunt imaginate ca nişte umbre, vizibile doar în condiţii speciale. În poveştile populare, lângă comori se înălţa adesea o umbră ce se contura în lumina lunii sau din cauza strălucirii aurului.

În *Legenda ciocârliei* de Vasile Alecsandri, *umbra* o însoţeşte pe Lia spre palatul soarelui şi o avertizează în legătură cu primejdia pe care o presupune dorinţa ei de a ajunge la soare. În nuvela *Sărmanul Dionis* de Mihai Eminescu, umbra reprezintă *partea eternă* a fiinţei; când personajul descoperă secretul cărţii lui Zoroastru, umbra prinde fiinţă: *El întoarse şepte foi şi umbra prinse conturele unui* bas-relief, *mai întoarse încă şepte şi umbra se desprinde încet, ca dintr-un cadru, sări jos de pe părete şi sta diafană şi zâmbitoare, rostind limpede şi respectos: Bună sara! Lampa cu flacăra ei roşie sta între Dan şi umbra închegată. Călugărul ia locul umbrei sale căpătând acces la memoria tuturor avatariilor* anterioare, în timp ce umbra cade în condiţia inferioară de fiinţă întrupată: *Dan întoarse foile, şopti şi umbra deveni om. Omul sămăna cu el şi se uita spărios şi uitit la Dan, fixându-l ca pe o umbră, cu buzele tremurânde şi cu paşi şovăitori. Dan era o umbră luminoasă.* În această formă eterică, personajul urcă spre lună şi descoperă puterea gândului, iar umbrei îi lasă misiunea de a consemna toate întâmplările pământeşti. O viziune asemănătoare are şi Lucian Blaga, pentru care umbra este nefiinţa, reflexul eternităţii: *Toate-n preajmă vor să spună: / e şi umbra-ntruchipare / a nimicului din Soare, / a nimicului din Lună („Umbra”).*

Într-o nuvelă a lui Cezar Petrescu, umbra apare ca întrupare a unei conştiinţe vinovate; Ion Burdea -Niculeşti a renunţat la iubire, la bucuriile simple şi la prieteni în numele unei cariere politice; ajuns la vârsta deplinei maturităţi, cu visul împlinit, izolat în singurătate şi mizantropie, se naşte în mintea sa gândul ratării; are un vis simbolic, în care se luptă cu propria umbră, *sălbăticită şi duşmană*. Din acest moment umbra începe să-l urmărească, amintindu-i toate păcatele, iar în cele din urmă îl determină să se spânzure („*Omul care şi-a găsit umbra*”).

În folclor, întâlnim şi motivul umbrei înlocuite de duhurile rele; de exemplu, Muma-pădurii poate lua locul umbrei unui copil, inoculându-i teamă, aducându-i vise urâte.

Omul s-a temut şi teme şi astăzi de imaginea imaginaţiei apocaliptice, pură şi neatinsă, urmare a

tot ceea ce îngrămădeşte în gândirea noastră ca fapte regretate însă conştientul ne duce spre rostogolirea în haos, dând mereu vina pe subconştient. Literatul a cercetat şi a transpus în scrierile sale viaţa cu toată micimea dar şi cu mărirea ei avertizându-ne că în realitate, profanul este umbra propriei umbre. El declanşează ura neputinţei de a se dovedi principiu şi rămâne scursură ejectivă a glandului escretor.

Umbra este contrariul existenţial al spiritului, cumulul energetic al vieţii pe timpul nopţii, obsesia creativă a fiindului şi, totodată, lumina căutărilor găsibile, golul evident al unei lumi ireale. Prin umbră ne dovedim nefiindul, faptul imprevizibil al unei reveniri dintr-o parte a Universului: *Uneori am senzaţia, ca şi când eu – nu ştiu dacă această declaraţie nu ţi se va părea absurdă – ca şi când eu aş face parte pe jumătate din alt om. Un incident fără importanţă, un cuvânt în timpul unei conversaţii, un ton dintr-o melodie, o mireasmă rătăcită, un nume citit într-un ziar, vederea unui obiect sau a unui individ, trezeşte în sufletul meu tremurul unei amintiri fugare, întocmai ca tresărirea unei umbre care trece atât de repede, încât nu sunt în stare s-o prind şi amintirea se destramă înainte de ase putea limpezi. Ea este ca o halucinaţie care dispare înainte de a te putea concentra asupra ei.*[1]

Iniţiat în sensibilitatea energiilor, literatul constată, supune jocului minţii creşterile de tensiune fiindă, simte pe propria-i fiinţă toate undele tangenţiale dermei lui telurice şi se înalţă cu spiritul său într-o lume deusiană, părăsindu-şi, fără teamă, existenţialul. De câte ori nu ne rotim în acelaşi punct nesocotind mişcarea Universului şi dorinţa acestuia de a ne readuce la normal. Păşim, îndrumaţi de destin, peste fiecare secundă telurică şi ne chircim înaintea nimicului sodomizându-ne eul care se lasă îngropat în iadul dorit al fiecăruia dintre noi: *Sub tristele becuri cu razele pale, / Tovarăş mi-i râsul hidos, şi cu umbra...*[2], spune la un moment dat marele iniţiat al citirii întunericului şi purificării prin simţirea greutăţii mormântului, George Bacovia. Poate singurul poet vizionar al apocalipsei şi al distingerii jocului satanic al umbrei: *Sunt solitarul pustiilor pieţe / Cu jocuri de umbră ce dau nebunie*.

Frământările interiorului fiind dual sunt rezultatul vinovăţiei noastre în faţa neputinţei de a ne rupe de rău. Lucian Blaga spune la un moment dat într-una dintre poeziile sale: *S-a-ntors ah în lume o stea. / Mi-s mâinile arse de ea*[3] sugerând momentul în care destinul eliberează sufletul spre înaltul deusian . Blaga este printre puţinii gânditori care observă că tot ceea ce se află în drumul acesta chinuitor al sufletului este, sau poate să fie, corupt răului: *... / un glas îmi strigă ascuţit din întuneric, / că dracul nicăiri nu râde mai acasă / ca-n pieptul meu?*, („Pax magna”). Este, într-adevăr, o axă a adevărului, pe care numai cel iniţiat o poate străbate şi tainic dăruieşte adevărul vieţii şi morţii profanului însă acesta cade răpus de vicii pentru că din tot ceea ce literatul supune minţii nimic nu rămâne în abis. Ştiutul se înalţă şi coboară spre minţile luminate, ei pricep lumina nevăzută, care le atinge vibraţia, le pune în mişcare perpetuă banda materiei cenuşii care nu încetează nicio clipă să gândească prin egoul fiindului său.

Lumea se află într-o continuă mişcare, o schimbare de fond, esenţa este zdrobită de nevoi şi adusă într-o poziţie bipedă, păşind lipsiţi de cuget spre neant. Bipedul continuu articulează cuvintele şi le vrea înţelese, literatul levitează şi şopteşte cu adieri calde: *Pân-atunci te salut cu o privire plină de-nţeles, ca să nu mă dai uitării*,[4] cere profanului poetul, care simte că jocul lui de a fi este lipsit de lumină în faţa viciului profanului Este umbra imaginea fiindului nostru în obscur? Suntem noi captivi stăruinţei şi dorinţei de a fi?

Sunt întrebări la care am găsit un singur răspuns: se vrea să existăm şi, totodată, se doreşte să fim circumspecţi, pentru că acest fiind teluric este eul superior celest, care nu se vede însă se simte ca vibraţie între toate energiile Universului. Cine are gândire puternică are raţiune şi acţiune, iar cine se motivează static se dezintegrează. Spiritul este masa energetică ce vibrează în Univers, umbra tremurul energiilor telurice.

*Complexul lui Narcis (*iubirea omului pentru chipul său, aşa cum *se reflectă* el într-o apă liniştită) Chipul este, înainte de orice, un instrument de seducţie şi, oglindindu-se, omul pregăteşte uneltele seducţiei. *Oglinda* este instrumentul iubirii ofensive, iar *oglinda apei* are o utilitate psihologică: slujeşte la *naturalizarea imaginii noastre*. Privirea în oglinda-obiect e redusă de rezistenţa sticlei şi a metalului, căci oglinzile sunt obiecte prea geometrice, maniabile, civilizate şi propun o imagine prea stabilă. În schimb, *oglinda apei* dă privirii o firească profunzime, e drum deschis pentru infinitul visului şi al imaginaţiei. Marii poeţi au asociat mereu cele două motive (*oglinda, apa*), ajungând la contopirea lor.

Manifestarea *complexului lui Narcis* în creaţia artistică indică o sublimare pentru un ideal, căci privirea lui Narcis e şi mângâiere vizuală, dar mai ales autocontemplare estetică. Schopenhauer a arătat cum contemplarea estetică potoleşte pentru o clipă nefericirea oamenilor, detaşându-i de drama *voinţei*. Un alt aspect al complexului priveşte *răcoareaapei,* sonorizată în murmurul ei. „Sonoritatea acvatică răcoroasă exprimă limbajul copilăresc al Naturii", afirmă Bachelard. În acest registru vorbeşte Natura-copil care cheamă Eul la regăsirea originilor sale pure, la regenerarea fiinţei.

Este umbra imaginea fiindului nostru în obscur? Suntem noi captivi stăruinţei şi dorinţei de a fi?Sunt întrebări la care am găsit un singur răspuns: se vrea să existăm şi, totodată, se doreşte să fim circumspecţi, pentru că acest fiind teluric este eul superior celest, care nu se vede însă se simte ca vibraţie între toate energiile Universului.

Cine are gândire puternică are raţiune şi acţiune, iar cine se motivează static se dezintegrează. Spiritul este masa energetică ce vibrează în Univers*, umbra este* tremurul energiilor telurice.

---

[1] James Hilton, *Umbre*, Ediţia a II-a, Editura Contemporană, Bucureşti, 1943.

[2] George Bacovia, *Plumb*, vol. „Versuri", p.47, Editura Tineretului, Bucureşti, 1960.

[3] Lucian blaga, *Cerească atingere,* vol. „La cumpăna apelor" din poezii Poemele iubirii, Editura Pentru Literatură, Bucureşti, 1968.

[4] Walt Whitman, *Unei femei de stradă*, vol. „Poeme", Editura de Stat Pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1960.

Profilul absolventului din perspectiva disciplinei Geografie

prof. Bărzoi Marieta
Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu" Constanța

Geografia trebuie privită din perspectiva competențelor generale asociate disciplinei, în corelație cu profilul de formare al absolventului și cu idealul educațional care reiese din Legea Educației Naționale, ca suport al formării și dezvoltării competențelor – cheie care reies din directivele Uniunii Europene.

Competețele generale sunt competențele disciplinei pentru durata în care aceasta este studiată. Reflectă profilul de formare al absolventului și specificul domeniului care fundamentează disciplina de studiu. Profilul de formare al absolventului constituie o componentă reglatoare a curriculumului național. Stabilește competențele care urmează să fie dobândite de către absolventul unui nivel de învățământ.

Competențele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți. Cele opt competențe cheie se pot atinge prin **Comunicare în limba maternă** prin lectura oricărui suport pe bază de text, se dezvoltă vocabularul odată ce trec anii, exprimarea devine tot mai variată ajungând la exprimarea științifică.

Comunicarea în limbi străine se realizează prin însușirea terminologiei de specialitate care este într-o limbă străină sau derivă dintr-o limbă străină.

Competențele matematice și cele bazate pe științe și tehnologii se realizează prin interpretarea diferitelor grafice la început, iar mai târziu prin realizarea de grafice.

A învăța să înveți, în cadrul orelor de geografie se pune accent pe munca în echipe, pe învățarea prin descoperire, pe diferite situații problemă cauzate de hazarde naturale. Înțelegerea acestor fenomene poate duce la diminuarea

efectelor negative.

Competența digitală se realizează prin folosirea diferitelor softuri, a manualului digital și a prezentărilor pe bază de Power Point.

Competențele social – civice sunt atinse mai ales în cadrul lecțiilor de geografie umană când elevii se familiarizează cu problemele globale ale omenirii.

Spiritul de inițiativă și antreprenoriat se poate valorifica în urma folosirii raționale a resurselor naturale neregenerabile și reducerea poluării.

Competențele privind sensibilizarea și exprimarea culturală poate fi atinsă prin prezentarea marilor realizări ale omenirii.

Integrarea școlară a copiilor cu CES

prof. Agafiței Daniela
Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu" Constanța

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiveducativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

- Toţi copiii trebuie să înveţe împreună indiferent de dificultățile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele;
- Societatea şi şcoala trebuie să le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a -şi realiza educaţia în şcoala publică;
- Formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale;
- Educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficicenţe în şcoala publică trebuie făcută cu mult simt de răspundere de către specialiştii care acţionează la diferite nivele structurale.

Activitatea de integrare, activitatea de desfăşurată de profesorul itinerant se dovedeşte eficienţă dacă, pe parcursul şcolarizării în şcoala de masă, să o frecventeze regulat, să participe la acţiunile clasei din care face parte şi astfel să devină independent de serviciile educaţionale de sprijin.

Integrarea şcolară a copiilor cu handicap mintal

Se poate realiza, prin integrare individuală în clasele obişnuite, integrarea unui grup de 3 copii cu deficienţe în clase obişnuite.

Practica psihopedagogică a relevat principilul conform căruia este mai bine să greşeşti prin supraaprecierea copilului orientat iniţial spre învăţătorul obişnuit, decât să subapreciezi calităţile reale, orientându-l cu uşurinţă spre învăţământul special. Pentru a favoriza integrarea copiilor cu deficienţă mintală în structurile învăţământului de masă şi ulterior în comunităţile din care fac parte, are nevoie de aplicarea unor măsuri cu caracter profilactic, ameliorativ sau de sprijinire.

O problemă cu totul specială apare în cazul integrării copiilor cu deficienţe mintala în clasele mai mari sau în finalul procesului de şcolarizare, atunci când solicitările depăşesc cu mult

capacitatea lor de utilizare a gândirii formale, iar dezideratul unei calificări şi al integrării sociale, prin participare la activitãţile productive , depaseşte limitele ergoterapiei, prioritară în etapele anterioare.

Integrarea copiilor cu deficienţe de vedere

Un elev cu deficienţe de vedere trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei, fãrã a exagera cu gesturi de atenţie şi fãrã a fi favotizat mai mult decât ar cere gradul şi specificul deficienţei sale. Elevii cu handicap de vedere trebuie încurajaţi sã se deplaseze prin clasa, şcoala, pentru a învãţa sã evite obstacolele şi sã identifice cu mai multa uşurintã locurile unde trebuie sã acorde o atenţie deosebitã, sã fie apreciaţi mai ales cu ajutorul expresiilor verbale sau cu atingeri tactile, sã realizeze în principiu aceleaşi sarcini ca şi colegii lor de casã, iar acolo unde este posibil, sã se adapteze mijloacele de învãţãmânt şi conţinutul sarcinilor de lucru la posibilitãţile reale ale acestor elevi.

În cadrul activitãţilor de predare-învãţare la clasele unde sunt integraţi elevii cu vedere slabã trebuie sã se acorde o atenţie deosebitã unor elemente care sã asigure egalizarea şanselor în educaţia şcolar.

Integrarea copiilor cu deficienţe de auz

Reprezintã o problemã controversatã în mai multe tãri din lume, deoarece pierderea auzului la vârste mici determina imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului şi, implicit a gândirii copilului, cu consecinţe serioase în planul dezvoltării sale psihice. Din acest motiv, diagnosticul precoce al pierderii de auz, urmat de protejarea auditivã timpurie, este cea mai eficientã cale de compensare a auzului şi garanţia reuşitei integrării şcolare a copilului cu tulburări de auz. Odatã cu integrarea şcolarã a copilului deficient de auz se impun anumite cerinţe privind modul de organizare clasei, metodele de prezentare a conţinuturilor, strategiile de comunicare în clasa.

Integrarea copiilor cu handicap fizic

Manifestările din sfera motricitãtii trebuie privite în relaţie stransã cu dezvoltarea intelectualã, expresia verbalã şi graficã, maturizarea afectiv-motivaţionalã şi calitatea relaţiilor interindividuale ca expresie a maturizării sociale.

În concluzie, integrarea copiilor cu C.E.S este o problema sensibilă și stringentă ce trebuie analizată și coordonată cu simț de răspundere pentru a acorda șanse egale tuturor copiilor, indiferent de vârstă și categorie socială.

Bibliografie:

Casantra Abrudan, Psihopedagogie specială, Ed Imprimeriei de Vest, Oradea, 2003

Sursa foto: lumos.contentfiles.net

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Cătălin Agafiței

prof. Alina-Luminița-Cristina Popa

prof. Daniela Agafiței

prof. înv. primar Gina Dima

prof. Carmen-Cornelia Tănase

prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Burcan Vlad, VIII A

Ilie Briana, VIII A

Dan Adriana, VII B

Mihail Tania VII A

Sali Nazlî, VII B

Șerban Daria, VII B

Damian Anastasia, VI A

Mujdaba Ebru, VI A

Baban David, V A

Fitcal Desire, V A

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa

informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu”

Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța

tel./ fax: 0341 405 833

E-mail: sc3cpcta@yahoo.com

Website: www.sc3cta.com

Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690